DE TELLURIBUS IN MUNDO nostro SOLARI, Quæ vocantur PLANETÆ: ET DE TELLURIBUS IN COELO ASTRIFERO:

Deque illarum Incolis; tum de Spiritibus & Angelis ibi;

EX

Auditis & Visis.

LONDINI:

MDCCLVIII.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

DE TELLURIBUS in UNIVERSO.

1. QUoniam ex Divina Domini Misericordia, mihi aperta sunt interiora, quæ spiritus mei sunt; & per id datum est loqui cum Spiritibus & Angelis, qui non solum prope nostram Tellurem sunt, sed etiam cum illis qui juxta alias, idcirco, quia desiderium mihi fuit scire num aliæ Tellures sint, & quales illæ, & quales Incolæ illarum, a Domino datum est cum Spiritibus & Angelis, qui ex aliis Telluribus sunt, loqui & conversari, cum quibusdam per diem, cum quibusdam per septimanam, & cum quibusdam per menses, & ab illis instrui de Telluribus, ex quibus & juxta quas erant, & de Incolarum ibi vita, moribus & cultu, & de rebus variis memoratu dignis ibi: & quia illa eo modo scire datum est, licet describere illa ex auditis & visis. Sciendum est, quod omnes Spiritus & Angeli ex Humano Genere sint *(a)*; & quod juxta suam Tellurem sint *(b)*; ac quod sciant quid ibi: & quod ab illis instrui possit homo, cui interiora adeo aperta sunt ut loqui & conversari possit cum illis; homo enim in sua essentia est spiritus *(c)*, & una cum spiritibus quoad sua interiora *(d)*, quapropter is, cui in-

---

Ex Arcanis Coelestibus: *ubi hæc & sequentia, quæ sub linea, explicata & ostensa sunt.*

(a) Quod non dentur Spiritus & Angeli, qui non ex Humano genere, n: 1880.

(b) Quod Spiritus cujusvis Telluris sint juxta suam Tellurem, ex causa quia ex incolis sunt, ac simili cum illis genio; & quod incolis inserviturí sint, n: 9968.

(c) Quod anima, quæ vivit post mortem, sit spiritus hominis, qui in homine est ipse homo, & quoque apparet in altera vita in perfecta forma humana, n: 322. 1880. 1881. 3633. 4622. 4735. 6054. 6605. 6626. 7021. 10594.

(d) Quod homo, etiam cum in mundo est, quoad sua interiora, ita quoad spiritum seu animam, in medio spirituum & angelorum sit, talium qualis ipse est, n: 2378. 3645. 4067. 4073. 4077.

teriora aperiuntur a Domino, cum illis, sicut homo cum homine, loqui potest *(e)*: hoc mihi concessum est nunc per duodecim annos quotidie.

2. Quod plures Tellures sint, & super illis homines, & inde spiritus & angeli, notissimum est in altera vita, nam cuivis ibi, qui ex amore veri & inde usus desiderat, cum spiritibus aliarum Tellurum loqui conceditur, & inde confirmari de pluralitate mundorum, ac informari, quod Genus Humanum non solum ex una Tellure sit, sed ex innumeris; & insuper quali genio & vita sunt; & qualis cultus eorum Divinus.

3. Loquutus sum cum nostræ Telluris Spiritibus aliquoties de ea re, & dictum quod homo, qui intellectu pollet, scire possit ex multis quæ novit, quod plures Tellures sint, & ibi homines; nam ex ratione concludi potest, quod tantæ Moles, quales sunt Planetæ, quarum aliquæ magnitudine excedunt hanc Tellurem, non sint moles vacuæ, & creatæ ut modo ferantur ac spatientur circum Solem, & luceant pauco suo lumine pro una Tellure, sed quod illarum usus insignior, quam talis, oporteat esse. Qui credit, sicut quisque credere debet, quod Divinum non creaverit universum propter alium finem, quam ut Humanum Genus existat, & inde Cœlum; nam Genus Humanum est seminarium Cœli; is non potest non credere, quam quod homines sint, ubicunque aliqua Tellus. Quod Planetæ, qui coram oculis nostris visibiles sunt, quia intra terminos Mundi hujus Solis, Tellures sint, manifeste sciri potest ex eo, quod corpora terrestris materiæ sint, quia Solis lumen reflectunt, & inspecti per vitra optica apparent non sicut stellæ rutili e flamma, sed sicut terræ ex obscuris variegati: tum ex eo, quod illi, similiter ac nostra Tellus, circum Solem ferantur & progrediantur via Zodiaci, ac inde faciant annos & anni tempora, quæ sunt Ver, Æstas, Autumnus, & Hyems: similiter quod circum axem suum, similiter ac nostra Tellus, rotentur, ac inde faciant dies & diei tempora, nempe Mane, Meridiem, Vesperam & Noctem: ac insuper, quod aliqui eorum habeant Lunas, quæ vocantur Satellites, & circum orbem suum statis temporibus vagantur, sicut Luna circum nostrum; & quod Planeta Saturnus, quia longissime a Sole distat, habeat quoque Cingulum magnum luminosum, quod multam lucem, tametsi reflexam, Telluri isti dat. Quis usquam, qui hæc novit, & ex ratione cogitat, dicere potest, quod hæc inania corpora sint.

4. Insuper cum spiritibus loquutus sum, quod ab homine credi queat, quod in universo sint Tellures plures quam una, ex eo, quod Cœlum Astriferum tam immensum sit, ac tot innumerabiles ibi stellæ, quarum unaquævis in suo loco seu in suo mundo est Sol, ac instar nostri Solis, in varia magnitudine: qui rite expendit, is concludit, quod totum illud tam immensum non possit non esse quam medium ad finem, qui ultimus creationis, qui finis est Regnum cœleste, in quo Divinum cum angelis & hominibus habitare potest: univer-

---

(e) Quod homo loqui possit cum spiritibus & angelis, & quod antiqui in nostra Tellure frequenter cum illis loquuti sint, n: 67. 68. 69. 784. 1634. 1636. 7802. Sed quod hodie periculosum sit loqui cum illis, nisi homo in vera fide sit, & ducatur a Domino, n: 784. 9438. 10751.

universum enim aspectabile, seu Cœlum illustre tot innumerabilibus stellis, quæ sunt totidem Soles, est modo medium ut existant Tellures, & super illis homines, ex quibus Regnum Cœleste. Ex his Rationalis homo non aliter cogitare potest, quam quod tam immensum medium ad tantum finem, non factum sit pro Humano genere & inde Cœlo ex una Tellure; quid hoc foret pro Divino, quod Infinitum, cui parum & vix aliquid essent millia, imo myriades Tellurum, & omnes plenæ incolis.

5. Præterea Cœlum Angelicum tam immensum est, ut correspondeat singulis apud hominem, & myriades cuivis Membro, Organo, & Visceri, & cuivis ejus affectioni; & scire datum est, quod Cœlum illud quoad omnes suas Correspondentias nequaquam existere possit nisi ex Incolis permultarum Tellurum *(f)*.

6. Sunt Spiritus, quorum unicum studium est, sibi acquirere cognitiones, quia illis solis delectantur, illis Spiritibus ideo licet circumvagari, & quoque extra hujus Solis mundum transire in alios, ac sibi cognitiones comparare: hi dixerunt, quod non solum sint Tellures, super quibus homines, in hoc Solari Mundo, sed etiam extra eum in Cœlo Astrifero, immenso numero. Hi Spiritus sunt ex Planeta Mercurii.

7. Quod Cultum Divinum incolarum aliarum Tellurum in genere concernit, illi, qui ibi non idololatræ sunt, omnes agnoscunt Dominum pro Unico Deo; adorant enim Divinum non ut Divinum invisibile, sed ut visibile, ex causa etiam, quia cum Divinum illis apparet, in Humana forma apparet, sicut etiam olim Abrahamo & aliis in hac Tellure *(g)*: & qui Divinum sub Humana forma adorant, illi omnes acceptantur a Domino *(h)*. Dicunt etiam, quod nemo possit rite colere Deum, ac minus Ipsi conjungi, nisi aliqua idea comprehendat Illum, & quod non comprehendi possit nisi in Forma Humana; & si non ita, quod dissipetur visus interior, qui est cogitationis, de Deo, sicut visus oculi cum spectatur universum absque limite; & quod tunc cogitatio non aliter possit quam labi in naturam, & hæc coli pro Deo.

8. Cum

(f) Quod Cœlum correspondeat Domino, & quod homo quoad omnia & singula cœlo, & quod inde Cœlum coram Domino sit in magna effigie Homo, & vocandum Maximus Homo, n. 2996. 2998. 3624 ad 3649. 3636 ad 3643. 3741 ad 3745. 4625. De correspondentia hominis & omnium ejus cum Maximo Homine, qui est Cœlum, in summa, ab experientia, n: 3021. 3624 ad 3649. 3741 ad 3751. 3883 ad 3896. 4039 ad 4051. 4218 ad 4228. 4318 ad 4331. 4403 ad 4421. 4527 ad 4533. 4622 ad 4633. 4652 ad 4660. 4791 ad 4805. 4931 ad 4953. 5050 ad 5061. 5171 ad 5189. 5377 ad 5396. 5552 ad 5573. 5711 ad 5727. 10030.

(g) Quod Incolæ omnium Tellurum adorent Divinum sub Humana Forma, ita Dominum, n: 8541 ad 8547. 10159. 10736. 10737. 10738. Et quod gaudeant, cum audiunt quod Deus actualiter Homo factus sit, n: 9361. Quod de Deo nisi in Humana Forma non cogitari possit, n: 8705. 9359. 9972. Quod homo colere possit & amare de quo aliquam ideam habet, & non de quo nullam, n: 4733. 5110. 5633. 7211. 9267. 10067.

(h) Quod Dominus recipiat omnes qui in bono sunt, & adorant Divinum sub Humana Forma, n: 9359. 7173.

8. Cum dictum est illis, quod Dominus in nostra Tellure assumserit Humanum, pensitaverunt aliquantum, & mox dixerunt, quod hoc propter salvationem Generis humani factum sit.

De Tellure seu Planeta MERCURII, *& de ejus Spiritibus & Incolis*.

9. QUOD universum Cœlum referat Unum Hominem, qui ideo Maximus Homo vocatur, & quod omnia & singula apud hominem, tam ejus exteriora quam interiora, illi Homini seu Cœlo correspondeant, est Arcanum nondum in mundo notum, sed quod ita sit, multis ostensum est *(f)*. Sed ad Maximum illum Hominem constituendum, non sufficiunt qui ex nostra Tellure in Cœlum veniunt, sunt hi pauci respective, erunt ex pluribus aliis Telluribus; & providetur a Domino, quod, ut primum deest alicubi quale aut quantum Correspondentiæ, illico ex alia Tellure arcessantur, qui impleant, ut ratio constet, ac ita cœlum consistat.

10. Quid Spiritus e Planeta Mercurii referunt in Maximo Homine, mihi quoque e Cœlo detectum est, quod nempe Memoriam, sed Memoriam rerum abstractarum a terrestribus & mere materialibus. Verum, quia cum illis datum est loqui, & hoc per plures septimanas, & audire quales sunt, & explorare, quomodo cum illis, qui in Tellure illa sunt, se habet, velim ipsas experientias adducere.

11. Venerunt ad me Spiritus, & dictum e Cœlo quod ex Tellure proxima Soli, quæ in nostra tellure Planeta nomine Mercurii vocatur, essent, & statim, ut venerunt, e memoria mea inquisiverunt quæ novi; (hoc Spiritus solertissime possunt facere, cum enim ad hominem veniunt, in memoria ejus vident singula, quæ ibi sunt:) *(i)* cum inquirerent varia, & inter illa Urbes & loca ubi fueram, animadverti, quod Templa, Palatia, Domos, plateas, non vellent scire, sed modo illa quæ novi facta in locis illis, tum quæ erant regiminis ibi, quæ geniorum & morum illis qui ibi, & similia; talia enim cum locis cohærent in memoria apud hominem, quapropter cum loca excitantur, etiam subeunt illa. Quod tales essent, miratus sum, quare interrogabam, cur præterirent magnifica locorum, & modo res & facta ibi inquirerent, dicebant quod illis nulla delectatio sit spectare Materialia, Corporea & Terrestria, sed solum Realia: inde confirmatum est, quod illius Telluris spiritus

(i) Quod spiritus intrent in omnia memoriæ hominis, & quod non e sua in hominis, n: 2488. 5863. 6192. 6193. 6198. 6199. 6214: quod angeli in affectiones & fines ex quibus & propter quos homo ita non aliter cogitat, vult & agit, n: 1317. 1645. 5844.

situs in Maximo Homine referrent memoriam rerum abstractarum a materialibus & terrestribus.

12. Dictum est mihi, quod talis incolarum vita in Tellure illa sit, quod nempe nihil curent terrestria & corporea, sed gentium ibi statuta, leges, regimina; tum quoque quæ cœli sunt, quæ innumerabilia: & quoque dictum, quod plures ex hominibus illius Telluris loquantur cum Spiritibus, & quod inde illis cognitiones rerum spiritualium, & statuum vitæ post mortem; ac inde etiam contemtus corporeorum & terrestrium; qui enim pro certo sciunt, & credunt vitam post mortem, cœlestia illis curæ sunt, quia æterna & felicia, non autem mundana, modo quantum necessitates vitæ requirunt. Quia incolæ tales sunt, ideo etiam spiritus, qui inde, tales sunt (*b*).

13. Quam avide inquirunt & hauriunt cognitiones rerum, quales sunt Memoriæ elevatæ supra sensualia corporis, constare mihi potuit ex eo, quod cum inspicerent in illa, quæ ego sciebam de rebus cœlestibus, percurrerent omnia, & continue dicerent, quod tale sit quod tale sit: cum enim spiritus ad hominem veniunt, intrant in omnem ejus memoriam, & excitant inde sibi convenientia; imo, quod sæpe animadverti, legunt, quæ ibi sunt, quasi e libro (*k*). Hi Spiritus hoc solertius & celerius faciebant, quia non morati sunt circa talia, quæ gravia & lenta sunt, & coarctant & consequenter retardant visum internum, ut sunt omnia terrestria & corporea cum pro fine sunt, hoc est, cum unice amantur; sed intuiti sunt ipsas res; res enim, quibus non adhærent terrestria, ferunt animum sursum, ita in latum campum; mere materialia autem ferunt animum deorsum, limitant & claudunt. Aviditas eorum acquirendi sibi cognitiones & memoriam locupletandi, ex his etiam patuit; quondam cum scriberem aliquid de venturis, & illi essent e longinquo ut non possent inspicere illa e memoria mea, quia illa non legere vellem in præsentia illorum, valde indignati sunt, & volebant contra morem solitum invehere in me, dicentes quod pessimus essem, & similia; utque iracundiam suam indicarent, dextræ parti Capitis mei usque ad aurem inducebant speciem contractionis cum dolore; sed talia nihil nocebant mihi; at quia malum fecerunt, elongabant se adhuc magis, sed usque mox subsistebant, volentes scire quid scripseram: talis illis est cupido cognitionum.

14. Spiritus Mercurii præ reliquis spiritibus cognitiones rerum, tam quæ in hujus Solis mundo, quam quæ extra hunc in Cœlo Astrifero sunt, possident; & quæ semel sibi acquisiverunt, illa retinent, & quoque illorum reminiscuntur, quoties similia occurrunt: inde quoque manifeste constare potest, quod memoria spiritibus sit, & quod illa multo perfectior sit memoria hominum; tum quod quæ spiritus audiunt, vident, & appercipiunt, retineant, & maxime talia, quibus delectantur, ut hi spiritus cognitionibus rerum; nam quæ delectationi sunt & amori, ea quasi sponte sua influunt, & remanent; cætera non intrant, sed modo superficiem tangunt, & præterlabuntur.

15. Quum

(*k*) Quod spiritus, qui apud hominem, in possessione omnium ejus memoriæ sint, n: 5853. 5857. 5859. 5860.

15. Quum Spiritus Mercurii ad alias ſocietates veniunt, ab illis explorant quæ ſciunt, quibus exploratis diſcedunt: datur etiam talis communicatio inter ſpiritus, imprimis inter Angelos, ut cum in ſocietate ſunt, ſi accepti ſunt & amati, communicentur omnia quæ norunt *(l)*.

16. Ex cognitionibus ſuis ſunt ſpiritus Mercurii præ aliis faſtuoſi; quare illis dictum eſt, quod, licet innumera ſciunt, uſque tamen infinita ſint quæ non ſciunt; & ſi cognitiones apud illos in æternum augerentur, quod ne quidem in notitiam omnium communium venire queant: quod illis faſtus & elatio animi, dictum eſt, & quod hoc non deceat; ſed reſponderunt, quod non faſtus ſit, ſed modo gloriatio ex memoriæ ſuæ facultate: ita poſſunt nævos ſuos exſculpare.

17. Loquela vocum, quia illa materialis eſt, averſantur, quare cum illis, cum abſque ſpiritibus intermediis, non aliter quam per ſpeciem cogitationis activæ loqui potui. Memoria illorum, quia eſt rerum, non imaginum pure materialium, propius ſubminiſtrat cogitationi objecta ſua; cogitatio enim, quæ ſupra imaginationem eſt, requirit pro objectis res a materialibus abſtractas: ſed tametſi ita eſt, uſque tamen ſpiritus Mercurii parum facultate judicii pollent; rebus, quæ judicii ſunt, ac concluſionum ex cognitionibus, non delectantur; ſunt enim nudæ cognitiones illis delectationi.

18. Dicebatur illis, annon ex cognitionibus ſuis aliquem uſum facere vellent, nam delectari cognitionibus non ſatis eſt, quia cognitiones ſpectant uſus, & uſus erunt fines; ex ſolis cognitionibus non illis eſt uſus, ſed aliis cum quibus cognitiones ſuas communicare velint, & quod nequaquam conveniat homini, qui ſapiens vult eſſe, in ſolis cognitionibus ſubſiſtere, quia hæ ſunt modo cauſæ adminiſtræ inſervituræ indagandis rebus quæ vitæ erunt: ſed reſponderunt, quod delectentur cognitionibus, & quod cognitiones illis uſus ſint.

19. Quidam etiam ex illis non volunt apparere ut homines, ſicut ſpiritus aliarum Tellurum, ſed ut globi Chryſtallini; quod ita apparere velint, tametſi non apparent, eſt quia cognitiones rerum immaterialium repræſentantur in altera vita per Chryſtalla.

20. Mercurii ſpiritus differunt prorſus a ſpiritibus noſtræ telluris, nam ſpiritus noſtræ telluris res non ita curant, ſed mundana, corporea & terreſtria, quæ ſunt materialia; quapropter Mercurii ſpiritus cum noſtræ telluris ſpiritibus non ſimul eſſe poſſunt, ideo ubicunque hos offendunt, aufugiunt; ſphæræ enim ſpirituales, quæ ex utriſque exhalantur, ſunt pæne contrariæ. Spiritus Mercurii in ore ferunt, quod non ſpectare velint vaginam, ſed res a vagina ſua nudatas, ita interiora.

21. Apparebat flamma ſatis candida flagrans læte, & hoc per aliquantum horæ; flamma illa ſignificabat adventum ſpirituum Mercurii, qui in pervidendo,

(l) Quod in cœlis detur communicatio omnium bonorum, quoniam amor cœleſtis communicat omnia ſua cum aliis; & quod inde illis ſapientia & felicitas, n: 549. 550. 1390. 1391. 1399. 10130. 10723.

dendo, cogitando loquendoque promptiores erant prioribus: cum venerunt, illico percurrebant illa quæ in Memoria mea erant, sed quæ observabant, non appercipere potui ob promptitudinem illorum; audiebam subinde dicentes, quod tale sit; ad illa quæ videram in cœlis & in mundo spirituum, dicebant se prius nosse: percipiebam quod multitudo spirituum illis consociatorum esset a tergo paulo ad sinistrum in plano occipitis.

22. Alio tempore vidi multitudinem talium spirituum, sed ad aliqualem distantiam a me, antrorsum paulo ad dextrum, & inde loquebantur mecum, sed per spiritus intermedios; nam loquela eorum tam cita est sicut cogitatio, quæ in loquelam humanam non cadit, nisi mediantibus aliis spiritibus; & quod miratus sum, loquebantur volumatim, & usque tam prompte & cito: appercipiebatur loquela, quia plurium simul, ut undulatoria: & quod memorabile, labebatur illa versus sinistrum meum oculum, tametsi illi erant ad dextrum; causa erat, quia sinister oculus correspondet cognitionibus rerum a materialibus abstractarum, ita talibus quæ sunt intelligentiæ, dexter autem oculus talibus quæ sunt sapientiæ *(m)*. Simili promptitudine, qua loquebantur, etiam res auditas percipiebant, & de illis judicabant, dicendo hoc ita esse, hoc non ita; judicium eorum quasi instantaneum est.

23. Erat spiritus ex alia Tellure, qui cum illis dextre loqui potuit, quia prompte & celeriter, sed qui affectabat in sermone elegantiam; momento judicabant de illis quæ is loquebatur, dicendo hoc nimis eleganter; hoc nimis scite; sic ut modo attenderent, num aliquid illis nondum notum ab eo audirent, rejiciendo sic talia quæ inumbrabant, quæ sunt præcipue affectationes elegantiæ sermonis & eruditionis, nam illæ ipsas res abscondunt, & loco illarum sistunt voces, quæ sunt formæ rerum materiales; loquens enim in illis animum tenet, ac vult ut voces præ sensu vocum audiantur, inde afficitur alterius auditus plus quam mens.

24. Spiritus Telluris Mercurii non morantur in uno loco, seu intra cætus spirituum unius mundi, sed vagantur per universum; causa est, quia Memoriam rerum referunt, quæ continue locupletabitur; inde illis conceditur circumvagari, & sibi cognitiones ubivis acquirere. Cum ita peregrinantur, si offendunt Spiritus, qui materialia, hoc est, corporea & terrestria amant, eos fugiunt, seque conferunt illuc ubi talia non audiunt. Exinde constare potest, quod animus eorum elevatus sit supra sensualia, & sic quod in lumine interiori sint: hoc quoque dabatur actualiter percipere, cum prope me erant, & mecum loquebantur; animadverti tunc, quod abducerer a sensualibus, usque adeo ut inciperet lumen oculorum meorum hebetari & obscurum fieri.

25. Spiritus Telluris illius vadunt per cohortes & phalanges; & cum congregati

(m) Quod oculus correspondeat Intellectui, quia Intellectus est visus internus & rerum non materialium, n: 2701. 4410. 4526. 9051. 10569. Quod visus Oculi sinistri correspondeat veris, ita intelligentiæ, & visus oculi dextri bonis veri, ita sapientiæ, n: 4410.

gregati sunt, formant quasi globum; ita a Domino conjunguntur ut unum agant, utque cognitiones cujuslibet communicentur cum omnibus, & cognitiones omnium cum quolibet, sicut fit in cœlo (*l*). Quod vagentur per universum, ut conquirant rerum cognitiones, constabat mihi etiam ex eo, quod semel, cum a me admodum remoti apparebant, loquerentur inde mecum, & dicerent, quod nunc congregati sint, & vadant extra sphæram hujus mundi in Cœlum stelliferum, ubi sciunt dari tales, qui non curant terrestria & corporea, sed res ab illis elevatas, cum quibus esse volunt. Dicebatur, quod non sciant ipsi quo vadant, sed quod ex Auspicio Divino ferantur illuc, ubi possunt instrui de talibus quæ nondum sciunt, & quæ cum cognitionibus, quas habent, conveniunt: dicebatur etiam, quod nec sciant quomodo inveniunt socios, cum quibus conjunguntur, & quod hoc quoque fiat ex Auspicio Divino.

26. Quia ita per universum vadunt, & inde præ aliis scire possunt de Mundis & Telluribus extra sphæram Mundi nostri Solis, idcirco cum illis etiam de ea re loquutus sum; dicebant quod in Universo perplures essent Tellures, & ibi homines; & quod mirarentur quod aliqui putarent, quos exigui judicii homines vocabant, Cœlum Omnipotentis Dei solummodo constare ex Spiritibus & Angelis qui ex una Tellure veniunt, cum illi tam pauci sunt, ut respective ad Omnipotentiam Dei vix aliquid sint, etiam si forent myriades mundorum & myriades tellurum: porro dicebant, quod sciant Tellures in universo ultra aliquot centena millia dari; & tamen quid hoc ad Divinum quod Infinitum.

27. Spiritus Mercurii, cum apud me essent, cum scriberem & explicarem Verbum quoad sensum ejus internum, & perciperent quid scriberem, dicebant quod illa quæ scriberem admodum crassa essent, & quod expressiones pæne omnes sicut materiales apparerent; sed respondere dabatur, quod homines nostræ Telluris usque videant hæc quæ scripta sunt, sicut subtilia & elevata, quorum plura non capiunt: addebam quod plures in hac Tellure non sciant, quod Internus homo sit qui agit in Externum, & facit ut hic vivat, persuadeantque sibi ex fallaciis sensuum, quod corpori sit vita, & quod ideo illi, qui mali & infideles sunt, vitam post mortem in dubio ponant: tum quod non vocent spiritum, sed animam, illud hominis quod victurum post mortem corporis; & quod litigent quid anima, & ubinam sedes ejus, credantque, quod ei corpus materiale, tametsi dissipatum in omnes ventos, iterum conjungendum sit, ut homo vivat homo; præter plura similia. Cum hæc audirent spiritus Mercurii, quærebant an tales possunt Angeli fieri, ad quæ respondere datum est, quod angeli fiant qui in bono fidei & charitatis vixerunt, & quod tunc non amplius in externis & materialibus sint, sed in internis & spiritualibus; & cum in illum statum veniunt, quod sint in luce supra illam, in qua sunt spiritus ex Mercurio: ut scirent quod ita esset, dabatur ut Angelus qui in Cœlo e nostra tellure, qui talis fuerat cum vixit in mundo, cum illis loqueretur, de quo in sequentibus.

28. Postea

28. Postea mihi a Spiritibus Mercurii mittebatur charta longa, inæqualis, a pluribus chartis conglutinata, quæ apparebat sicut impressa typis, qualibus in hac Tellure; quæsivi num talia haberent apud se, sed dicebant quod non habeant, verum quod sciant tales chartas in nostra Tellure dari; non volebant plura dicere; sed percipiebam quod cogitarent quod cognitiones in nostra Tellure essent super chartis, & non ita in homine, ita subsannando quod chartæ quasi scirent quæ non homo: sed instruebantur quomodo cum hoc se haberet. Post aliquod tempus redierunt, & ad me mittebant aliam chartam etiam sicut typis exaratam, ut erat prior, sed non ita conglutinatam & incomtam, verum decentem & nitidam; dicebant quod informati ulterius essent, quod in hac tellure tales chartæ sint, & inde libri.

29. Ex his quæ nunc dicta sunt, constat manifeste, quod Spiritus, quæ vident & audiunt in altera vita, memoria retineant, & quod illi æque ac cum fuerunt homines in mundo, instrui queant, proinde in illis quæ fidei sunt, & sic perfici: quo interiores spiritus & angeli sunt, eo promptius & plenius hauriunt, & perfectius retinent; & quia hoc in æternum, patet quod illis crescat sapientia continue: apud Mercurii spiritus continue crescit scientia rerum, sed inde non sapientia, quia cognitiones, quæ media sunt, amant, non autem usus qui fines.

30. Porro, qualis est genius spirituum, qui ex Planeta Mercurio sunt, ex sequentibus adhuc constare potest. Sciendum, quod omnes, quotcunque sunt spiritus & angeli, fuerint homines; humanum enim genus est seminarium cœli; tum quod spiritus tales prorsus sint quoad affectiones & inclinationes, quales fuerunt cum vixerunt homines in mundo; nam unumquemque sequitur vita ejus *(n)*: quia ita est, genius hominum cujusvis Telluris, cognosci potest a genio spirituum qui inde sunt.

31. Quia Spiritus Mercurii in Maximo Homine referunt memoriam rerum a materialibus abstractarum, idcirco quando aliquis cum illis de terrestribus, corporeis & mere mundanis loquitur, nolunt prorsus audire; sique audire de illis coguntur, transmutant ea in alia, & plerumque in contraria, ut evitent.

32. Ut pro certo scirem, quod talis eorum genius esset, licuit repræsentare illis prata, novalia, hortos, sylvas, flumina, (repræsentare talia, est imaginative sistere illa coram alio, quæ in altera vita apparent ad vivum) sed illico transmutabant illa, prata & novalia obscurabant, & per repræsentationes implebant anguibus; flumina denigrabant ut aqua non limpida appareret: cum quærerem, cur ita facerent, dicebant, quod non velint cogitare de talibus, sed de realibus, quæ sunt cognitiones rerum a terrestribus abstractarum, imprimis talium quæ existunt in cœlis.

33. Postea repræsentabam illis volucres majores & minores, quales in nostra

(n) Quod vita sua unumquemvis maneat & sequatur post mortem, n: 4227. 7440. Quod externa vitæ clausa teneantur post mortem, ac interna vitæ aperiantur, n: 4314. 5128. 6495. Quod tunc omnia & singula cogitationis pateant, n: 4633. 5128.

nostra Tellure sunt: nam in altera vita repræsentari possunt talia ad vivum: cum volucres illas repræsentatas viderent, primum volebant illas mutare, sed dein delectabantur illis, & quiescebant; causa erat, quia volucres significant cognitiones rerum, cujus rei perceptio quoque tunc influebat *(o)*; ita desistebant ab illis transmutandis, & sic ab ideis memoriæ suæ avertendis. Postea repræsentare licebat coram illis amænissimum Hortum plenum lampadibus & lucernis; tunc morabantur & detinebantur, ex causa quia lampades cum lucernis significant veritates quæ lucent ex bono *(p)*. Inde patuit, quod teneri potuerint in spectandis materialibus, modo simul insinuatur significatio illorum in sensu spirituali; quæ enim sensus spiritualis sunt, a materialibus non ita abstracta sunt, quoniam sunt horum repræsentativa.

34. Præterea loquutus sum cum illis de Ovibus & Agnis, sed talia non volebant audire, quia ea illis percepta sunt ut terrestria: causa erat, quia non intelligebant quid Innocentia, quam Agni significant; quod apperceptum est ex eo, cum dicerem quod Agni in Cœlo repræsentati significent Innocentiam *(q)*, tunc dicebant, se non scire quid Innocentia, sed modo scire quoad vocem; causa est, quia modo cognitionibus, non autem usibus, qui sunt cognitionum fines, afficiuntur, ita nec scire possunt ex perceptione interna, quid Innocentia.

35. Aliqui ex spiritibus Telluris Mercurii ad me veniebant missi ab aliis, ut audirent quid apud me ageretur, quibus unus ex spiritibus nostræ Telluris dicebat, quod diceret suis, ut non aliud quam verum loquerentur, & non, ut solent, interrogantibus opposita objicerent; nam si aliquis ex nostræ telluris spiritibus ita faceret, plecteretur; sed tunc respondebat cohors, quæ remota erat, e qua spiritus illi emissi erant, quod, si ideo plecterentur, omnes plecterentur, quoniam aliter facere nequeunt ex continuo usu: dicebant, quod cum loquuntur cum hominibus suæ Telluris, ita quoque faciant; at hoc non animo fallendi, sed ut inspirent desiderium sciendi; cum enim opposita objiciunt, & occultant res certo modo, tunc cupido sciendi excitatur, & sic ex studio explorandi illa, memoria perficitur. De eadem re cum illis alia vice quoque loquebar; & quia sciebam, quod loquerentur cum hominibus suæ telluris, quærebam quomodo incolas suos instruunt; dicebant quod non instruant illos quomodo se res habet, sed usque insinuent aliquam rei apperceptionem, ut inde cupido explorandi & sciendi alatur & crescat; nam si responderent ad omnia, periret cupido: addebant quod opposita objiciant etiam ob causam, ut veritas dein melius appareat; nam omnis veritas apparet ex relatione ad opposita.

36. Pro

(o) Quod aves significent rationalia, intellectualia, cogitationes, ideas, cognitiones, n: 40. 745. 776. 778. 866. 988. 993. 5149. 7441. Et hoc cum varietate secundum avium genera & species. n: 3219.

(p) Quod lampades cum lucernis significent veritates quæ lucent ex bono, n: 4638. 9548. 9783.

(q) Quod Agni in Cœlo & in Verbo significent Innocentiam, n: 3994. 7840. 10132.

36. Pro more habent, ut non dicant alicui quæ sciunt, sed usque ab omnibus scire volunt quæ ipsi sciunt: sed cum sua societate communicant omnia, usque adeo, ut quæ unus scit omnes sciant, & quæ omnes quisque ibi *(l)*.

37. Quia Spiritus Mercurii abundant cognitionibus, in aliqua specie fastus sunt; inde putant, quod tam multa sciant, ut vix plus sciri possit: sed illis a nostræ Telluris spiritibus dictum est, quod non multa sciant, sed pauca, & quod illa quæ non sciunt sint infinita respective: quodque illa, quæ non sciunt, ad illa quæ sciunt, sint sicut aquæ maximi Oceani ad aquas pusilli fontis; tum quod primum limen ad sapientiam, sit scire, agnoscere, & percipere, quod quæ scit tam parum sit ut vix aliquid sit ad illa quæ non scit. Ut scirent quod ita esset, dabatur ut quidem angelicus spiritus cum illis loqueretur, & diceret illis in genere, quid scirent & non scirent, & quod infinita essent quæ non scirent, tum quod in æternum ne quidem communia rerum scire possent: loquebatur ille per ideas angelicas, multo promptius quam illi, & quia detegebat quid scirent, & quid non scirent, stupore perculsi sunt. Postea vidi alium angelum cum illis loquentem, apparuit ille in aliqua altitudine dextrorsum; erat ille ex nostra Tellure, is enumerabat perplurima quæ non scirent; & postea loquebatur cum illis per mutationes status, quas dicebant se non intelligere; tunc illis dicebat, quod unaquævis mutatio status infinita contineat, & quoque unumquodvis minimum ejus. Cum hæc audiverunt, quia fuerunt in fastu propter cognitiones, cæperunt se humiliare: humiliatio repræsentabatur per voluminis eorum demissionem deorsum, (nam apparebat cohors illa tunc sicut volumen, antrorsum versus sinistrum ad distantiam, in plano regionis infra umbilicum) sed volumen apparebat sicut incavatum in medio, & a lateribus elevatum; reciproca etiam motitatio ibi animadvertebatur: dicebatur etiam illis, quid id significaret, hoc est, quid cogitarent in sua humiliatione, & quod illi, qui a lateribus elevati apparebant, nondum in aliqua humiliatione essent: & vidi quod separaretur volumen, & quod illi, qui non in humiliatione erant, relegarentur versus suum orbem, reliquis remanentibus.

38. Veniebant spiritus Mercurii ad quendam Spiritum ex nostra Tellure, qui dum vixit in mundo, propter eruditionem famigeratissimus fuit, erat Christianus Wolfius, cupientes ab illo informari de rebus variis; sed cum perceperunt quod quæ dixit non elevata essent supra sensualia naturalis hominis, quia in loquendo cogitabat de honore, & quod vellet sicut in mundo, (quisque enim sibi similis est in altera vita) compingere in series varia, & ex illis iterum & continue concludere alia, & sic concatenare plura ex talibus, quæ non viderunt aut agnoverunt vera esse, dicendo sic catenas non cohærere in se nec cum conclusis, & vocando illas obscurum auctoritatis, tunc destiterunt interrogare illum, quærendo solum, *quomodo hoc vocatur, quomodo illud*, & quia ad hæc quoque respondebat per ideas materiales, & nullas spirituales, ab illo recesserunt: unusquisque enim in altera vita tantum

ſpiritualiter ſeu per ideas ſpirituales loquitur, quantum in mundo crediderat in Deum, & tantum materialiter, quantum non crediderat. Quia hic datur anſa, licet memorare quomodo in altera vita ſe habet cum Eruditis, qui intelligentiam hauriunt ex propria meditatione accenſa amore ſciendi vera propter vera, ita propter uſus a mundanis abſtractos, & quomodo cum illis, qui ex aliis abſque propria meditatione, ut ſolent qui cupiunt ſcire vera propter ſolam eruditionis famam, & inde honorem aut lucrum in mundo, ita non propter uſus a mundanis abſtractos, licet hic inſerere quandam experientiam de talibus. Appercipiebatur ſonorum quoddam penetrans ab infra juxta ſiniſtrum latus uſque ad aurem ſiniſtram: animadverti quod eſſent ſpiritus qui ibi eniti conabantur, at quales eſſent non potui ſcire; quando autem eniſi ſunt, loquebantur mecum, dicentes, quod fuerint Logici & Metaphyſici, & quod talibus immerſerint cogitationes ſuas, abſque alio fine quam ut Eruditi audirent, & ſic ad honores & opes venirent, lamentantes quod nunc miſeram vitam agant, ex cauſa quia abſque alio fine hauſerunt illa; & ſic non Rationale ſuum per illa excoluerunt; erat loquela illorum tarda & mute ſonans. Interea loquuti ſunt inter ſe bini ſupra caput meum, & cum quæſitum quinam eſſent, dictum, quod unus illorum eſſet famigeratiſſimus quidam in orbe literato, & dabatur mihi credere quod eſſet Ariſtoteles; alter quinam eſſet, non dicebatur: Ille tunc mittebatur in ſtatum, in quo fuit cum vixit in mundo; quilibet enim in ſtatum ſuæ vitæ, quem habuit in mundo, facile mitti poteſt, quia omnem vitæ ſuæ ſtatum ſecum habet: at, quod miratus, applicabat ſe ad dextram aurem, & ibi loquebatur, ſed rauce at uſque ſane: ex loquelæ ejus ſenſu appercepi, quod is prorſus alio genio eſſet quam Scholaſtici illi qui primum aſcenderunt, quod nempe is ex cogitatione ſua excluſerit illa quæ ſcripſerat, & inde Philoſophica ſua produxerit; ſic ut termini, quos invenit, & quos impoſuit rebus cogitationis, eſſent formulæ vocum quibus deſcripſit interiora; tum quod ex jucundo affectionis & deſiderio ſciendi illa quæ eſſent cogitationis & intellectus ad talia excitatus fuerit; & quod ſequutus obedienter quæ dictaverat ejus ſpiritus; quapropter is ad dextram aurem ſe applicuit, aliter quam aſſeclæ ejus, qui Scholaſtici vocantur, qui non ex cogitatione ad terminos, ſed a terminis ad cogitationes eunt, ita via contraria; & plures illorum nequidem ad cogitationes, ſed ſolum hærent in terminis; quos ſi applicant, eſt ad confirmandum quicquid volunt, & ad imponendum falſis ſpeciem veri ſecundum cupidinem perſuadendi: inde illis Philoſophica ſunt media inſaniendi potius, quam media ſapiendi; & inde illis tenebræ loco lucis. Loquutus ſum dein cum illo de ſcientia analytica, dicens, quod puerulus per dimidium horæ plus philoſophice, analytice & logice loquatur, quam ille potuiſſet per volumen deſcribere, ex cauſa quia omnia cogitationis & inde loquelæ humanæ ſunt analytica, quorum leges ſunt ex mundo ſpirituali; & qui artificialiter ex terminis cogitare vult, quod is non abſimilis ſit ſaltatori, qui vult diſcere ſaltare ex ſcientia motricium fibrarum & muſculorum, in qua ſi hæreret animus ejus cum ſaltat, tunc vix movere

movere posset pedem; & tamen is absque scientia illa movet omnes fibras motrices sparsas circum universum corpus, & applicate pulmones, diaphragma, latera, brachia, collum, & reliqua, quibus omnibus describendis non sufficerent volumina; & quod similiter se habeat cum illis, qui ex terminis volunt cogitare: hæc Ille approbavit, dicens si illa via discatur cogitare, quod inverso ordine procedatur; addens si quis fatuus esse velit, ita procedat; sed cogitet jugiter de usu, & ex interiori. Dein mihi ostendit, qualem ideam habuerat de Summo Numine, quod nempe sibi repræsentaverit Illum facie humana circum caput cinctum circulo radioso; & quod nunc sciat, quod Dominus sit Ipse Ille Homo, & quod circulus radiosus sit Divinum ab Ipso, quod non modo influit in Cœlum sed etiam in universum, ac disponit & regit illa: addens, qui cœlum disponit & regit, etiam disponit & regit universum, quia unum ab altero separari nequit: & quoque dixit, quod crediderit solum Unum Deum, cujus Attributa & Qualitates insigniverant tot Nominibus, quot alii deos coluerunt. Visa mihi est mulier, quæ exporrigebat manum, volens genam mulcere; quod cum miratus sum, dixit, quod, cum in mundo fuit, talis mulier ei sæpe visa sit, quæ quasi mulceret ejus genam, & quod ejus manus pulchra fuisset: spiritus angelici dicebant, quod tales priscis quandoque visæ fuerint, & ab illis vocatæ Pallades; & quod apparuerit ei ex spiritibus, qui, cum homines antiquis temporibus vixerunt, delectati fuerunt ideis & indulserunt cogitationibus, sed absque Philosophia; & quia tales spiritus apud illum fuerunt, & delectati illo quia cogitavit ab interiori, repræsentative talem mulierem stiterunt. Ultimo indicavit, qualem ideam habuerat de Anima seu Spiritu hominis, quem vocabat Pneuma, quod nempe esset inconspicuum vitale, sicut aliquid ætheris; & dixit, quod noverit Spiritum suum victurum post mortem, quoniam esset essentia ejus interior, quæ non potest mori, quia potest cogitare; & quod præterea de eo non clare cogitare potuerit, sed modo obscure, quia aliunde de illo aliquam cognitionem non habuerat quam ex se, & parumper etiam ex antiquis. Præterea Aristoteles est inter sanos spiritus in altera vita, & plures ejus Asseclæ inter fatuos.

39. Quondam vidi quod nostræ Telluris spiritus essent apud Spiritus telluris Mercurii, & audivi illos inter se colloquentes, & tunc nostræ Telluris spiritus inter alia interrogabant illos, in quem crederent, respondebant quod crederent in Deum; sed cum quærerent ulterius de Deo in quem crederent, nolebant dicere: quoniam ex more illorum est, ut non directe ad quæstiones respondeant. At tunc Spiritus ex tellure Mercurii vicissim interrogabant Spiritus ex nostra tellure, in quem illi crederent, dicebant hi, quod in Dominum Deum; spiritus Mercurii tunc ajebant, quod perciperent illos in nullum Deum credere, & pro more habere ore dicere quod credant, & tamen usque non credere: (habent spiritus Mercurii exquisitam perceptionem, ex eo quia continue media perceptione explorant quid alii sciunt) spiritus nostræ telluris erant inter illos, qui in mundo confessi sunt fidem ex doctrina Ecclesiæ, sed usque non vixerunt vitam fidei, & qui non vivunt vitam fidei,

fidei, in altera vita non habent fidem, quia non est in homine *(r)*: cum hæc audiverunt, obmutescebant, quia ex apperceptione illis tunc data agnoscebant quod ita esset.

40. Quidam spiritus sciebant ex cœlo, quod spiritibus Telluris Mercurii quondam promissum fuerit videre Dominum; quare interrogabantur a spiritibus circum me, num recordarentur illius promissi, dicebant, quod recordentur; sed quod non sciant, an ita promissum sit, ut de eo nihil dubii haberi possit. Cum ita loquebantur inter se, tunc apparuit illis Sol cœli: (Solem cœli, qui est Dominus, non alii vident quam qui in intimo seu tertio cœlo sunt reliqui vident lucem inde) viso Sole dicebant, quod hoc non esset Dominus Deus, quia faciem non videbant. At interea spiritus inter se loquebantur, sed quid loquuti sunt, non audivi. Subito autem tunc iterum apparuit Sol, & in ejus medio Dominus circumcinctus solari circulo; hoc viso, Spiritus Mercurii humiliabant se profunde, & subsidebant. Tunc quoque Dominus ex Sole illo visus est spiritibus hujus telluris, qui, cum homines fuerunt, Ipsum in mundo viderunt, ex quibus unus post alterum fassi sunt, & sic ordine plures, quod Ipse Dominus esset; & hoc fassi sunt coram omni cætu. Tunc quoque Dominus e Sole visus est Spiritibus Planetæ Jovis, qui manifesta voce dicebant, quod Ipse esset, Quem in Tellure sua, cum apparuit illis Deus universi, viderant *(s)*.

41. Quidam, postquam visus est Dominus, deducti sunt versus anteriora dextrorsum, & cum progrederentur dicebant, quod viderent Lucem multo clariorem & puriorem, quam usquam prius viderant, & quod major Lux nusquam videri queat: & tunc erat hic tempus vesperæ: qui id dicebant erant plures *(t)*.

42. Sciendum est, quod Sol mundi prorsus non appareat alicui spiritui, nec aliquid lucis inde; lux illius solis est spiritibus & angelis sicut densa caligo:

(r) Quod illis qui fidem ex doctrina confitentur, & non vivunt vitam fidei, nulla fides sit, n: 3865. 7766. 7778. 7790. 7950. 8094. Et quod interiora eorum contra vera fidei sint, tametsi hoc in mundo nesciunt, n: 7790. 7950.

(s) Quod Dominus sit sol cœli, ex quo omnis Lux ibi, n: 1053. 3636. 4060. Et quod Dominus ita appareat illis, qui in Regno cœlesti Ipsius sunt, ubi amor in Ipsum regnat, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 1837. 4696. Quod appareat ad mediam altitudinem supra planum oculi dextri, n: 4321. 7078. Quod ideo per solem in Verbo significetur Dominus quoad Divinum amorem, n: 2495. 4060. 7083. Quod sol mundi non appareat spiritibus & angelis, sed loco ejus sicut tenebricosum quid a tergo ex opposito ad Solem cœli seu ad Dominum, n: 9755.

(t) Quod Lux magna sit in cœlis, quæ multis gradibus excedit lucem meridianam in terra, n: 1117. 1521. 1533. 1619 ad 1632. 4527. 5400. 8644. Quod omnis Lux in cœlis sit a Domino ut Sole ibi, n: 1053. 1521. 3195. 3341. 3636. 3643. 4415. 9548. 9684. 10809. Quod Divinum Verum procedens ex Divino Bono Divini Amoris Domini appareat in Cœlis ut Lux, & sistat omnem lucem ibi, n: 3195. 3222. 5400. 8644. 9399. 9548. 9684. Quod Lux cœli illuminet Angelorum & visum & intellectum, n: 2776. 3138. Quod cœlum in luce & calore dicatur esse, quod significet in sapientia & in amore, n: 3643. 9399. 9401.

caligo: sol ille solum in perceptione apud spiritus ex illo viso cum fuerunt in mundo, remanet, & sistitur illis in idea sicut caliginosum quid, & hoc a tergo ad insignem distantiam, altitudine paulo supra planum Capitis. Planetæ, qui intra Solis illius mundum sunt, apparent secundum certum situm respective ad solem; Mercurius a tergo paulo versus dextrum; Planeta Veneris ad sinistrum paulo retro; Planeta Martis ad sinistrum antrorsum; Planeta Jovis similiter ad sinistrum antrorsum sed ad majorem distantiam; Planeta Saturni prorsus antrorsum ad insignem distantiam; Luna ad sinistrum satis alte: Satellites etiam ad sinistrum respective ad suum Planetam. Talis est situs Planetarum illorum in ideis spirituum & angelorum: & quoque spiritus apparent juxta suum Planetam, extra illum. Quod autem Spiritus Mercurii in specie attinet, illi non apparent ad certam plagam, nec ad certam distantiam, sed apparent nunc antrorsum, nunc sinistrorsum, nunc paulo ad tergum; causa est, quia licet illis pervagari Universum ad comparandum sibi cognitiones.

43. Apparebant quondam Spiritus Mercurii ad sinistrum in globo, & dein in volumine extendente se in longum; & miratus quo vellent, num ad hanc Tellurem, vel num alio, & mox animadvertebam, quod flecterent se dextrorsum, & se revolvendo approximarent ad Tellurem seu Planetam Veneris, ad plagam ejus anteriorem; sed cum illuc venirent, dicebant, quod ibi esse nollent, quia mali; quare se circumflectebant ad posteriorem partem illius telluris, & tunc dicebant, quod ibi morari vellent, quia illi, qui ibi, sunt boni. Hoc cum fiebat, sentiebam in Cerebro mutationem insignem, & operationem fortem inde. Exinde concludere dabatur, quod Spiritus Veneris, qui ab illa parte Planetæ sunt, concordarent cum Spiritibus Mercurii, & quod illi referrent Memoriam rerum immaterialium concordantem cum Memoria immaterialium, quam spiritus Mercurii referunt: inde operatio fortior sentita est ab illis cum ibi erant.

44. Desiderabam scire, qua facie & corpore sunt homines in Tellure Mercurii, num similes hominibus in nostra; tunc sistebatur coram oculis meis fœmina prorsus similis illis quæ in tellure; illa erat pulchra facie, at minore quam fœminis nostræ telluris; corpore etiam gracilior erat, sed altitudine æquali; capite erat amicta linteo non arte posito, sed usque decenter: sistebatur etiam vir, qui quoque erat corpore graciliore, quam sunt viri nostræ telluris; ille indutus erat veste obscure cærulea, ad corpus stricte aptata, absque plicis & prominentiis hinc inde: dictum quod homines illius telluris tali forma & habitu corporis essent. Sistebantur dein species eorum boum & vaccarum, quæ quidem non multum differebant ab illis in nostra tellure, sed minores erant, & quodammodo accedebant ad speciem cervarum & cervorum.

45. Interrogati etiam sunt de Sole mundi, qualiter ille ex tellure illorum apparet, ajebant quod magnus, & quod major ibi appareat quam ex aliis telluribus; dicebant hoc se scire ex idea aliorum spirituum de sole. Ulterius dicebant, quod temperies illis esset media, nec calida nimis nec frigida;

 dicere

dicere illis tunc dabatur, quod ita provisum sit illis a Domino, ut non illis nimius calor ex eo quod Tellus illorum propinquior Soli esse quam tellures aliæ, quoniam calor non venit ex propinquitate ad solem, sed ab athmosphæræ aereæ altitudine & densitate, ut patet a frigore super montibus altis etiam in climatibus calidis; tum quoque quod calor varietur secundum radiorum solis incidentiam rectam & obliquam, ut patet a temporibus hyemis & æstatis in unaquavis regione. Hæc sunt quæ de Spiritibus & Incolis telluris Mercurii datum est scire.

De Tellure seu Planeta Jovis, deque ejus Spiritibus & Incolis.

46. CUM Spiritibus & Angelis Planetæ Jovis diutius sociare commercium datum est, quam cum Spiritibus & Angelis qui ex reliquis Planetis, quapropter de statu vitæ illorum ac incolarum illius Planetæ plura memorare licet. Quod inde Spiritus illi fuerint, patuit a multis, & quoque dictum e cœlo.

47. Ipsa Tellus seu Planeta Jovis non quidem apparet Spiritibus & Angelis; nam nusquam aliquibus ibi apparet aliqua Tellus, sed modo spiritus & angeli qui inde sunt: qui e Planeta Jovis sunt, apparent antrorsum ad sinistrum ad aliqualem distantiam, & hoc constanter, vide supra n: 42, ibi quoque est Planeta; sunt spiritus cujusvis telluris juxta suam tellurem, ex causa quia ex incolis sunt, (nam omnis homo post mortem fit spiritus) & quia sic simili genio sunt, & possunt apud incolas esse, & illis inservire.

48. Narrabant, quod in regione Telluris ubi illi vixerunt dum in mundo, magna multitudo hominum esset, quantam Tellus posset nutrire; quodque fertilis esset, & omnibus abundaret; & quod ibi non plus cuperent quam quantum ad necessitates vitæ; & quæ non ad necessitates, nec ad utilitates referrent; & quod inde multitudo hominum tam magna. Dicebant, quod cura illorum maxima esset educatio infantum, & quod illos tenerrime amarent.

49. Porro narrabant, quod ibi distincti sint in gentes, familias & domos, & quod omnes separatim cum suis habitent; quodque conversationes sint inde intra affinitates: tum quod nusquam aliquis alterius bona cupiat; & quod nec in animum veniat aliquid ex alterius bonis concupiscere, minus aliqua arte sibi vindicare, & adhuc minus invadere & diripere; hoc ut facinus contra naturam humanam, ac ut horrendum, reputant. Cum dicere vellem, quod in hac Tellure sint bella, deprædationes, & neces, tunc avertebant se, & aversabantur audire. Quod Antiquissimi in hac Tellure similiter habitaverint, mihi ab angelis dictum est, nempe quod distincti in Gentes, Familias & Domos, & quod omnes tunc contenti suis bonis fuerint; & quod ex bonis aliorum ditescere, ut & dominari ex amore sui prorsus ignotum fuerit: & quod ideo Antiqua tempora, ac imprimis Antiquissima Domino præ

præ sequentibus accepta fuerint: & quia talis status fuit, quod etiam tunc regnaverit Innocentia, & cum illa Sapientia; quod quisque tunc bonum egerit ex bono, ac justum ex justo; quid facere bonum & justum propter honorem sui, aut propter lucrum, quod non sciverint; & quod tunc non loquuti sint nisi verum, & hoc non ita ex vero quam ex bono, hoc est, non ex intellectuali separato, sed ex voluntario cum intellectuali conjuncto. Talia fuerunt Tempora antiqua; quapropter tunc potuerunt Angeli conversari cum hominibus, ac illorum mentes pæne separatas a corporeis in cœlum auferre, imo illas ibi circumducere, & magnifica ibi & felicia monstrare, ut & felicia sua & jucunda cum illis communicare: hæc Tempora etiam Scriptoribus antiquis fuerunt nota, & ab illis appellata Aurea, & quoque Saturnina. Causa, quod illa Tempora talia fuerint, erat, ut dictum, quod vixerint distincti in gentes, ac gentes in familias, & familiæ in domos, ac unaquævis domus per se habitaverit; quodque tunc non alicui in mentem venerit, hæreditatem alterius invadere, ac inde opulentiam sibi & dominium acquirere; longe aberat tunc amor sui & amor mundi; quisque tunc lætus erat ex suo, & non minus ex alterius bono. Sed hæc scena mutata est, & in contrarium versa, succedente tempore, cum animus invasit cupiditas dominandi & multa possidendi; tunc Genus humanum se tutandi causa congregavit in Regna & Imperia; & quia cessaverunt leges charitatis & conscientiæ, quæ inscriptæ cordibus fuerunt, leges ad compescendas violentias ferre necessum fuit, in quibus honores & lucra erant præmia, ac privationes illorum pœnæ. Cum ita status mutatus est, ipsum cœlum se removit ab homine, & hoc magis & magis usque ad hæc sæcula, dum non amplius scitur num Cœlum & num Infernum sint, imo ab aliquibus negatur quod sint. Hæc dicta sunt, ut per paralelismum illustretur, qualis status illorum est qui in tellure Jovis, ac unde illorum probitas, & quoque sapientia, de qua plura in sequentibus.

50. Per diutinam conversationem cum Spiritibus Telluris Jovis, constabat mihi quod probiores essent spiritibus plurium aliarum Tellurum; allapsus eorum cum veniebant, commoratio & influxus tunc, erat tam lenis & suavis, ut exprimi nequeat; qualitas cujusvis spiritus per influxum, qui est communicatio ejus affectionis, in altera vita se manifestat, probitas per lenitudinem & suavitatem, per lenitudinem quia timet nocere, & per suavitatem quia amat facere bonum: lenitudinem & suavitatem influxus a spiritibus bonis nostræ telluris ab illorum perclare distinguere potui. Dicebant, quando leve aliquod diffidium inter illos existit, quod appareat sicut tennis radius candidus, qualis solet esse fulguris, vel fasciola in qua stellæ coruscantes & erratiles; sed diffidium inter illos cito resarcitur: stellæ coruscantes & simul erraticæ significant falsum, at stellæ coruscantes & fixæ significant verum, ita illæ diffidium *(u)*.

(u) Quod stellæ in Verbo significent cognitiones boni & veri, ita vera, n: 2495. 2849. 4697. Et quod in altera vita Veræ repræsententur per stellas fixas, falsa autem per stellas errantes, n: 1128.

51. Præsentiam Spirituum Jovialium non modo cognoscere potui ex allapsus & influxus lenitudine & suavitate, sed etiam ex eo quod influerent quam maxime in faciem, & illam disponerent hilarem & ridentem, & id continue dum aderant: dicebant, quod ita disponant facies incolarum telluris suæ, cum ad illos veniunt, volentes sic eis inspirare tranquillitatem & jucunditatem cordis: tranquillitas & jucunditas illa, quæ ab illis mihi inspirabatur, implebat sensibiliter thoracem & cor; removebantur tunc cupiditates & sollicitudines de futuris, quæ intranquillum & jucundum inducunt, & animum in varios motus excitant. Inde constare mihi potuit, qualis vita Incolarum Telluris Jovis esset; ex spiritibus enim cognoscitur indoles incolarum, nam unusquisque vitam suum secum habet e mundo, ac vivit illam cum fit spiritus. Animadversum est quod illis esset status beatitudinis seu felicitatis adhuc interioris; hoc animadversum est per quod perceptum quod interiora eorum non clausa essent sed aperta ad cœlum; quo enim apertiora ad cœlum sunt interiora, eo sunt susceptibiliora recipiendi Divinum Bonum, & cum illo beatitudinem ac interiorem felicitatem: aliter prorsus apud illos, qui non in ordine cœli vivunt, apud eos interiora clausa sunt, & exteriora aperta ad mundum.

52. Quali facie sunt Incolæ Telluris Jovis, etiam mihi ostensum est: non quod ipsi Incolæ mihi visi sint, sed quod Spiritus in simili facie in qua fuerunt cum in sua Tellure: sed antequam id ostensum est, apparebat unus ex Angelis illorum post nubem candidam, qui dabat veniam: & tunc binæ facies ostensæ sunt; erant sicut facies hominum nostræ Telluris, candidæ, pulchræ; eluxit ex illis sincerum & modestum. Cum spiritus Joviales apud me erant, apparebant mihi facies hominum nostræ Telluris solito minores; quod inde venit, quia ex spiritibus illis influebat idea quam habebant de suis faciebus, quod majores essent; credunt enim, cum vivunt homines in Tellure sua, quod post obitum facies suæ majores futuræ sint, & quoad formam rotundæ; & quia hæc idea illis impressa est, inde quoque illa permanet, & cum fiunt spiritus, apparent sibi majore facie. Quod credant facies suas majores futuras, est quia dicunt faciem non esse corpus, ex causa quia per illam vident, audiunt, ac loquuntur, & sistunt cogitata; & quia sic per illam mens transparet; inde de facie habent ideam sicut de mente in forma: & quia sciunt, quod sapentiores futuri sint post vitam in mundo, ideo mentis formam seu faciem, ampliorem fieri credunt. Credunt etiam quod post obitum percepturi sint ignem, qui calefacturus facies illorum; hoc inde ducunt, quia sapientiores illorum sciunt, quod ignis in spirituali sensu significet amorem, & quod amor sit ignis vitæ, & quod ex hoc igne sit vita angelis (x): etiam qui ex illis in amore cœlesti vixerunt, optato suo potiuntur, &

(x) Quod Ignis in Verbo sit Amor in utroque sensu, n: 934. 4906. 5215. Quod Ignis sacer & cœlestis sit Divinus amor, & omnis affectio quæ illius amoris, n: 934. 6314. 6832. Quod Ignis infernalis sit amor sui & mundi, & omnis concupiscentia quæ illorum amorum, n: 965. 1861. 5071. 6314. 6832. 7575. 10747. Quod amor sit ignis vitæ, & quod ipsa vita actualiter inde sint, n: 4906. 5071. 6032.

& percipiunt calescere faciem suam, & tunc interiora mentis illorum amore incenduntur. Propter illam causam incolæ telluris etiam faciem suam multum lavant & mundant, & quoque sollicite tutantur a solis æstu: habent indumentum factum ex libro seu cortice cærulescente, quo circumcingunt caput, & sic faciem contegunt. De faciebus hominum nostræ telluris, quas per meos oculos videbant (y), dixerunt, quod non pulchræ essent; & quod pulchritudo illis in cute externa, non autem in fibris ab interno consisteret; mirati quod aliquorum facies essent verrucosæ & pustulatæ, aut aliter deformatæ, dicebant quod apud illos nusquam tales facies appareant: quædam facies usque arridebant, nempe quæ hilares & ridentes; & quæ circum labra paulum prominebant.

53. Quod facies arriderent quæ circum labra prominebant, erat causa, quia plurimum loquelæ eorum fit per faciem, & imprimis per regionem ejus circum labra, & quoque quia nusquam simulant, hoc est, aliter loquuntur quam cogitant, idcirco faciem suam non cogunt, sed libere emittunt: aliter apud illos, qui a pueritia didicerunt simulare; eorum facies inde contrahitur ab interiori, ne inde aliquid cogitationis eluceat; ab exteriori nec emittitur, sed tenetur parata ad se emittendum & contrahendum, prout calliditas suadet. Ex inspectis fibris labrorum & circumcirca illa, veritas potest constare; sunt enim fibrarum series ibi multiplices, complicatæ & consertæ, quæ non solum ad manducationem & ad loquelam per voces creatæ sunt, sed etiam ad exprimendas animi ideas.

54. Ostensum quoque est, quomodo cogitationes per faciem sistuntur; affectiones quæ amoris manifestantur per vultus & eorum mutationes, & cogitationes in illis per variationes quoad formas interiorum ibi; amplius describi nequeunt. Est quoque Incolis telluris Jovis loquela vocum, sed non ita sonora sicut apud nos; adjuvat una loquela alteram, & loquelæ vocum insinuatur vita per loquelam faciei. Informatus sum ab angelis, quod omnium prima loquela in unaquavis Tellure fuerit loquela per faciem, & hoc ex binis ibi originibus, a labris & ab oculis: causa quod talis loquela fuerit prima, est quia facies formata est ad effigiandum illa quæ homo cogitat & quæ vult; inde etiam facies vocata est effigies & index animi; tum quia in antiquissimis seu primis temporibus sincerum fuit, & non aliud cogitavit homo, nec cogitare voluit, quam quod vellet ut eluceret ex facie: ita quoque potuerunt affectiones animi & inde cogitationes sisti ad vivum & plene; sic etiam apparebant ad oculum, sicut in forma perplura simul: quæ loquela tantum ideo excellebat præ loquela vocum, quantum visus præ auditu, hoc est, sicut est videre campum, aut audire & capere illum per voces descriptum. Addebant, quod talis loquela conveniret cum loquela angelorum, cum quibus homines illis temporibus etiam communicabant; etiam cum facies loquitur seu mens per faciem, est loquela angelica apud hominem in forma

(y) Quod Spiritus & Angeli non videant quæ in mundo hoc solari, sed quod per meos oculos viderint, n: 1881.

forma ultima naturali, non autem cum os loquitur per voces. Quisque etiam comprehendere potest, quod loquela vocum non potuerit esse Antiquissimis, quoniam voces Linguæ non sunt immediate infusæ, sed inveniendæ & applicandæ rebus; quod non fieri nisi successu temporis potuit (z). Quamdiu sincerum & rectum fuit apud hominem, tamdiu etiam talis loquela permansit; sed ut primum mens aliud cogitare cæpit & aliud loqui, quod factum cum homo se cæpit amare & non proximum, tunc loquela vocum incrementa cepit, silente vel mentiente facie; inde interna faciei forma mutata est, contraxit se, induruit, & pæne vitæ expers cæpit fieri, at externa ex igne amoris sui inflammata sicut viva coram oculis hominum videri: nam vitæ illud expers quod subest, non apparet coram oculis hominum, sed coram oculis angelorum, quoniam hi vident interiora. Tales sunt facies illorum qui aliud cogitant & aliud loquuntur; simulatio enim, hypocrisis, astus & dolus, quæ hodierna prudentia sunt, talia inducunt. Sed aliter se res habet in altera vita, ibi non licet aliter loqui & aliter cogitare; diffidentia etiam ibi luculenter percipitur in unaquavis voce; & cum percipitur, ejicitur spiritus, in quo talis diffidentia, e consortio, & mulctatur; postea redigitur variis modis ad loquendum sicut cogitat, & ad cogitandum sicut vult, usque ut una ei mens sit, & non divisa; si bonus ut bonum velit, & verum ex bono cogitet & loquatur, & si malus ut malum velit & falsum ex malo cogitet & loquatur; bonus non prius in cœlum elevatur, ac malus nec prius in infernum conjicitur; & hoc ob finem, ut in inferno non sit nisi quam malum ac falsum mali, ac in cœlo non sit nisi quam bonum & verum boni.

55. Porro a Spiritibus, qui ex illa Tellure, informatus sum de variis quæ apud incolas ibi, ut de eorum Gressu, de Cibis, & Domiciliis. Quod Gressum eorum concernit, non ambulant erecti, sicut incolæ hujus telluris & plurium aliarum, nec repunt more animalium, sed cum gradiuntur, adjuvant se palmis, & alternis vicibus ad dimidium super pedes elevant, & quoque in gradiendo quovis tertio passu facie spectant ad latus & post se, & tunc etiam paulum inflectunt corpus, quod fit repente; nam apud illos indecorum est ab aliis spectari quam a facie. Cum ita ambulant, semper tenent faciem elevatam, ut apud nos, ut sic spectent etiam cœlum cum terram; non demissam tenent ut spectent terram, hoc vocant damnatum; vilissimi apud illos ita faciunt, qui si non assuescunt elevare faciem, e societate illorum exterminantur. Cum autem sedent, apparent sicut homines nostræ telluris quoad superiorem partem corporis erecti, sed sedent decussatim quoad pedes: sollicite cavent, non modo cum ambulant, sed etiam cum sedent, ne spectentur a tergo, sed a facie: libenter etiam volunt, ut facies suæ videantur, quia inde mens eorum apparet; nam nusquam alienam a mente

(z) Quod Antiquissimis in hac Tellure fuerit loquela per faciem & labia, media aspiratione interna, n: 607. 1118. 7361. Quod similis loquela sit incolis in quibusdam aliis Telluribus, n: 4799. 7359. 8248. 10587. De perfectione & excellentia istius loquelæ, n: 7360. 10587. 10708.

mente faciem ostendunt, quod nec possunt; præsentes sciunt etiam manifeste inde, quo animo erga se sunt, quod nec abscondunt; imprimis num apparens amicum ex sincero sit, vel num ex coacto. Hæc mihi ostensa sunt ab eorum spiritibus, & confirmata ab eorum angelis: inde quoque eorum spiritus videntur non sicut alii erectim ambulare, sed pæne sicut natatores progressum adjuvare manibus, ac per vices circumspicere.

56. Qui in Zonis illorum calidis vivunt, nudi vadunt, usque tamen cum velamine circum lumbos, nec erubescunt nuditatem, nam mentes illorum castæ sunt, nec amant nisi conjuges, & adulteria abhorrent. Maxime mirati sunt, quod Spiritus nostræ Telluris, cum audirent illos ita ambulare, & quoque esse nudos, subsannarent, & cogitarent lascive; & quod prorsus nihil attenderint ad vitam illorum cœlestem, sed modo ad talia: dicebant, quod hoc signum sit, quod corporea & terrestria præ cœlestibus curæ illis sint, & quod indecentia occumpent mentes. Dictum est illis, quod nuditas non pudori sit nec scandalo illis qui in castitate & statu innocentiæ vivunt, sed quod illis qui in lascivia & impudicitia.

57. Quando Incolæ telluris illius cubant in lecto, convertunt faciem suam antrorsum seu in conclave, non autem retrorsum seu ad parietem: hoc mihi spiritus illorum narrabant, & dicebant causam, quod credant se faciem sic ad Dominum vertere, si autem retrorsum quod illam averterent. Tale mihi aliquoties obvenerat, cum essem in lecto, sed unde id non prius sciveram.

58. Delectant se diu comedendo, non ita ex jucundo cibi, quam ex jucundo sermonis tunc. Dum ad mensam sedent, non sedent super sellis aut scammis, aut elevatis toris gramineis, nec super herba, verum super foliis cujusdam arboris; non dicere volebant cujus arboris folia essent, sed cum plures ex conjectura nominarem, affirmabant tandem cum dicerem folia ficus. Insuper dicebant, quod non præparent cibum secundum gustum, sed imprimis secundum usum; ajebant, quod cibus utilis illis sapidus sit. De hac re inter spiritus sermo factus est, & dictum, quod hoc conveniat homini, nam sic ei cordi est, quod mens sana in corpore sano sit; aliter ac apud illos, apud quod gustus imperat, inde corpus ægrotat, ad minimum intus languet, consequenter etiam mens, nam hæc se gerit secundum statum interiorem partium recipientium quæ sunt corporis, sicut visus & auditus secundum statum oculi & auris; inde insania quod in luxurie & voluptate ponatur omne vitæ jucundum; ex eo etiam obesitas in talibus quæ cogitationis & judicii sunt, & solertia in talibus quæ sunt corporis & mundi; ex hoc fit similitudo hominis cum animali bruto, cum quo etiam tales non incongrue se comparant.

59. Habitacula illorum etiam mihi ostensa sunt; sunt humilia ex ligno, sed intus circuminducta libro seu cortice albe cæruleo, ac circumcirca & supra punctata sicut stellulis ad imaginem cœli; nam volunt intus inducere domibus suis instar cœli aspectabilis cum suis sideribus, causa est, quia sidera credunt domicilia Angelorum esse. Habent etiam Tentoria, quæ superne rotun-

rotundata sunt, ac protensa in longum, etiam intus punctata stellulis in plano cæruleo; in illa se conferunt interdiu, ne ab æstu solis lædantur facies illorum: illorum multa cura est, Tentoria hæc sua formare & mundare: in illis etiam comedunt.

60. Spiritus Joviales cum viderent Equos hujus telluris, apparebant Equi mihi solito minores, tametsi erant satis robusti & alti; hoc fuit ex idea illorum Spirituum de Equis ibi, dicebant, quod etiam apud illos essent similes, at multo majores, sed quod sint feri seu in sylvis, & quod cum visuntur terrificent illos, tametsi nihil nocent; addebant quod pro illis sit timor insitus seu naturalis: inde dabatur occasio cogitandi de causa illius timoris; Equus enim significat in spirituali sensu Intellectuale formatum ex scientificis *(aa)*; & quia timent excolere Intellectuale per scientias e mundo, inde influxus timoris. Quod scientifica, quæ eruditionis humanæ sunt, non curent, videbitur in sequentibus.

61. Spiritus illius Telluris non volunt in consortio esse cum spiritibus nostræ Telluris, quia differunt animis & moribus; dicunt, quod spiritus nostræ Telluris sint astuti, ac ad machinanda mala prompti & ingeniosi: & quod parum sciant & cogitent de bono. Præterea spiritus Telluris Jovis multo sapientiores sunt spiritibus nostræ Telluris; de nostris etiam dicunt, quod multa loquantur & parum cogitent, & sic quod non multa possint interius percipere, & ne quidem quid bonum: concludunt inde, quod homines nostræ Telluris, homines externi sint. Quondam etiam permittebatur Spiritibus malis nostræ Telluris agere per artes suas malas, & infestare Spiritus Joviales, qui apud me; hi illos admodum diu sustinebant, sed tandem fassi sunt quod non possent amplius, & quod crederent pejores non dari, nam pervertebant illorum imaginationem, & quoque cogitationem ita, ut sibi viderentur quasi ligati, & non nisi quam ope Divina inde extricandi & liberandi. Cum legerem in Verbo aliqua de Passione Salvatoris nostri, tunc Spiritus Europæi inferebant dira scandala, animo seducendi Spiritus Joviales: inquirebatur quinam essent, & quid in mundo obiverant, & compertum quod quidam eorum fuerint Prædicatores, & plures ex illis qui se ex Societate Domini seu Jesuitas vocant; dicebam, quod illi, cum in mundo vixerunt, tunc per Prædicationes de Passione Domini commovere potuerint vulgus ad lachrymas; addebam etiam causam, quod in mundo aliter cogitaverint & aliter loquuti sint, ita aliud corde gesserint, & aliud ore tulerint, & quod nunc non ita fraudulenter illis liceat loqui; nam cum fiunt spiritus, adiguntur ad loquendum prorsus sicut cogitant. Obstupuerunt Spiritus Jovis maxime, quod tale dissidium interiorum & exteriorum apud hominem dari posset, nempe prorsus aliter loqui & aliter cogitare, quod sibi impossibile esset. Mirabantur, cum audirent, quod plures, qui ex nostra Tellure, etiam Angeli fiant, &

(aa) Quod Equus significet Intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6400. 6534. 7024. 8146. 8148. Et quod Equus albus in Apocalypsi sit Intellectus Verbi, n. 2760.

& quod illi prorsus alio corde sint; autumabant tunc, quod in nostra Tellure omnes essent illis similes; sed dictum quod multi non tales sint, & quod etiam sint qui ex bono cogitant, & non ex malo sicut illi, & quod qui ex bono, angeli fiant. Ut scirent quod ita esset, ex cœlo ab angelis e nostra Tellure veniebant Chori, unus post alterum, qui simul una voce & cum concentu glorificabant Dominum *(bb)*: Chori illi tantopere oblectabant Spiritus Joviales qui apud me, ut viderentur sibi quasi in cœlum rapti: glorificatio illa per choros perstabat per unam horam circiter: delitias illorum, quas inde capiebant, mecum communicatas, sentire dabatur: dicebant quod id dicerent suis qui alibi.

62. Incolæ Telluris Jovis sapientiam ponunt in cogitando bene & juste de rebus quæ in vita obveniunt; sapientiam illam hauriunt a parentibus ab infantia, quæ successive in posteritatem transfertur, & ex amore ejus quia apud parentes crescit. De scientiis, quales in nostra Tellure sunt, prorsus nihil sciunt, nec scire volunt, vocant illas umbras, & comparant nubibus quæ inter solem: ideam hanc de scientiis duxerunt ex aliquibus e nostra Tellure, qui se coram illis venditarunt sapientes ex scientiis. Spiritus e nostra Tellure, qui se ita venditarunt, fuerunt qui sapientiam posuerunt in talibus quæ sunt meræ Memoriæ, ut in Linguis præcipue Hebræa, Græca, & Latina, in Memorabilibus quæ sunt Orbis literarii, in Criticis, in nudis experimentalibus, inque terminis imprimis Philosophicis, & similibus aliis, nec illis ut mediis ad sapiendum usi sunt, quoniam in illis ipsis sapientiam posuerunt; hi quia per scientias, ut per media, non excoluerunt facultatem suam rationalem, in altera vita parum perceptionis habent, nam solum vident in terminis & ex terminis, ac qui ita vident, sunt illa sicut grumi, ac sicut nubes ante visum intellectualem, vide supra n: 38; & qui fastuosi fuerunt ex eruditione inde, adhuc minus percipiunt; ac qui scientiis usi sunt ut mediis infirmandi & annihilandi illa quæ Ecclesiæ & fidei sunt, illi Intellectuale suum prorsus destruxerunt, ac vident in caligine sicut noctuæ, falsum pro vero & malum pro bono. Spiritus Joviales ex conversatione cum talibus concluserunt, quod scientiæ umbram inducant & occæcent: sed illis dictum est, quod in hac Tellure scientiæ sint media aperiendi visum intellectualem, qui visus est in luce cœli, sed quia regnant talia quæ sunt vitæ mere naturalis ac sensualis, ideo scientiæ illis sunt media insaniendi, nempe confirmandi pro Natura contra Divinum, & pro Mundo contra Cœlum: porro dictum est, quod scientiæ in se sint divitiæ spirituales, & quod ii qui possident illas, sint sicut qui possident divitias mundanas, quæ similiter sunt media usus præstandi sibi, proximo, & patriæ, & quoque media malefaciendi; tum quod sint sicut vestes, quæ pro usu & ornatu inserviunt, & quoque pro fastu, ut apud eos qui ab illis solis volunt honorari. Spiritus Telluris Jovis hæc bene

D intel-

(bb) Quod dicatur Chorus, cum plures spiritus simul & unanimiter loquuntur, de quibus, n: 2595. 2596. 3350: quod in loquela eorum sit concentus, de quo, n: 1648. 1649. Quod per choros in altera vita fiat inauguratio in unanimitatem, n: 5182.

intellexerunt; sed mirati sunt, quod, cum homines essent, substiterint in mediis, ac prætulerint talia quæ ad sapientiam ducunt, ipsi sapientiæ; & quod non viderint quod immergere illis mentem, & non ultra se elevare, esset inumbrare & occæcare.

63. Quidam spiritus ex inferiore terra ascendens ad me venit, & dixit, quod audiverit illa quæ cum aliis spiritibus loquutus sum, sed quod non aliquid intellexerit quæ dicta sunt de vita spirituali & ejus luce; interrogabatur num de illa instrui vellet, dicebat quod non eo animo venerit; ex quo concludere potui, quod non talia caperet; erat valde stupidus: dicebatur ab Angelis, quod ille, cum in mundo vixit homo, fuerit inter celebratiores propter eruditionem: erat frigidus, quod ab afflatu manifeste sentiebatur; quod signum erat luminis mere naturalis, & nullius spiritualis; ita quod per scientias non aperuerit, sed occluserit sibi viam ad lucem cœli.

64. Quia incolæ Telluris Jovis per aliam viam sibi intelligentiam comparant, quam incolæ nostræ Telluris, & præterea alia indole sunt ex vita, ideo non possunt diu simul esse, sed vel fugiunt illos vel removent illos. Sunt sphæræ, quæ sphæræ spirituales vocandæ, quæ ex unoquovis spiritu continue emanant, imo exundant; fluunt ex activo affectionum & inde cogitationum, ita ex ipsa vita *(cc)*; consociationes in altera vita omnes fiunt secundum sphæras, quæ concordant conjunguntur secundum concordantiam, quæ discordant removentur secundum discordantiam. Spiritus & Angeli, qui a Tellure Jovis sunt, referunt in Maximo Homine IMAGINATIVUM COGITATIONIS, & sic statum activum partium interiorum; nostræ autem Telluris spiritus referunt varias functiones partium exteriorum corporis, quæ cum dominari volunt, activum seu imaginativum cogitationis ab interiori non influere potest: inde oppugnantiæ inter sphæras vitæ utriusque.

65. Quod cultum eorum Divinum attinet, principale est, quod agnoscant Dominum nostrum pro Supremo, Qui regit Cœlum & Terram, Illum vocant Unicum Dominum; & quia in vita corporis Ipsum agnoscunt & colunt, inde Ipsum quærunt post mortem, ac inveniunt; est idem cum nostro Domino. Interrogati sunt, num sciant quod Unicus Dominus sit Homo, responderunt, quod sciant omnes quod Homo sit, quia in orbe illorum a multis visus est ut Homo; & quod Ille instruat illos de veritate, conservet illos, & quod det vitam æternam illis, qui ex bono colunt Ipsum. Dicebant amplius, quod ab Ipso illis revelatum sit, quomodo vivent, & quomodo credent: & quod id quod revelatum est, a parentibus tradatur liberis, & inde emanet doctrina ad omnes familias, & sic in totam gentem quæ ab uno patre. Addebant, quod videatur illis sicut habeant doctrinam mentibus suis inscriptam; quod concludunt ex eo, quia percipiunt illico & agnoscunt sicut ex se,

(cc) Quod sphæra spiritualis, quæ est sphæra vitæ, effluat & exundet ex unoquovis homine, spiritu, & angelo, & circumstipet illos, n: 4464. 5179. 7454. Quod effluat ex vita affectionis & inde cogitationis eorum, n: 2489. 4464. 6206. Quod in altera vita consociationes fiant secundum sphæras, & quoque dissociationes, n: 6206. 9606. 9607. 10312.

se, num verum sit vel non quod ab aliis de vita cœli apud hominem dicitur. Non sciunt, quod unicus illorum Dominus natus sit Homo in nostra Tellure; dicebant, quod id scire non illis curæ sit, modo quod Ipse Homo sit, & regat universum. Cum dicebam, quod in nostra Tellure nominetur Christus Jesus, & quod Christus significet Unctum seu Regem, & Jesus Salvatorem, dicebant quod Ipsum non colant ut Regem, quia Regium sapit ex mundano; sed quod colant Ipsum ut Salvatorem. Quia e nostræ Telluris spiritibus injiciebatur dubium, num Unicus illorum Dominus esset idem cum nostro Domino, removebant illud per id, quod recordati sint, quod viderint Ipsum in Sole, & quod agnoverint quod Ipse esset quem viderunt in sua Tellure; videatur supra n: 40. Quondam etiam apud Spiritus Jovis, qui apud me, momento influebat dubium, num Unicus illorum Dominus esset idem cum nostro Domino; sed dubium hoc, quod momento influebat, momento etiam dissipabatur; influebat ex aliquibus spiritibus e nostra Tellure; & tunc, quod miratus sum, tanto pudore, solum quod momento de hoc dubitaverint, suffusi sunt, ut dicerent ad me, ne hoc propalarem, ne ideo insimularentur alicujus incredulitatis; cum tamen nunc illi id sciant præ aliis. Spiritus illi maxime afficiebantur & gavisi sunt, cum audirent dictum, quod Unicus Dominus sit Solus Homo, & quod omnes ab Ipso habeant ut homines dicantur; at quod tantum sint homines, quantum Ipsius imagines sunt, hoc est, quantum amant Ipsum, & amant proximum, ita quantum in bono sunt; nam Bonum amoris & fidei est imago Domini.

66. Erant apud me spiritus Telluris Jovis cum legerem XVII Caput apud Johannem, de Domini Amore & de Ipsius Glorificatione; cumque audiverunt illa quæ ibi, sanctum illos occupabat, & confessi quod omnia ibi essent Divina: at tunc spiritus nostræ Telluris, qui infideles fuerunt, jugiter suggerebant scandala, dicendo, quod natus infans, vixerit homo, apparuerit sicut alius homo, quod crucifixus, & alia similia: sed spiritus Telluris Jovis ad illa nihil attendebant; dicebant, quod tales sint eorum diaboli, quos abhorrent; addentes, quod prorsus nihil cœleste insideat mentibus illorum, sed modo terrenum, quod vocabant scorias: quod ita sit, dicebant se quoque compertos fuisse ex eo, quod, cum audirent quod in Tellure sua ambularent nudi, illico tunc obscænum occupaverit cogitationes illorum, & quod prorsus nihil cogitaverint de cœlesti illorum vita, de qua etiam tunc audiverunt.

67. Spiritus Joviales in quam clara perceptione de rebus spiritualibus sunt, constare mihi potuit ex repræsentatione illorum, quomodo Dominus convertit pravas affectiones in bonas: repræsentabant Mentem intellectualem ut formam pulchram, ac ei indebant activitatem formæ convenientem pro affectionis vita: quod fecerunt modo qui vocibus describi nequit, tam dextre ut collaudati ab angelis. Aderant tunc eruditi ex nostra Tellure, qui intellectuale immerserant terminis scientificorum, & multa scripserunt & cogitaverunt de forma, de substantia, de materiali & immateriali, & de similibus,

ac talia ad nullum usum applicuerunt; hi ne quidem repræsentationem illam comprehendere potuerunt.

68. In Tellure illorum quam maxime cavetur, ne aliquis labatur in pravas opiniones de Unico Domino; & si animadvertunt quod aliqui incipiant de Ipso sinistre cogitare, primum admonent illum, dein per minas, & tandem per pœnas absterrent: dixerunt, quod observaverint, si tale quid irrepit in aliquam familiam, quod illa tollatur e medio, non per pænas mortis a sodalibus, sed per privationem respirationis & inde vitæ a spiritibus, postquam ii primum mortem illis denuntiaverunt: nam in illa tellure loquuntur spiritus cum illis, & castigant illos si malum fecerunt, & quoque si malum intenderunt facere, de qua re in sequentibus; inde si male cogitant de Unico Domino, si non resipiscunt, denuntiatur illis mors: hoc modo conservatur ibi Cultus Domini, qui illis est Supremum Divinum.

69. Dicebant, quod non habeant festos dies, sed quod quolibet mane, oriente sole, & qualibet vespera, occidente sole, cultum sanctum Unico Domino in Tentoriis suis faciant; & quod etiam suo modo psallant.

70. Porro instructus sum, quod in illa Tellure etiam sint qui se Sanctos vocant, ac imperant sub pœna famulis, quos multiplicant, ut se dominos appellent; prohibent etiam illis ut adorent Dominum Universi, dicentes quod illi domini mediatores sint, & quod supplicationes eorum ad Dominum universi allaturi sint. Dominum universi, qui est Dominus noster, non vocant Unicum Dominum, sicut reliqui, sed Supremum Dominum, ex causa quia etiam illi se dicunt dominos. Vocant illi Solem mundi faciem Supremi Domini, & ibi credunt domicilium Ipsius esse, quapropter etiam Solem adorant. Illos reliqui incolæ aversantur, & cum illis conversari non volunt, tam quia Solem adorant, quam quia dominos se vocant, & a famulis suis coluntur sicut dii mediatores. Ostensum mihi erat a Spiritibus Tegumentum Capitis illorum, quod fuit pileus turritus coloris obscuri. In altera vita tales apparent ad sinistrum in aliqua altitudine, ac ibi sedent sicut idola, & quoque initio a famulis, qui apud tales fuerunt, coluntur; sed postea ab iis quoque derisui habentur. Quod miratus, ibi lucent facie, sicut ab igne, quod trahunt ex eo, quod crediderint se sanctos fuisse; sed tametsi apparent facie sicut ignei, usque sunt frigidi, & impense cupiunt calefieri; inde patet, quod ignis, ex quo lucent, sit ignis amoris sui & fatuus. Iidem, ut calefiant, ligna secare sibi videntur, & cum secant, sub lignis apparet quid hominis, quem tunc simul conantur percutere; hoc fit inde, quia sibi tribuunt meritum & sanctitatem; qui hoc faciunt in mundo, in altera vita videntur sibi ligna secare; ut quoque aliqui e nostra Tellure, de quibus alibi actum est; ut res illustretur, licet experientiam de his quoque adducere, "In inferiore terra sub plantis pedum, sunt etiam illi qui meritum posuerunt in "beneactis & operibus; plures eorum apparent sibi ligna secare; locus, ubi "sunt, est frigidior, & videntur sibi calorem acquirere per laborem suum: "cum illis etiam loquutus sum, & illis dicere datum, numne vellent ex

"loco

" loco illo exire, dicebant quod adhuc per laborem non meruerint: at cum " ſtatus ille peractus eſt, inde eximuntur; ſunt illi naturales, quia velle me" reri ſalutem, non eſt ſpirituale, venit enim a proprio, non a Domino; & " præterea præferunt ſe aliis, & quidam eorum contemnunt alios: illi ſi non " gaudium præ reliquis in altera vita recipiunt, indignantur contra Domi" num, quapropter cum ſecant ligna, apparet quaſi quid Domini ſub lignis; " hoc ex indignatione *(dd)*.

71. Commune eſt in illa Tellure, quod Spiritus loquantur cum incolis, & inſtruant eos, & quoque caſtigent ſi male egerant; de qua re quia plura mihi ab Angelis eorum relata ſunt, velim ordine illa memorare. Quod Spiritus ibi cum hominibus loquantur, eſt cauſa quia multum cogitant de cœlo, & de vita poſt mortem; & quod de vita mundi reſpective parum ſolliciti ſint; ſciunt enim quod victuri cum obeunt, & in ſtatu felici ſecundum ſtatum Interni ſui hominis formatum in mundo. Loqui cum Spiritibus & Angelis etiam commune fuit in hac Tellure antiquis temporibus, ex ſimili cauſa, quod nempe cogitaverint de cœlo & parum de mundo: ſed communicatio illa viva cum cœlo tempore clauſa eſt, ſicut homo ab Interno factus eſt Externus, ſive quod idem, ſicut cogitare cæpit multum de mundo, & parum de cœlo; & magis cum non amplius crederet dari cœlum nec infernum, nec in ſe eſſe hominem ſpiritum qui vivat poſt mortem: hodie enim creditur, quod corpus vivat ex ſe, & non ex ſuo ſpiritu; quare niſi homo nunc fidem haberet, quod cum corpore reſurrecturus eſſet, nullam de reſurrectione fidem haberet.

72. Quod præſentiam ſpirituum apud incolas Telluris Jovis in ſpecie attinet, ſunt ſpiritus qui caſtigant, ſunt qui inſtruunt, & ſunt qui regunt illos: ſpiritus qui caſtigant, applicant ſe lateri ſiniſtro, & ſe inclinant verſus tergum, & cum ibi, depromunt ex memoria hominis omnia ejus facta & cogitata: hoc enim ſpiritibus facile eſt, nam cum ad hominem alluunt, in omnem ejus memoriam veniunt *(i)*. Si inveniunt quod male egerit, aut male cogitaverit, redarguunt illum, & quoque caſtigant dolore artuum, pedum ſive manuum, aut dolore circa epigaſtricam regionem; hoc quoque poſſunt ſpiritus dextre quando permittitur; tales cum ad hominem veniunt, incutiunt horrorem cum timore, inde ſcit homo adventum eorum: incutere timorem poſſunt mali ſpiritus cum aliquem adeunt, imprimis illi, qui dum vixerunt in mundo, fuerunt latrones. Ut ſcirem, quomodo illi ſpiritus faciunt, cum ad hominem ſuæ Telluris veniunt, permiſſum fuit, ut talis ſpiritus etiam me adiret; quando prope erat, horror cum timore me occupavit manifeſte, at non interius ſed exterius horrui, quia novi quod talis ſpiritus eſſet;

(dd) Quod ſoli Domino Meritum & Juſtitia, n: 9715. 9975-9979. 9981. 9982. Qui meritum ponunt in operibus, ſeu per bona quæ faciunt, volunt mereri cœlum, quod in altera vita velint ſerviri, & quod nuſquam contenti ſint, n: 6393. Quod contemnant proximum, & iraſcantur Ipſi Domino, ſi non mercedem recipiunt, n: 9976. Sors illorum in altera vita qualis, n: 942. 1774. 1877. 2027. Quod ſint ex illis qui in terra inferiore apparent ligna ſecare, n: 1110. 4943.

esset; visus etiam est, & apparuit sicut nubes obscura cum stellis mobilibus in nube; stellæ mobiles significant falsitates, at stellæ fixæ veritates *(u)*: is se applicuit sinistro meo lateri versus tergum; & quoque incepit me redarguere ex factis & cogitatis, quæ deprompsit ex memoria mea, & quoque sinistre interpretabatur; sed impeditus est ab angelis: cum appercepit quod apud alium quam suæ Telluris hominem esset, cæpit mecum loqui & dicere, quod omnia & singula, quæ homo egit & cogitavit, cum venit ad illum, sciat; tum quod severe redarguat illum, & quoque castiget variis doloribus. Alio tempore etiam venit ad me talis spiritus castigator, & applicuit se lateri meo sinistro infra medium corporis, ut prior, qui etiam voluit punire; sed etiam is arcebatur ab angelis: ostendebat mihi usque punitionum genera, quæ illis permittuntur inferre hominibus suæ Telluris, si male agunt & male agere intendunt; erant, præter dolorem artuum, etiam coarctatio dolorifica circa medium ventrem, quæ sentitur sicut compressio a cingulo acuto; tum etiam erat respirationis sublatio per vices usque ad angustias; & quoque inhibitio ne aliquid præter panem ederent ad tempus; demum denuntiatio mortis, si similia facere non intermitterent, & tunc privatio gaudii ex conjuge, liberis & consociis; dolor inde tunc quoque insinuatur.

73. Spiritus autem qui instruunt, applicant se quoque lateri eorum sinistro, sed magis antrorsum, redarguunt etiam, sed leniter, & mox docent quomodo victuri: apparent illi etiam obscuri, at non ut priores sicut nubes, sed sicut saccis induti: hi vocantur Instructores, priores autem Castigatores. Cum Spiritus illi adsunt, etiam Spiritus Angelici adsunt, hi assident capiti, & id peculiari modo implent; percipitur etiam præsentia illorum ibi sicut lenis aspiratio, nam timent ne homo ex illorum allapsu & influxu vel minimum doloris aut anxietatis percipiat: illi regunt spiritus castigatores & instructores, illos ne homini pejus faciant quam permittitur a Domino, hos ut verum dicant. Cum spiritus castigator apud me erat, etiam tunc spiritus angelici aderant, & tenebant faciem meam continue hilarem & ridentem, ac regionem circa labra prominentem, ac os meum paulo apertum; hoc faciunt angeli per influxum facile, cum a Domino permittitur: dicebant quod talem vultum inducant incolis Telluris suæ cum adsunt.

74. Si homo post castigationem & instructionem iterum malum facit, aut malum cogitat facere, & semet non ex præceptis veri inhibet, tunc, cum redit spiritus castigator, severius punitur: sed Angelici Spiritus moderantur punitionem secundum intentionem in factis, & secundum voluntatem in cogitatis. Ex his constare potuit, quod Angeli eorum, qui capiti adsident, speciem judicationis habeant super hominem, quoniam permittunt, moderantur, inhibent, & influunt: sed dictum est, quod illi non judicent, verum quod Solus Dominus sit Judex, & quod ab Ipso influant penes illos omnia quæ Spiritibus castigatoribus & instructoribus præcipiunt, & quod id appareat sicut ab illis.

75. Spiritus ibi loquuntur cum homine, non autem vicissim homo cum spiritibus, solum hæc verba quando instruitur, *quod non amplius ita faciet*: nec

nec licet ei dicere alicui, quod ſpiritus cum illo loquutus ſit, ſi hoc facit, poſtea punitur. Putabant Spiritus illi Joviales, cum apud me erant, principio, quod eſſent apud hominem ſuæ telluris; ſed cum loquerer viciſſim cum illis, & quoque quod cogitarem talia velle publico dare, & ſic dicere aliis, & quia tunc non licebat illis caſtigare nec inſtruere, animadvertebant quod apud alium eſſent.

76. Sunt bina ſigna, quæ apparent ſpiritibus illis, cum apud hominem ſunt; vident virum albentis faciei antiquum, hoc ſignum eſt, ne aliud dicant quam verum, ac faciant quam juſtum: vident etiam faciem in feneſtra, hoc ſignum eſt ut inde diſcedant. Viſus eſt mihi etiam antiquus ille; & quoque viſa facies in feneſtra; qua viſa ſpiritus illi ſtatim a me diſceſſerunt.

77. Præter ſpiritus, de quibus nunc memoratum eſt, dantur etiam ſpiritus qui contraria ſuadent; ſunt illi, qui, dum vixerunt in mundo, e ſocietate aliorum exterminati ſunt, quia mali: quando alluunt, apparet quaſi ignis volans, qui prope faciem delabitur: ſe locant infra ad poſteriora hominis, & inde verſus ſuperiora loquuntur. Loquuntur contraria illis, quæ ſpiritus inſtructor ab angelis dixit, quod nempe non vivendum ſecundum inſtructionem, ſed ex arbitrio & in licentia, & ſimilia. Ut plurimum veniunt poſtquam abiverunt priores ſpiritus: aſt homines ibi ſciunt, quinam & quales illi ſpiritus ſunt, & ideo nihil curant illos, ſed uſque ita diſcunt quid malum, & ſic quid bonum; nam per malum diſcitur quid bonum, quippe quale boni ex ſuo contrario noſcitur; omnis perceptio rei eſt ſecundum reflexionem relativam ad diſcrimina ex contrariis vario modo & vario gradu.

78. Spiritus caſtigatores & inſtructores, non adeunt illos qui ſe vocant ſanctos & dominos mediatores, de quibus ſupra n: 70, ſicut alios in illa Tellure, quia non ſe inſtrui patiuntur, nec emendantur per diſciplinam; ſunt inflexibiles, quia ex amore ſui id faciunt: ſpiritus dicebant, quod ex frigore cognoſcant quod illi ſint, & quod cum appercipiunt frigus, ab illis diſcedant.

79. Sunt etiam Spiritus inter Joviales, quos caminorum purgatores vocant, quia in veſte illis ſimili apparent & quoque facie fuliginoſa; quinam illi ſint, & quales, licet etiam deſcribere. Venit quidam talis ſpiritus ad me, & ſollicite petiit ut intercederem pro illo ut venire poſſet in cœlum; dicebat, quod non ſciat quod malum egerit, ſolum quod increpaverit incolas telluris, adjecit quod poſtquam increpavit, illos inſtruxerit: applicuit ſe ad latus meum ſiniſtrum ſub ulna, & loquebatur quaſi bifide; is etiam potuit miſerationem movere: ſed non aliud potui reſpondere, quam quod nihil opis ferre poſſim, & quod id unice Domini ſit; nec intercedere, quia non ſcio num utile, vel non; at ſi dignus, quod poſſet ſperare: tunc remiſſus eſt inter ſpiritus probos qui ex ſua tellure; ſed ii dicebant, quod non poſſet eſſe in eorum conſortio, quia non talis; at quia uſque ex intenſo deſiderio flagitabat ut intromitteretur in cœlum, miſſus eſt in ſocietatem proborum ſpirituum hujus telluris; verum etiam hi dicebant, quod cum illis non eſſe poſſet: erat etiam nigri coloris in luce cœli, verum dixit ipſe quod non eſſet coloris nigri ſed murrhini.

murrhini. Dictum mihi, quod tales sint principio, qui dein recipiuntur inter illos qui constituunt provinciam Vesicularum Seminalium in Maximo Homine seu Cœlo; in Vesiculis enim illis colligitur semen, ac circuminduitur materia conveniente, apta ad conservandum seminis prolificum ne dissipetur, at quæ exui potest in cervice uteri, ut sic quod intus reservatum est inserviat conceptioni, seu impregnationi ovuli; inde quoque est seminali illi materiæ conatus & quasi flagrans desiderium se exuendi, & relinquendi semen ut præstet usum: simile quid etiam apparuit apud illum spiritum: is venit adhuc ad me, in vestitu vili, & dicebat iterum quod arderet venire in cœlum, & quod nunc apperciperet se talem esse ut posset; dicere ei tunc dabatur, quod forte id indicium sit quod brevi recipiatur: dicebatur tunc ei ab angelis, ut rejiceret vestem, is ex desiderio tam cito illam rejiciebat, ut vix aliquid citius: per quod repræsentabatur qualia illorum desideria sunt, qui in provincia, cui Vesiculæ seminales correspondent. Dictum, quod tales, cum præparati ad cœlum, exuantur vestibus suis, ac induantur novis splendentibus, ac fiant angeli. Hos assimilabant vermiculis, qui peracto statu vili mutantur in nymphas & sic in papiliones, quibus tunc datur amictus alius, & quoque dantur alæ coloris cærulei, flavi, argentei aut aurei; & tunc libertas volandi in aere ut in suo cœlo, ac conjugia celebrandi, ponendique ova, & sic prospiciendi propagationi sui generis; ac tunc simul addicantur illis victus dulces & amæni ex succis & odoribus variorum florum.

80. In præcedentibus nondum dictum est, quales sunt Angeli qui ex illa Tellure; qui enim ad homines suæ telluris veniunt & assident capiti, de quibus supra n: 73, non sunt angeli in eorum cœlo interiori, sed sunt spiritus angelici seu angeli in cœlo eorum exteriori; & quia mihi detectum est, quales etiam sunt Angeli illi, licet memorare, quæ de illis quoque scire datum est. Quidam ex spiritibus Jovis, qui timorem incutiunt, appulit ad sinistrum meum latus sub ulna, ac inde loquebatur, sed loquela ejus erat stridens, voces nec erant admodum discretæ ac inter se separatæ, adeo ut diu exspectare deberem antequam colligerem sensum, & cum loquebatur, etiam interjiciebat aliquid timoris; monens etiam sic ut ego Angelos, cum veniunt, bene excipiam; sed respondere dabatur, quod hoc meum non sit, sed quod apud me excipiantur omnes sicut ipsi sunt. Mox veniebant Angeli illius telluris, & dabatur percipere ex loquela mecum, quod prorsus differrent ab Angelis nostræ telluris; loquela enim eorum fiebat non per voces, sed per ideas quæ se per interiora mea undequaque diffundebant; & inde quoque influxum habebant in faciem, sic ut facies ad singula concurreret, incipiendo a labiis, & pergendo versus circumferentiam undequaque: ideæ, quæ loco vocum erant, discretæ erant, sed perparum. Postea loquebantur mecum per ideas adhuc minus discretas, adeo ut vix aliquid interstitiale perciperetur; erat in mea perceptione sicut sensus vocum apud illos qui solum ad sensum abstracte a vocibus attendunt; hæc loquela mihi intelligibilior priori erat, & quoque erat plenior: influebat similiter ac prior in faciem; sed influxus erat secundum quale loquelæ magis continuus; verum non incepit ut prior a

labiis, sed ab oculis. Postea loquebantur adhuc continuius & plenius; & tunc facies non potuit conveniente motione concurrere; sed sentiebatur influxus in Cerebrum, & quod illud tunc similiter ageretur. Ultimo loquebantur ita, ut sermo solum caderet in intellectum interiorem; erat volubilitas ejus sicut auræ tenuis; ipsum influxum sentiebam, sed non distincte singula. Loquelæ hæc genera se habebant sicut fluida, primum genus sicut aqua fluens, altera sicut aqua tenuior; tertium sicut atmosphæra respective; & quartum sicut aura tenuis. Spiritus, qui a latere sinistro erat, de quo supra, quandoque interloquebatur, imprimis monens ut cum angelis suis modeste agerem; erant enim spiritus e nostra tellure quæ inferebant talia quæ displicerent: dicebat, quod non intellexerit quid angeli loquebantur, sed quod postea quando admotus auri meæ sinistræ: tunc quoque ei loquela erat non stridens ut prius sed qualis est aliis spiritibus.

81. Postea loquebar cum angelis de memoralibus in nostra Tellure, præcipue de Typis hic, de Verbo, de Doctrinalibus Ecclesiæ ex Verbo variis, & dicebam, quod Verbum & Doctrinalia exstent vulgata & sic discantur; mirabantur valde, quod talia vulgari possent per scripta & per typos.

82. Datum est videre, quomodo fit cum Spiritus illius telluris, postquam præparati sunt, auferuntur in cœlum, & fiunt angeli: apparent tunc Currus & Equi lucidi sicut ignei, a quibus similiter ac Elias auferuntur: quod currus & equi lucidi sicut ignei appareant, est quia ita repræsentatur, quod instructi & præparati sint ut intrent cœlum; quoniam Currus significant doctrinalia Ecclesiæ, & Equi lucidi intellectum illustratum *(ee)*.

83. Cœlum, in quod auferuntur, apparet a dextro ad tellurem eorum, ita separatum a cœlo angelorum nostræ telluris. Angeli, qui in illo cœlo, apparent induti cæruleo splendente aureis stellulis punctato; & id ex causa, quia in mundo amaverunt illum colorem, crediderunt etiam eum esse ipsissimum cœlestem, imprimis quia in tali bono amoris sunt, quali ille color correspondet *(ff)*.

84. Visum est mihi Calvitium, sed modo suprema ejus pars, quæ ossea; & dicebatur, quod tale videant illi, qui intra annum morituri sunt, & quod tunc se præparent. Ibi mortem non timent, nisi propter quod relinquant conjugem, liberos, aut parentes, nam sciunt quod post mortem victuri sint; & quod e vita non abeant quia in cœlum; quapropter mori non vocant mori, sed cœlificari. Qui in illa tellure vixerunt in amore vere conjugiali,

E &

(ee) Quod currus significent doctrinalia Ecclesiæ, n: 2760. 5321. 8215. Quod Equi intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6400. 6534. 7024. 8146. 8148. 8381. Quod Equus albus in Apocalypsi intellectum Verbi, n: 2760. Quod per Eliam in sensu repræsentativo intelligatur Verbum, n: 2762. 5247. Et quia ex Verbo omnis doctrina Ecclesiæ & ejus intellectus, quod Elias dictus sit Currus Israelis & Equites ejus, n: 2762. Quod ideo ille per currum igneum & equos igneos sit sublatus, n: 2762. 8029.

(ff) Quod Cæruleum ex rubro seu flammeo correspondeat bono amoris cœlestis; & cæruleum ex albo seu lucido correspondeat bono amoris spiritualis, n: 9868.

& curam liberorum, ficut parentes decet, habuerunt, illi non moriuntur per morbos, fed tranquille ficut in fomno; ac ita tranfmigrant e mundo in cœlum. Ætas hominum ibi ut plurimum eft triginta annorum, fecundum annos noftræ telluris: caufa quod intra fpatium temporis tam breve moriantur, eft ex Providentia Domini, ne copia hominum ibi crefcat ultra numerum quam qui a tellure illa fuftentari poffit; & quia poftquam impleverunt illos annos, non patiuntur fe duci per fpiritus & angelos, ficut qui nondum impleverunt, quapropter fpiritus & angeli raro adultiores adeant; maturefcunt etiam citius quam in noftra tellure; etiam in primo flore juventutis fociant conjugia; & tunc illorum delitiæ funt amare conjugem, & curam liberorum habere; cæteras delitias quidem delitias vocant, fed refpective externas.

De Tellure feu Planeta Martis, deque ejus Spiritibus & Incolis.

85. Spiritus Martis funt inter Spiritus, qui ex telluribus Mundi hujus Solis funt, omnium optimi, funt enim quoad plurem partem ut Cœleftes homines, non abfimiles illis qui ab Antiquiffima Ecclefia in hac Tellure fuerunt *(gg)*. Quando repræfentantur quales funt, repræfentantur facie in cœlo & corpore in mundo fpirituum; & qui eorum angeli funt, facie verfus Dominum, & corpore in cœlo.

86. Planeta Martis apparet in idea fpirituum & angelorum, ficut planetæ alibi, in fuo loco conftanter, & quidem ad finiftrum antrorfum ad aliquam diftantiam in plano pectoris, & fic extra fphæram ubi funt fpiritus noftræ Telluris. Spiritus unius Telluris feparati funt a fpiritibus alius telluris, ex caufa, quia fpiritus cujufvis Telluris referunt aliquam peculiarem provinciam in Maximo Homine *(f)*: ac inde in alio & diverfo ftatu funt; & diverfitas ftatus facit, ut a fe mutuo vel ad dextrum vel ad finiftrum, ad diftantiam majorem vel minorem, feparati appareant *(hh)*.

87. Spiritus inde ad me veniebant, & fe applicabant finiftro meo tempori, & ibi me afflabant loquela, fed illam non intelligebam; erat quoad fluxum molliufcula; molliorem non prius perceperam, erat ficut molliffima aura; afflabat illa primum finiftrum tempus, & finiftram aurem fuperne; & afflatus inde pergebat ad finiftrum oculum, & paullatim ad dextrum, & defluebat dein,

(gg) Quod Prima & Antiquiffima Ecclefia in hac Tellure fuerit Ecclefia cœleftis, quæ omnium primaria, de qua, n: 607. 895. 920. 1121. 1122. 1123. 1124. 2896. 4493. 8891. 9942. 10545. Quod Ecclefia cœleftis dicatur, in qua principale eft amor in Dominum, Ecclefia autem fpiritualis in qua principale eft charitas erga proximum & fides, n: 3691. 6435. 9468. 9680. 9683. 9780.

(hh) Quod diftantiæ in altera vita fint apparentiæ reales, quæ a Domino fiftuntur videndæ fecundum ftatus interiorum Angelorum & Spirituum, n: 5604. 9104. 9440. 10146.

dein, imprimis a finistro oculo, ad labia; & cum ad labia, intrabat per os, & per viam intra os, & quidem per Tubam Eustachianam, in Cerebrum; cum afflatus illuc pervenit, tunc loquelam eorum intellexi, & loqui datum est cum illis: observabam, cum loquerentur mecum, quod labia apud me moverentur, & parumper etiam lingua, hoc propter correspondentiam loquelæ interioris cum loquela exteriore: exterior loquela est soni articulati labentis versus membranam auris externam, & exinde mediis organulis, membranis & fibris, quæ intus in aure, aufertur in Cerebrum. Ex his scire datum est, quod loquela incolarum Martis diversa esset a loquela incolarum nostræ Telluris, quod nempe non sonora, sed pæne tacita, se in auditum & visum interiorem per breviorem viam insinuans; & quia talis, quod perfectior esset, plenior ideis cogitationis, ita propius accedens ad loquelam spirituum & angelorum; ipsa etiam loquelæ affectio repræsentatur apud illos in facie, & ejus cogitatio in oculis; nam cogitatio & loquela, tum affectio & facies, apud illos unum agunt; reputant pro nefario aliud cogitare & aliud loqui, ac aliud velle & aliud facie ostendere; non sciunt quid hypocrisis, ac quid simulatio fraudulenta & dolus. Quod talis loquela etiam fuerit Antiquissimis in nostra Tellure, per conversationem cum quibusdam ex illis in altera vita datum est scire; utque hæc res elucidetur, licet referre quæ audita sunt, quæ sunt sequentia, "Ostensum est mihi per influxum, quem "describere non possum, qualis loquela fuerat illis qui ab Antiquissima Ec- "clesia *(gg)*: quod nempe non articulata, sicut loquela vocum nostri tempo- "ris, sed tacita, quæ fiebat non per respirationem externam sed per internam, "ita erat loquela cogitativa; appercipere etiam datum est, qualis illorum "respiratio interna fuit; quod processerit ab umbilico versus cor, & sic per "labia absque sonoro cum loquebantur; & quod non intraverit in alterius "aurem per viam externam, & pulsaverit in quoddam, quod vocatur tym- "panum auris, sed per viam quandam internam, & quidem per quoddam "ibi, quod vocatur hodie Tuba Eustachiana. Ostensum, quod per talem "loquelam multo plenius potuerint exprimere sensa animi & ideas cogita- "tionis, quam usquam fieri potest per sonos articulatos aut voces sonoras, "quæ loquela similiter dirigitur per respirationem, sed externam, nam nulla "vox est, imo nec quicquam in voce, quæ non dirigitur per applicationes "respirationis; sed apud illos multo perfectius, quia per respirationem inter- "nam, quæ quia interior etiam perfectior est, & ipsis ideis cogitationis ap- "plicabilior ac conformior; præter etiam per labiorum motiunculas, & cor- "respondentes faciei mutationes; nam, quoniam Cœlestes homines fuerunt, "quicquid cogitabant, hoc e facie & oculis eorum elucebat, quæ confor- "miter variabantur, facies quoad formam secundum vitam affectionis, & "oculi quoad lucem; nusquam potuerunt alium vultum præferre, quam "secundum illa quæ cogitabant: quia illis loquela fuit per internam respi- "rationem, quæ est ipsius spiritus hominis, ideo cum angelis potuerunt con- "sortium habere & loqui." Respiratio spirituum Martis etiam mecum

communicata fuit *(ii)*, & perceptum, quod illorum respiratio procederet e regione thoracis versus umbilicum, & inde flueret sursum per pectus cum imperceptibili halitu versus os: ex quibus constare mihi potuit, tum quoque ab aliis experientiæ documentis, quod cœlesti genio essent, ita quod non essent absimiles illis qui ab Antiquissima Ecclesia in hac Tellure.

88. Instructus sum, quod Martis Spiritus in Maximo Homine referant medium inter Intellectuale & Voluntarium, ita COGITATIONEM EX AFFECTIONE, & qui optimi illorum sunt, AFFECTIONEM COGITATIONIS: inde est, quod facies illorum unum agat cum cogitatione illorum, nec coram aliquo simulare possint. Et quia illud in Maximo Homine referunt, Provincia media, quæ est inter Cerebrum & Cerebellum illis correspondet: nam apud quos Cerebrum & Cerebellum conjuncta sunt quoad operationes spirituales, apud illos facies unum agit cum cogitatione, sic ut e facie ipsa affectio cogitationis eluceat, & ex affectione, aliquibus signis ex oculis quoque prodeuntibus, commune cogitationis: quapropter cum apud me erant, sensibiliter appercepi retractionem anterioris partis capitis versus occiput, ita cerebri versus cerebellum *(kk)*.

89. Quondam cum spiritus Martis apud me essent, & occuparent sphæram mentis meæ, adveniebant spiritus e nostra Tellure, & se quoque in sphæram illam infundere volebant: sed tunc spiritus nostræ Telluris facti sunt sicut insani; ex causa, quia prorsus non conveniebant; Spiritus enim nostræ Telluris in Maximo Homine referunt Sensum Externum, inde erant hi in idea versa ad mundum & ad se, spiritus autem Martis in idea versa a se ad cœlum & ad proximum; inde erat contrarietas: sed tunc adveniebant Spiritus Angelici Martis, ex quorum adventu communicatio adempta est; & sic Spiritus nostræ Telluris recesserunt.

90. Angelici spiritus loquuti sunt mecum de vita incolarum in Tellure sua, quod non sub imperiis sint, sed quod distincti in societates majores & minores, & quod ibi sibi consocient tales qui conveniunt animis; & quod hoc sciant illico ex facie & loquela; quodque id illos raro fallat; sunt tunc illico amici. Dicebant etiam, quod consociationes illorum sint jucundæ; & quod inter se loquantur de iis rebus quæ in societatibus fiunt; imprimis quæ in cœlo, nam plures illorum manifestam communicationem habent cum Angelis cœli. Qui in societatibus illorum incipiunt sinistre cogitare, & inde male velle, illi dissociantur, relinquunt illos sibi solis, unde degunt extra societatem admodum misere, in petris aut alibi, nam illos non amplius curant. Quædam societates variis modis ad resipiscentiam tales cogere tentant; sed cum

(ii) Quod Spiritibus & Angelis respiratio sit, n: 3884. 3885. 3891. 3893.

(kk) Quod facies humanæ in nostra Tellure antiquis temporibus influxum receperint ex Cerebello, & quod tunc facies cum affectionibus interioribus hominis unum egerint; sed quod postea receperint influxum ex Cerebro, quando homo cæpit simulare ac mentiri facie affectiones non suas; de mutationibus faciebus inductis inde successu temporis, n: 4325 ad 4328.

cum hoc incassum sit, ab illis se dissociant. Ita præcavent, ne cupiditas dominii & cupiditas lucri irrepant, hoc est, ne aliqui ex cupiditate dominii sibi subjiciant societatem aliquam, & dein plures alias, & ne aliqui ex cupiditate lucri bona aliis eripiant; quisque ibi suis bonis contentus vivit, & quisque suo honore, quod audiat justus & proximi amans; hoc jucundum & tranquillum animi periturum foret, nisi illi qui male cogitant & male volunt, ejicerentur, & nisi prudenter & severe obviam irent in ipsis initiis amori sui & amori mundi; hi enim amores sunt, propter quos Imperia & Regna facta sunt, intra quæ pauci sunt qui non dominari volunt, ac possidere bona aliorum, nam pauci sunt qui justum & æquum ex amore justi & æqui faciunt, minus qui bonum ex ipsa charitate, sed ex timore legis, vitæ, jacturæ lucri, honoris, & famæ propter illa.

91. De cultu habitatorum terræ Divino dicebant, quod Dominum nostrum agnoscant & adorent, dicentes quod Ipse sit Solus Deus, & quod Ipse regat & Cœlum & Universum; quodque omne bonum ab Ipso sit, & quod Ipse illos ducat; tum quod apud illos in Tellure sæpius appareat: illis tunc dicere dabatur, quod etiam Christiani in nostra Tellure sciant quod Dominus regat cœlum & terram, ex Ipsius Domini verbis apud Matthæum, "*Data est Mihi omnis potestas in Cœlo & in Terra,*" XXVIII: 18; sed quod id non credant sicut illi qui ex Tellure Martis. Dicebant etiam, quod ibi credant, quod apud illos nihil nisi quam spurcum & infernale sit, & quod omne bonum sit Domini; imo amplius dicebant, quod ex se sint diaboli, & quod Dominus ex inferno illos extrahat, & continue detineat. Quondam, cum nominabatur Dominus, vidi quod spiritus illi humiliarent se tam intime & profunde, ut describi nequeat: in humiliatione enim illis erat cogitatio, quod illi ex se in inferno sint, & quod sic prorsus indigni ut spectent ad Dominum, Qui Ipsum Sanctum est; in illa cogitatione ex fide ita profunde erant, ut essent quasi extra se, inque illa permanserunt super genubus, usque dum Dominus elevaret illos, & tunc quasi extraheret ab inferno; cum sic ex humiliatione emergunt, sunt pleni bono & amore, & inde gaudio cordis. Cum ita se humiliant, non faciem convertunt ad Dominum, hoc enim tunc non audent, sed avertunt. Spiritus qui circum me erant, dicebant quod talem humiliationem nusquam viderint.

92. Mirabantur quidam Spiritus, qui ex illa Tellure, quod circum me essent tot spiritus ex inferno, & quod illi ad me quoque loquerentur; sed respondere datum est, quod hoc illis permittatur, ob causam, ut sciam quales sunt, & cur in inferno sunt, & quod hoc sit secundum vitam eorum: etiam dicere datum est, quod plures inter illos essent, quos cognoveram cum vixerunt in mundo, & quod quidam eorum tunc in magna dignitate constituti fuerint, quibus tunc nihil nisi quam mundus cordi fuit: sed quod nusquam aliquis malus spiritus, etiam maxime infernalis, mihi damnum inferre possit, quia continue tutatus a Domino.

93. Sistebatur mihi Incola telluris illius; non quidem erat incola, sed similis ei; facies ejus erat qualis facies incolarum nostræ telluris, sed regio inferior

inferior faciei erat nigra, non ex barba, quam non habebat, sed ex nigredine loco ejus: nigredo illa se usque sub aures utrinque extendebat; superior pars faciei erat flavescens, sicut facies incolarum nostræ Telluris, qui non prorsus candidi sunt. Porro dicebant, quod in tellure vescantur fructibus arborum, imprimis fructu quodam rotundo, qui ex terra illorum egerminatur; præter etiam leguminibus. Quod vestiantur ibi vestibus, quas ex fibris corticeis quarundam arborum conficiunt, quæ illam consistentiam habent, ut contexi queant, & quoque conglutinari per genus gummi quod apud illos. Narrabant insuper quod ignes fluidos ibi sciant facere, ex quibus lucem temporibus vesperæ & noctis habent.

94. Videbam flammeum quoddam pulcherrimum, erat varii coloris, purpureum, tum ex candido rubescens, colores etiam ex flamma pulchre rutilabant: quandam etiam manum videbam, cui flammeum hoc adhæsit, primum inversæ ejus parti, postea palmæ seu volæ, & inde lambebat manum circumcirca: hoc aliquanto tempore perstitit: dein manus hæc cum flammeo removebatur ad distantiam, & ubi substitit, erat lucidum; in lucido illo recessit manus; & tunc flammeum illud mutabatur in Avem, quæ principio erat similibus coloribus cum flammeo, & colores similiter coruscabant, sed colores illi successive mutati sunt, & cum coloribus vitæ vigor in Ave: volabat circumcirca, & primum circum caput meum, dein antrorsum in angustum quoddam conclave, quod apparebat instar adyti, & sicut volabat antrorsum magis ita vita recessit, & facta est demum lapidea; primum tunc colore margaritico, postea obscuro; sed tametsi absque vita, usque volabat. Cum avis illa volabat circum caput, & adhuc in vitæ vigore erat, visus est spiritus ex inferiori per regionem lumborum ad regionem pectoris assurgens, is inde volebat auferre avem illam; sed quia tam pulchra erat, spiritus, qui circum me, inhibebant, visum enim suum in illa omnes tenebant: sed spiritus ille, qui ex inferiori assurrexit, fortiter illis persuasit, quod apud illum esset Dominus, & sic quod ex Domino id ageret; hoc tametsi plerique non credebant, usque tamen non amplius inhibebant, quin auferret Avem: at quia eo momento influebat cœlum, non potuit retinere illam, sed mox remisit e manu liberam. Cum hoc peractum est, Spiritus qui circum me, qui Avem illam & successivas ejus mutationes intense sunt intuiti, de illa inter se loquebantur, & hoc per insigne tempus: percipiebant quod tale visum non potuerit non quam Cœleste quoddam significare; sciebant quod flammeum significet amorem cœlestem & ejus affectiones; quod manus, cui flammeum adhærebat, vitam & ejus potentiam; colorum mutationes, vitæ varietates quoad sapientiam & intelligentiam; simile etiam Avis, sed cum differentia quod flammeum significet amorem cœlestem & quæ illius amoris sunt, & quod Avis significet amorem spiritualem & quæ illius amoris sunt; (Amor cœlestis est amor in Dominum, & Amor spiritualis est Charitas erga proximum *(gg)*: & quo dmutationes colorum & simul vitæ in Ave, usque dum facta lapidea, significet mutationes successivas vitæ spiritualis quoad intelligentiam: sciebant etiam, quod spiritus, qui ex inferiori per regionem lumborum

borum ad regionem pectoris ascendunt, in forti persuasivo sint, quod in Domino sint, & inde credant, quod omnia quæ faciunt, etiamsi mala, volente Domino faciant. Sed tamen non inde scire potuerunt, quinam per Visum hoc intelligerentur: tandem instructi sunt e cœlo, quod incolæ Martis intellecti sint; quod cœlestis eorum amor, in quo adhuc plures sunt, significatus sit per flammeum quod adhæsit manui; & quod avis in principio, cum in pulchritudine colorum suorum ac in vigore vitæ suæ esset, significaret amorem illorum spiritualem: quod autem avis illa facta sit sicut lapidea ac nullius vitæ, & tandem coloris obscuri, quod id significaret incolas, qui a bono amoris se removerunt, ac in malo sunt, & tamen usque credunt quod sint in Domino; simile significatum est per spiritum, qui assurgebat, & auferre volebat avem.

95. Per Avem lapideam etiam repræsentati sunt Incolæ illius telluris, qui vitam Cogitationum & Affectionum suarum peregrino modo transmutant in pæne nullam vitam, de qua re sequentia audivi. Erat quidem Spiritus supra caput meum, qui mecum loquutus est, ex sono appercipiebatur quasi in statu somni esset; in hoc statu loquebatur plura, & hæc tali prudentia ut vigil non prudentius: percipere dabatur, quod subjectum esset per quod Angeli loquerentur, & is in illo statu apperciperet id & produceret *(ll)*: non enim loquebatur nisi quod verum erat: si aliunde quid influeret, quidem admittebat, sed non producebat. Interrogavi illum de statu suo, dicebat, quod status ille ei esset status pacificus; & quod esset absque omni sollicitudine de futuris; & quod simul usus præstaret, per quos ei communicatio cum cœlo. Dictum mihi quod tales in Maximo Homine referant *Sinum Longitudinalem*, qui in cerebro inter bina ejus hæmisphæria jacet, & ibi in statu quieto, utcunque tumultuatur cerebrum utrinque. Cum in colloquutione cum hoc Spiritu eram, inferebant se Spiritus versus anteriorem partem Capitis, ubi ille, quem premebant, quare ille ad unum latus secessit, & illis locum dedit. Spiritus advenæ inter se loquebantur, sed nec spiritus circum me intelligebant, nec ego quid loquebantur: instruebar ab angelis, quod essent spiritus ex tellure Martis, qui callebant ita inter se loqui, ut præsentes spiritus non aliquid intelligerent, nec perciperent: mirabar, quod talis loquela dari posset, quia una loquela est omnibus spiritibus, quæ fluit ex cogitatione, & consistit ex ideis, quæ ut voces audiuntur in spirituali mundo: dicebatur, quod spiritus illi forment certo modo ideas expressas per labia & per faciem, aliis non intelligibiles, & quod eo momento subtrahant arte cogitationes, cavendo imprimis ne aliquid affectionis se manifestet, ex causa, si quid affectionis percipitur, quod tunc cogitatio pateret, cogitatio enim fluit ex affectione & quasi in illa. Instruebar porro, quod incolæ telluris Martis, qui vitam cœlestem in solis cognitionibus, & non in vita amoris, ponunt, talem loquelam

(ll) Quod per spiritus a societatibus Spirituum & Angelorum ad alias societates emissos fiant communicationes, & quod spiritus illi emissarii appellentur Subjecta, n: 4403. 5856. 5983. 5985 ad 5989.

loquelam effinxerint, non tamen omnes; & quod illi, cum fiunt spiritus, hoc retineant. Hi sunt, qui in specie per Avem lapideam significati sunt; nam per formationes vultus, & volutiones labiorum, cum remotione affectionum, & subtractione cogitationum ab aliis, sistere loquelam, est loquelam exanimare, & illam facere instar simulachri, & per gradus se quoque similes. Sed tametsi putant, quod non intelligantur ab aliis, quid inter se loquuntur, usque tamen Spiritus Angelici omnia & singula, quæ loquuntur percipiunt; causa est, quia ab illis subtrahi cogitatio aliqua non potest. Hoc quoque illis ostendebatur per vivam experientiam; cogitabam de eo, quod spiritus mali nostræ telluris non afficiantur pudore, cum infestant alios; hoc influebat apud me a spiritibus angelicis qui percipiebant illorum loquelam; spiritus illi Martis tunc agnoscebant, quod id esset de quo inter se loquebantur, ac mirati sunt: præterea a Spiritu Angelico detegebantur plura, quæ & loquebantur & quæ cogitabant, utcunque satagebant cogitationes illi subducere. Postea influebant spiritus illi a superiori in faciem meam; influxus sentiebatur instar tenuis pluviæ striatæ, quod signum erat, quod non in affectione veri ac boni essent, id enim per striatum repræsentatur: loquebantur tunc mecum manifeste, dicendo, quod incolæ telluris illorum similiter inter se loquantur. Dicebatur tunc illis; quod hoc malum sit, quia sic obstruunt interna, & ab illis recedunt ad externa, quæ quoque privant sua vita; & imprimis, quia non sincerum est ita loqui; nam qui sinceri sunt, nihil volunt loqui, ne quidem cogitare, nisi tale quod sciant alii, imo si forent omnes, etiam totum cœlum; at qui non volunt, ut alii sciant quid loquuntur, illi judicant de aliis, male sentiunt de illis, & bene de se, & tandem ex habitu trahuntur usque illuc, ut male sentiant & loquantur de Ecclesia, de Cœlo, imo de Ipso Domino. Dictum, quod illi qui amant cognitiones & non ita vitam secundum illas, in Maximo Homine referant interiorem Membranam Cranii; at illi qui assuescunt loqui absque affectione, & cogitationem attrahere ad se & subtrahere aliis, quod referant Membranam illam, sed osseam factam, quia ab aliqua vita spirituali fit illis nulla vita.

96. Quia per Avem lapideam etiam repræsentati sunt, qui in solis cognitionibus sunt, & in nulla vita amoris, & quia inde nulla illis vita spiritualis, ideo hic appendicis loco licet ostendere, quod illis solis vita spiritualis sit, qui in amore cœlesti sunt, & inde in cognitionibus; & quod amor in se contineat omne cognitivum quod amoris illius est. Sint pro exemplo animalia terræ, & quoque animalia cœli seu Aves, illis est scientia omnium quæ amoris illorum sunt, amores illorum sunt, se nutrire, tute habitare, propagare sobolem, pullos alere, quorundam sibi prospicere pro hyeme; quare est illis omnis scientia requisita; hæc enim amoribus illis inest, & in illos influit ut in ipsa sua receptacula; quæ scientia quibusdam animalibus talis est, ut homo non possit aliter quam obstupescere: scientia illis est connata, & vocatur instinctus, sed est amoris naturalis in quo sunt. Si homo in suo amore esset, qui est Amor in Deum & erga proximum; (hic amor est hominis proprius, per quem distinguitur a bestiis, estque amor cœlestis) tunc homo non

solum foret in omni scientia requisita, sed etiam in omni intelligentia & sapientia, nam hæ in amores illos influerent e cœlo, hoc est, per cœlum a Divino. Sed quia homo non in amores illos nascitur, sed in contrarios, nempe in amores sui & mundi, idcirco non potest aliter quam nasci in omnem ignorantiam & inscitiam; at per media Divina perducitur ad aliquid intelligentiæ & sapientiæ, sed usque non actualiter in aliquid, nisi amores sui & mundi removeantur, & sic aperiatur via pro amore in Deum & erga proximum. Quod amor in Deum & amor erga proximum in se habeant omnem intelligentiam & sapientiam, constare potest ex illis qui in mundo in amoribus illis fuerunt, illi cum post mortem in cœlum veniunt, ibi sciunt & sapiunt talia, quæ nusquam prius noverant; imo cogitant & loquuntur ibi ut reliqui angeli, quæ talia sunt, quæ nusquam auris audivit, nec mens scivit, quæ ineffabilia sunt: causa est, quia amores illi facultatem recipiendi talia in se habent.

De Tellure seu Planeta SATURNI, deque ejus Spiritibus & Incolis.

97. SPiritus ex illa Tellure, ubi ipsa Tellus, apparent antrorsum ad insignem distantiam, inferius in plano genuum: & cum aperitur illuc oculus, in conspectum venit multitudo spirituum, qui omnes sunt ex illa Tellure: conspiciuntur ab hac Telluris illius parte, & ad dextrum ejus. Datum est quoque cum illis loqui, & inde cognoscere, quales sunt respective ad alios: sunt probi, & sunt modesti; & quia se parvos æstimant, ideo quoque in altera vita apparent parvi.

98. In cultu sunt perquam humiles, nam in illo se pro nihilo æstimant. Colunt Dominum nostrum, & Ipsum pro unico Deo agnoscunt: Dominus etiam apparet quandoque illis sub forma Angelica, & sic ut Homo, & tunc Divinum elucet ex facie, & afficit animum. Incolæ etiam, cum ad ætatem perveniunt, loquuntur cum Spiritibus, a quibus instruuntur de Domino, & quomodo colendus, tum quomodo vivendum. Quando aliqui volunt spiritus, qui inde, seducere, & a fide in Dominum abstrahere, aut ab humiliatione erga Ipsum, & a probitate vitæ, dicunt se mori velle; apparent tunc in manibus illorum parvi cultri, per quos pectora sua percutere velle videntur: cum interrogantur cur ita faciunt, dicunt quod potius mori velint, quam abduci a Domino: spiritus nostræ Telluris quandoque irrident illos propterea, & infestant probris quod ita faciant; sed tunc respondent, se probe scire quod semet non interimant, sed quod hoc solum apparentia sit effluens ex voluntate animi eorum, quod potius mori velint, quam abstrahi a cultu Domini.

99. Dicebant, quod aliquoties ad illos veniant spiritus a nostra Tellure, qui eos quærunt, quem Deum colunt, quibus respondent, quod insaniant, &

quod major insania non possit esse quam quærere quem Deum aliquis colit, cum tamen est unicus Deus omnibus in universo, & quod adhuc magis insaniant in eo, quod non dicant Dominum esse Unicum illum Deum; & quod is regat universum cœlum, & inde universum mundum; nam qui regit cœlum, etiam regit mundum, quia mundus regitur per cœlum.

100. Dicebant, quod in Tellure sua etiam sint, qui Lumen nocturnum, quod magnum est, vocant Dominum, sed quod illi separentur a reliquis, & ab illis non tolerentur. Lumen illud nocturnum venit a magno illo Cingulo, quod ad distantiam ambit Tellurem illam, & a Lunis, quæ satellites Saturni vocantur.

101. Narrabant, quod aliud genus spirituum, qui turmatim vadunt, frequenter ad illos veniant, desiderantes scire quomodo res apud illos se habet; & quod variis modis eliciant ab illis quæ sciunt; de his dicebant, quod non insaniant, modo in eo, quod tantum desiderent scire non propter alium usum, quam ut sciant. Postea instructi sunt, quod spiritus illi sint ex Planeta Mercurii seu ex Tellure proxima Soli, & quod illos cognitiones solum delectent, & non ita usus ex illis.

102. Incolæ & spiritus planetæ Saturni referunt in Maximo Homine SENSUM MEDIUM INTER SPIRITUALEM ET NATURALEM HOMINEM, at qui recedit a naturali & accedit ad spiritualem: inde est, quod spiritus illi appareant auferri aut rapi in cœlum, ac mox remitti; nam quicquid sensus spiritualis est, id in cœlo est, at quicquid sensus naturalis est, id infra cœlum est. Quoniam nostræ Telluris Spiritus in Maximo Homine referunt Sensum naturalem & corporeum, a manifesta experientia scire datum est, quomodo pugnant & collidunt inter se spiritualis homo ac naturalis, cum hic non in fide & charitate est. Spiritus Telluris Saturni e longinquo in conspectum veniebant, & tunc dabatur viva communicatio inter illos & inter Spiritus nostræ Telluris tales: hi illis sic perceptis fiebant sicut insani, & incipiebant infestare illos, infundendo indigna de fide, & quoque de Domino; cumque in invectivis & injuriis erant, etiam se conjiciebant in medium eorum, & ex insania, in qua erant, conabantur malum inferre; sed Spiritus Saturni nihil timebant, quia tuti erant, & in tranquillo: at spiritus illi nostræ Telluris, cum in medio eorum erant, incipiebant angi, ac ægre respirare, & sic ejiciebant se unus huc & alter illuc, ac disparabantur. Adstantes inde appercipiebant, qualis est Naturalis homo separatus a spirituali, cum venit in sphæram spiritualem, quod nempe insaniat; Naturalis enim homo separatus a spirituali solum ex mundo sapit, & nihil ex cœlo; & qui solum ex mundo sapit, is nihil credit nisi quod sensus capiunt, & quod credit ex fallaciis sensuum credit, quæ nisi removentur per influxum ex spirituali mundo, producunt falsa: inde est, quod spiritualia ei non sint aliquid, usque adeo ut vix sustineat audire Spirituale nominari; quapropter tales insaniunt, cum tenentur in sphæra spirituali; aliter cum vivunt in mundo, tunc vel naturaliter de spiritualibus cogitant, vel avertunt aurem, hoc est, audiunt & non attendunt. Ab experientia illa etiam constabat, quod Naturalis homo non

possit inferre se in spiritualem, hoc est, ascendere; sed cum homo in fide est, & inde in vita spirituali, quod spiritualis homo influat in naturalem, & ibi cogitet; influxus enim datur spiritualis, hoc est, e spirituali mundo in naturalem, non autem vicissim *(mm)*.

103. Porro a spiritibus illius Telluris informabar de Incolis, quales illorum consociationes sunt, præter alia; dicebant, quod vivant distincti in familias, unaquævis familia separata ab alia; ita vir & uxor cum suis liberis; & quod hi, cum conjugia jungunt, separentur a domo parentum, nec eam amplius curent: quapropter Spiritus ex illa Tellure apparent bini & bini. Quod de Victu & Amictu parum solliciti sint; quod vescantur fructibus & leguminibus, quæ Tellus eorum producit; & quod vestiantur leviter, quoniam crassa cute seu tunica, quæ repellit frigus, cincti sunt. Præterea, quod omnes in sua Tellure sciant, quod victuri sint post mortem; & quod ideo etiam corpora sua nihili faciant, modo quantum propter vitam, quam dicunt permansuram & servituram Domino; quod ideo quoque corpora mortuorum non sepeliant, sed projiciant, & tegant ramis arborum e sylva.

104. Interrogati de Magno illo Cingulo, quod a nostra Tellure apparet se elevare supra horizontem Planetæ istius, & variare situs, dicebant, quod id illis non appareat ut Cingulum, sed solum ut Niveum in cœlo varia directione.

De Tellure seu Planeta VENERIS, deque ejus Spiritibus & Incolis.

105. PLaneta Veneris in idea Spirituum & Angelorum apparet ad sinistrum paulo retro, ad aliquantam distantiam a nostra Tellure: in idea spirituum dicitur, quia nulli spiritui apparet Sol mundi, nec aliquis Planeta, sed Spiritus modo habent ideam quod sint; ex sola idea de illis sistitur Sol mundi a tergo sicut caliginosum quid, planetæ non sicut in mundo errantes, sed in suis locis constanter, videatur supra n: 42.

106. In Planeta Veneris sunt duo hominum genera, indole sibi contraria; sunt qui mites & humani, & sunt qui immites & pæne ferini; qui mites & humani, apparent a parte altera Telluris, qui immites & pæne ferini, apparent a parte ejus huc spectante. At sciendum, quod ita appareant secundum status vitæ eorum, nam status vitæ sistit omnem apparentiam spatii & distantiæ ibi.

(mm) Quod Influxus spiritualis sit, & non physicus seu naturalis, ita quod influxus sit e spirituali mundo in naturalem & non e naturali in spiritualem, n: 3219. 5119. 5259. 5427. 5428. 5477. 6322. Quod appareat sicut influxus sit ab externis in interna hominis, sed quod sit fallacia, n: 3721.

107. Quidam ex illis, qui ab altera parte Planetæ apparent, & sunt mites & humani, ad me veniebant, & sistebantur mihi videndi supra caput, cum quibus varia loquutus sum; inter alia dicebant, quod, cum in mundo fuerunt, agnoverint, & quod magis nunc agnoscant Dominum nostrum pro suo Unico Deo; ajebant, quod in Tellure sua viderint Ipsum, & quoque quomodo Ipsum viderant, repræsentabant. Hi Spiritus in Maximo Homine referunt *Memoriam rerum materialium concordantem cum Memoria rerum immaterialium*, quam spiritus Mercurii referunt: quapropter spiritus Mercurii, cum his spiritibus Veneris maximopere concordant, ideo cum simul erant, sentita est ex influxu inde mutatio insignis, & operatio fortis in meo cerebro videatur supra n: 43.

108. Cum illis autem spiritibus, qui a parte huc spectante apparent, ac sunt immites & pæne ferini, non loquutus sum, sed relatum est ab angelis, quales sunt, & unde illis tam ferina natura; quod nempe ibi admodum delectentur rapinis, & quam maxime edere ex rapinis: jucunditas inde, cum cogitant de edere ex rapinis, mecum communicata fuit, & appercepta quod summa esset. Quod Incolæ tali natura ferina etiam in nostra Tellure fuerint, patet ex Historicis variarum gentium; tum ex Incolis terræ Canaanis 1 Sam: xxx: 16: & quoque ex Gente Judaica & Israelitica etiam tempore Davidis, quod quotannis excursiones fecerint, & deprædati gentes, & lætati ex præda comederint. Dictum etiam, quod Incolæ illi quoad plurem partem sint gigantes, & quod nostræ telluris homines modo ad umbilicum eorum pertingant. Tum quoque, quod sint stupidi, non quærentes quid cœlum, aut quid vita æterna, sed quod solum illa curent quæ sunt eorum terræ, & eorum pecorum.

109. Quia tales sunt, etiam cum in alteram vitam veniunt, infestantur ibi quam maxime a malis & falsis. Inferna, quæ illis, apparent juxta Tellurem, nec communicant cum Infernis malorum nostræ Telluris, ex causa quia prorsus alio genio & alia indole sunt; inde quoque mala & falsa illorum sunt ex prorsus alio genere.

110. Qui autem tales sunt, ut salvari possint, sunt in locis vastationis, ac ibi ad ultimum desperationis rediguntur; nam illius generis mala & falsa non aliter possunt domari & removeri: cum in statu desperationis sunt, clamant quod bestiæ sint, quod abominationes, quod odia, & sic quod damnati: quidam eorum, cum in tali statu sunt, etiam contra cœlum clamant; sed hoc illis ignoscitur, quia ex desperatione; Dominus moderatur, ne in vituperia se effundant nisi ad status limites. Hi cum extrema passi sunt, quia corporea tunc apud illos quasi mortua sunt, demum salvantur. De his quoque dictum est, quod, cum in sua Tellure vixerunt, crediderint in quendam summum Creatorem absque Mediatore, sed cum salvantur, etiam instruuntur, quod Dominus sit Solus Deus, Salvator & Mediator. Vidi quosdam ex illis, postquam extrema passi sunt, sublatos in cœlum, & cum ibi recepti sunt, appercepi teneritudinem lætitiæ ab illis talem, ut exprimeret lachrymas ex oculis meis.

De

De Spiritibus & Incolis Lunæ.

111. ALiqui Spiritus apparebant supra caput, & inde auditæ sunt voces sicut tonitrua, nam non aliter tonabant voces eorum, quam sicut e nubibus tonitrua post fulmina: autumabam, quod esset ingens multitudo spirituum, qui callebant arte voces edere cum tali sonitu. Spiritus simpliciores, qui apud me erant, illos irridebant; quod valde miratus sum: causa irrisionis mox detegebatur, quæ erat, quod Spiritus, qui tonabant, non multi essent sed pauci, & quoque parvi sicut pueri; & quod illi eis prius per tales sonitus terrorem incusserint, & tamen prorsus nihil damni possent inferre. Ut scirem, quales essent, demiserunt se quidam ab alto ubi tonabant; & quod mirum, unus portabat alterum a tergo, & sic appropinquabant bini ad me: apparebant facie non invenusta, sed longiori quam facies reliquorum spirituum; statura simili staturæ pueri septem annorum, sed corpore robustiore; ita erant homunciones. Dicebatur mihi ab angelis, quod essent e Luna. Qui portatus ab altero veniebat ad me, se applicans sinistro lateri sub ulna, & inde loquebatur, dicens, quod cum vocem edunt, ita tonent; & quod sic spiritus, qui illis malum inferre volunt, territent, & quosdam in fugam agant, & quod ita tuti vadant quo volunt. Ut pro certo scirem, quod talis illorum sonus esset, recedebat ille a me ad quosdam alios, sed non plane extra conspectum, & similiter tonabat. Et porro ostendebant, quod vox eorum ex abdomine ad instar eructationis emissa ita intonaret. Perceptum est, quod hoc inde existeret, quia incolæ Lunæ non ita ex pulmone, sicut incolæ aliarum tellurum, sed ex abdomine loquantur, & sic ex aliquo aere ibi collecto; ex causa, quia Luna non simili Athmosphæra, qua aliæ tellures, circumfusa est. Instructus sum, quod spiritus Lunæ in Maximo Homine referant Cartilaginem scutiformem seu Xiphoiden, cui anterius annectuntur Costæ, & e qua descendit Fascia alba, quæ est fulcrum musculis abdominis.

112. Quod etiam in Luna sint Incolæ, sciunt spiritus & angeli, pariter quod in Lunis seu Satellitibus circum tellurem Jovis, & tellurem Saturni. Qui non spiritus inde viderant, ac cum illis loquuti sunt, usque non dubitant, quin etiam super illis homines sint, quia æque sunt tellures; & ubi tellus ibi est homo; homo enim est finis propter quem tellus, & a Summo Creatore nihil sine fine factum est: quod finis creationis sit Humanum genus, ut ex eo Cœlum, cuivis, qui ex ratione aliquantum illustrata cogitat, constare potest.

Causæ

Causæ cur Dominus in nostra Tellure, & non in alia, nasci voluit.

113. QUOD Domino placuerit nasci, & Humanum assumere in nostra Tellure, & non in alia, sunt plures causæ, de quibus e cœlo informatus sum. CAUSA PRINCIPALIS *fuit propter Verbum, quod hoc in nostra Tellure potuerit conscribi; & scriptum dein per universam Tellurem vulgari; & semel vulgatum conservari in omnem posteritatem; & quod sic manifestari potuerit, quod Deus Homo factus sit, etiam omnibus in altera vita.*

114. *Quod Causa principalis fuerit propter Verbum*, est quia Verbum est ipsum Divinum Verum, quod docet hominem, quod Deus sit, quod Cœlum sit & quod Infernum, quod vita post mortem; & insuper docet, quomodo vivet & credet, ut in cœlum veniat, & sic in æternum felix sit. Hæc omnia absque Revelatione, ita in hac Tellure absque Verbo, prorsus ignota fuissent, & tamen homo ita creatus est, ut quoad interiora sua non mori possit *(nn)*.

115. *Quod Verbum in nostra Tellure potuerit conscribi*, est quia ars scribendi hic ab antiquissimo tempore fuit, primum super codicibus, dein super membranis, postea super chartis, & demum vulgari typis. Hoc provisum est a Domino propter Verbum.

116. *Quod Verbum dein per universam hanc tellurem vulgari potuerit*, est quia commercium omnium gentium hic datur, non modo per peregrinationes, sed etiam per navigationes ad omnia loca totius orbis; inde Verbum semel conscriptum transferri potuit ab una gente ad alteram, & ubivis doceri.

117. *Quod Verbum semel conscriptum potuerit conservari in omnem posteritatem*, proinde in millia & millia annorum, & quoque quod conservatum sit, notum est.

118. *Quod sic manifestari potuerit, quod Deus Homo factus sit*; hoc enim primum & essentialissimum est propter quod Verbum; nam nemo potest credere in Deum, & amare Deum, quem non sub aliqua specie comprehendere potest, quapropter qui invisibile & sic incomprehensibile agnoscunt, labuntur

(nn) Quod ex solo lumine naturali nihil sciatur de Domino, de Cœlo & Inferno, de vita hominis post mortem, ac de Divinis Veris, per quæ homini vita spiritualis & æterna, n: 8944. 10318. 10319. 10320. Quod id constare possit ex eo, quod plures, ac inter eos eruditi, non credant illa, tametsi nati sunt, ubi Verbum, ac per id instructio de illis, n: 10319. Quod ideo necessum fuerit, ut revelatio esset e cœlo, quia homo ad cœlum natus est, n: 1775.

labuntur cogitatione in naturam, & sic in nullum Deum credunt: quapropter placuit Domino hic nasci, & hoc manifestum facere per Verbum, ut non modo id notum fieret in hoc orbe, sed etiam ut *per id manifestum fieret Spiritibus & Angelis etiam ex aliis Telluribus, & quoque gentibus ex nostra (oo).*

119. Sciendum est, quod Verbum in nostra Tellure per cœlum a Domino datum, sit unio cœli & mundi; ob quem finem est correspondentia omnium quæ in litera in Verbo cum Divinis in cœlo; & quod Verbum in supremo ac intimo suo sensu agat de Domino, de Regno Ipsius in cœlis & in terris, deque amore & fide ab Ipso & in Ipsum, proinde de vita ab Ipso & in Ipso; talia sistuntur angelis in cœlo, quando Verbum nostræ telluris legitur & prædicatur *(pp)*.

120. In omni alia Tellure manifestatur Verum Divinum oretenus per Spiritus & Angelos, sicut in præcedentibus, ubi de Incolis Tellurum in Solari hoc mundo, dictum est, sed hoc fit intra familias; nam Humanum genus in plerisque Telluribus distinctum habitat secundum familias; quapropter Verum Divinum per Spiritus & Angelos ita revelatum non transfertur longe ultra familias, & nisi jugiter succedat nova Revelatio, id pervertitur vel perit: aliter in nostra Tellure, ubi Divinum Verum, quod est Verbum, manet in sua integritate in perpetuum.

121. Sciendum est, quod Dominus omnes, e quacunque Tellure sint, agnoscat & recipiat, qui Deum sub Humana forma agnoscunt & colunt, quoniam Deus sub Humana forma est Dominus: & quia Dominus incolis in Telluribus in forma Angelica, quæ est forma humana, apparet, ideo cum Spiritus & Angeli ex illis Telluribus audiunt a nostræ telluris Spiritibus & Angelis, quod Deus actualiter Homo sit, recipiunt id Verbum, agnoscunt, & gaudent quod ita sit.

122. Ad causas quæ supra allatæ sunt, accedit, quod incolæ & spiritus nostræ telluris referant in Maximo Homine Sensum naturalem & externum, ac sensus naturalis & externus est ultimum in quod desinunt interiora vitæ, & in quo ut in suo communi requiescunt: simile est Divinum Verum in litera, quod vocatur Verbum, quod ob illam causam etiam

(oo) Quod Gentes in altera vita instruantur ab Angelis, & quod illi, qui secundum religiosum suum bene vixerunt, recipiant vera fidei, & agnoscant Dominum, n: 2049. 2595. 2598. 2600. 2601. 2603. 2661. 2863. 3263.

(pp) Quod Verbum aliter intelligatur ab angelis in cœlis, quam ab hominibus in terris, & quod illis sit sensus internus seu spiritualis, his autem externus seu naturalis, n: 1769 ad 1772. 1887. 2143. 2333. 2396. 2540. 2541. 2545. 2551. Quod Verbum sit uniens cœli & terræ, n: 2310. 2495. 9212. 9216. 9357. 10375. Quod Verbum ideo per meras correspondentias scriptum sit, n: 1404. 1408. 1409. 1540. 1619. 1659. 1709. 1783. 8615. 10687. Quod in sensu intimo Verbi agatur unice de Domino ac de Ipsius Regno, n: 1873. 2249. 2523. 7014. 9357.

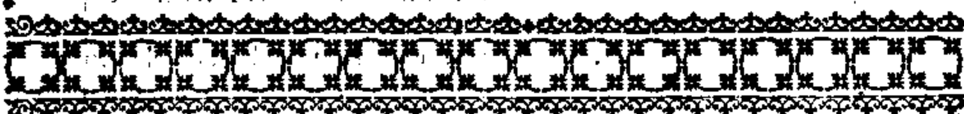
etiam in hac Tellure, & non in alia, datum est *(qq)*: & quia Dominus est Verbum, & ejus Primum & Ultimum, ut omnium secundum ordinem existerent, etiam ideo voluit in hac Tellure nasci, & fieri Verbum; secundum hæc apud Johannem, "In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum: omnia per Ipsum facta sunt, & sine Ipso factum est nihil quod factum est: *Et Verbum Caro factum est, & habitavit inter nos, & vidimus gloriam Ipsius, gloriam ut Unigeniti a Patre.* Deum nemo vidit usquam, Unigenitus Filius, qui in sinu Patris est, Ipse exposuit," I: 1. 2. 3. 4. 14. 18; Verbum est Dominus quoad Divinum Verum, ita Divinum Verum a Domino *(rr.)* Sed hoc arcanum est, quod in intellectum modo pauciorum cadit.

(qq) Quod Verbum in sensu literæ sit naturale, n: 8783: Ex causa, quia naturale est ultimum, in quod desinunt spiritualia & cœlestia, & super quo sicut super suo fundamento subsistunt, & quod alioquin Verbi sensus internus seu spiritualis absque externo seu naturali foret sicut domus absque fundamento, n: 9430. 9433. 9824. 10044. 10436.

(rr) Quod Verbum sit Dominus quoad Divinum Verum, ita Divinum Verum a Domino, n: 2859. 4692. 5075. 9987. Quod per Divinum Verum omnia creata & facta sint, n: 2803. 2884. 5272. 7835.

DE

DE TELLURIBUS in COELO ASTRIFERO.

123. QUI in Cœlo sunt, illi loqui & conversari possunt cum Angelis & Spiritibus, qui non solum ex Telluribus in Solari hoc Mundo sunt, sed etiam cum illis qui ex Telluribus extra hunc Mundum in Universo; nec modo cum Spiritibus & Angelis ibi, sed etiam cum ipsis incolis, sed modo cum illis quibus interiora aperta sunt, ut possint audire loquentes e cœlo: similiter potest homo cum vivit in mundo, cui datum est a Domino loqui cum Spiritibus & Angelis; nam homo est spiritus quoad interiora sua, corpus quod in mundo circumfert, modo inservit ei pro functionibus in naturali seu terrestri hac sphæra, quæ est ultima. Sed cum angelis & spiritibus nulli datur sicut spiritus loqui, nisi talis sit, ut consociari possit angelis quoad fidem & amorem; nec consociari potest, nisi fides & amor sint in Dominum, nam homo per fidem & amorem in Ipsum, hoc est, per vera doctrinæ, & per bona vitæ ab Ipso, conjungitur; & cum conjunctus est, tutus est ab insultu malorum spirituum qui ab inferno: apud alios interiora usque adeo aperiri nequeunt, quoniam non in Domino sunt. Hæc causa est, quod pauci sint hodie, quibus datur loqui & conversari cum Angelis; cujus rei manifestum indicium est, quod vix credatur hodie quod spiritus & angeli sint, minus quod sint apud unumquemque hominem; & quod per illos nexus sit homini cum cœlo, & per cœlum cum Domino; & quod adhuc minus credatur, quod homo, cum quoad corpus moritur, vivat spiritus, etiam in humana forma sicut prius.

124. Quia hodie in Ecclesia apud multos nulla fides est de vita post mortem, & vix aliqua de cœlo, nec de Domino quod sit Deus cœli & terræ; ideo interiora, quæ sunt spiritus mei, a Domino aperta sunt, ut possim, dum in corpore sum, simul cum angelis in cœlo esse, & non modo loqui cum illis, sed etiam ibi videre stupenda, & eadem describere; ne forte posthac etiam dicturi sint, quis ex cœlo ad nos venit & narravit, quod sit, & quæ ibi. Sed scio, quod qui corde prius negaverunt Cœlum & Infernum, ac vitam post mortem, etiam contra illa se obfirmaturi sint, & negaturi; nam facilius est corvum album facere, quam efficere ut credant qui semel corde rejecerunt fidem, causa est, quia de talibus semper cogitant ex negativo, & non ex affirmativo. Sint usque hæc, quæ de Angelis & Spiritibus hactenus dicta sunt, & ulterius dicenda, pro paucis illis qui in fide sunt: ut autem reliqui etiam perducantur ad aliquid agnitionis, concessum

est memorare talia, quæ delectant & allectant hominem sciendi cupidum, quæ nunc quoque erunt de Telluribus in Cœlo Astrifero.

125. Qui non scit arcana Cœli, non credere potest quod homo possit videre Tellures tam dissitas, & per experientiam sensualem aliquid de illis referre: sed sciat, quod spatia & distantiæ, & inde progressiones, quæ existunt in mundo naturali, in sua origine & prima causa sint mutationes status interiorum, & quod apud Angelos & Spiritus secundum eas appareant (ss); & quod illi sic per eas apparenter transferri possint ab uno loco in alterum, & ab una tellure ad alteram, etiam ad tellures quæ in fine universi: Similiter etiam homo quoad suum spiritum, manente usque corpore ejus in suo loco. Ita mecum factum est; quoniam, ex Divina Domini Misericordia, mihi datum est conversari cum spiritibus sicut spiritus, & simul cum hominibus sicut homo. Quod homo quoad spiritum ita transferri possit, sensualis homo non capere potest, quoniam is in spatio & in tempore est, & progressiones suas secundum illa mensurat.

126. Quod plures Mundi sint, unicuivis constare potest ex eo, quod tot Sidera in universo appareant; & notum est in Erudito Orbe, quod unumquodvis Sidus sit instar Solis in suo loco, manet enim fixum sicut Sol nostræ telluris in suo; & quod distantia faciat ut appareat in parva forma sicut Stella: consequenter quod similiter ac Sol nostri mundi circum se habeat planetas, quæ sunt tellures; & quod hæ non appareant coram nostris oculis, est ex immensa distantia, & ex luce solum ex sua stella, quæ lux non iterum potest usque huc reflecti. Ad quid aliter tantum Cœlum cum tot Astris; finis enim creationis universi est homo, ut ex homine sit Cœlum Angelicum; quid pro Infinito Creatore foret Genus Humanum, & inde Cœlum Angelicum ex una Tellure, pro Quo non satis essent mille Tellures, imo nec myriades. Calculus initus est, si forent 1000,000 Tellures in Universo, & in unaquavis Tellure homines numero 300,000,000, seu 300 Milliones, & 200 generationes intra 6000 annos, & cuique homini seu spiritui daretur spatium 3 ulnarum cubicarum, quod numerus tot hominum seu spirituum in unam summam collectus non usque impleret spatium millesimæ partis hujus Telluris, ita forte spatium unius satellitis circum Planetam Jovis vel Saturni, quod foret spatium in universo parvitatis inconspicuæ, nam satelles coram nudo oculo vix apparet: quid hoc pro Creatore Universi, Cui non satis foret si totum Universum foret impletum, est enim Infinitus. De his cum Angelis loquutus sum, qui dixerunt, quod illi similem ideam de paucitate Generis humani respective ad Infinitatem Creatoris habeant, sed usque quod illi non ex spatiis, sed ex statibus, cogitent, & quod secundum eorum ideam Tellures numero tot myriadum, quot usquam cogitari possent, usque prorsus nihil forent ad Dominum. Verum de Telluribus in Cœlo Astrifero in nunc

(ss) Quod motus, progressiones, & mutationes loci in altera vita sint mutationes status interiorum vitæ, & quod usque realiter appareat spiritibus & angelis sicut actualiter sint, n: 1273 ad 1277. 1377. 3356. 5606. 10734.

nunc sequentibus ex ipsa experientia dicetur; ex qua etiam constabit, quomodo translationes illuc quoad spiritum meum, manente corpore in suo loco, factæ sunt.

De Prima Tellure in Cœlo Astrifero, & de ejus spiritibus & incolis; ex auditis & visis.

127. DUcebar per Angelos a Domino ad Tellurem quandam in Cœlo Astrifero, ubi datum est inspicere in ipsam Tellurem, sed non loqui cum incolis ibi, verum cum Spiritibus qui inde; omnes incolæ seu homines cujuscunque Telluris, post transactam vitam in mundo, fiunt spiritus, & manent juxta suam Tellurem: ex illis tamen informatio datur de Tellure, & de statu incolarum ibi; nam homines, qui decedunt e corpore, secum ferunt omnem vitam priorem, & omnem memoriam *(tt)*. Duci ad Tellures in Universo, non est duci & transferri illuc quoad corpus sed quoad spiritum, & spiritus ducitur per variationes status vitæ interioris, quæ apparent ei sicut progressiones per spatia *(ss)*. Appropinquationes etiam fiunt secundum statuum vitæ convenientias seu similitudines, nam vitæ convenientia seu similitudo conjungit, & disconvenientia & dissimilitudo disjungit. Inde constare potest quomodo translatio fit quoad spiritum, & ejus appropinquatio ad dissita, manente usque homine in suo loco. Sed ducere spiritum per variationes status interiorum ejus extra suum orbem, & facere ut variationes progrediantur successive usque ad statum convenientem seu similem illis ad quos ducitur, in potentia solius Domini est; erit enim directio continua & prævisio a primo ad ultimum, cis & retro; imprimis ut hoc fiat cum homine, qui adhuc quoad corpus in mundi natura est, & per id in spatio. Quod ita factum sit, illi qui in sensualibus corporeis sunt, & ex illis cogitant, non induci possunt ad credendum; causa est, quia sensualia corporea non possunt capere progressiones absque spatiis: at usque illi qui ex sensuali spiritus sui aliquantum remoto seu subducto a sensuali corporis, ita interius in se, cogitant, possunt induci ad credendum & capere, quoniam in idea cogitationis interioris non est spatium nec tempus, sed pro illis talia ex quibus spatia & tempora. Pro his itaque sint hæc quæ sequuntur de Telluribus in Cœlo Astrifero, & non pro aliis, nisi tales sint ut se instrui patiantur.

128. In statu vigili ducebar quoad spiritum per angelos a Domino ad quandam Tellurem in Universo, comitantibus spiritibus quibusdam ex hoc orbe:

(tt) Quod homo post mortem secum habeat memoriam omnium suarum rerum in mundo, n: 2476 ad 2486

orbe: progressio fiebat dextrorsum, & perstabat duabus horis. Circa finem Mundi nostri Solis apparuit primum nubes candicans, sed densa; & post illam fumus igneus ascendens ex magno hiatu: erat ingens Vorago separans ab illa parte Mundum nostrum solarem a Mundis quibusdam Cœli siderei: igneus ille fumus ad satis multam distantiam apparuit. Trans illum medium ferebar; & tunc apparuerunt subter in Hiatu illo seu Voragine perplures homines, qui erant spiritus; (Spiritus enim apparent omnes in humana forma, & actualiter sunt homines) audivi etiam illos inter se loquentes; sed unde erant, & quales, non scire dabatur: unus tamen ex illis mihi dicebat, quod essent Custodiæ, ne Spiritus transeant ab hoc Mundo in alterum in Universo absque data copia. Quod ita esset etiam confirmabatur; aliqui enim Spiritus, qui in comitatu erant, quibus non permissum fuit transire, cum ad Magnam illam intercapedinem venerunt, cæperunt clamare valde quod pereant: erant enim sicut illi qui in agone cum morte luctantur, quare ab illa parte Voraginis illius subsistebant, nec ulterius transferri potuerunt; igneus enim fumus exhalatus ex voragine occupabat illos, ac ita cruciabat.

129. Postquam per magnum illum Hiatum translatus fui, tandem perveni ad locum ubi morabar; & tunc apparebant mihi Spiritus superne, cum quibus loqui datum est: ex loquela eorum, & ex genio appercipiendi res & exponendi illas, clare animadverti quod essent ex alia Tellure, nam prorsus differebant a spiritibus mundi nostri Solis: illi etiam ex mea loquela appercipiebant, quod e longinquo essem.

130. Postquam de variis aliquantisper loquuti sumus; quærebam quem Deum colerent, dicebant quod aliquem Angelum, qui sicut Divinus homo illis apparet, fulget enim ex luce; & quod is instruat illos, & det appercipere quid faciendum. Dicebant porro, quod sciant quod Maximus Deus sit in Sole Cœli Angelici, & quod Is appareat Angelo suo, & non sibi; & quod Ille major sit, quam ut ausint Ipsum adorare. Angelus, quem colebant, erat Societas angelica, cui a Domino datum est præesse illis, ac docere viam justi & recti; ideo illis lux est ex quadam flamma, quæ instar faculæ apparet, satis ignea & flava; causa venit ex eo, quod non adorent Dominum, inde non est lux illis ex Sole Cœli angelici, sed ex Societate angelica; nam Societas angelica, cum datur a Domino, talem lucem potest sistere spiritibus qui in regione inferiore sunt. Societas illa Angelica etiam mihi visa est, erat alte supra illos; & quoque visum est ibi flammeum unde lux.

131. Cæteroquin erant modesti, aliquantum simplices, sed usque satis bene cogitabant. Ex luce apud illos concludi potuit, quale illis intellectuale, nam secundum receptionem lucis, quæ in cœlis, est intellectus, quoniam Divinum Verum procedens a Domino ut Sole est quod ibi lucet & dat angelis non modo videre sed etiam intelligere *(uu)*.

132. In-

(uu) Quod Lux magna in cœlis sit, n: 1117. 1521. 1522. 1533. 1619 ad 1632. 4527. 5400. 8644. Quod omnis Lux in cœlis sit a Domino ut Sole ibi, n: 1053. 1521.

132. Instruebar, quod incolæ & spiritus illius telluris referant in Maximo Homine aliquid in Liene, de quo confirmatus sum per influxum in Lienem, quum mecum loquebantur.

133. Interrogati sunt de Sole mundi eorum, qui illuminat Tellurem eorum, dicebant quod Sol ibi appareat flammeus; & cum magnitudinem Solis nostræ Telluris repræsentarem, ajebant, quod minor sit; nam Sol illis est coram nostris oculis Stella; & ab angelis audivi, quod esset Stella inter minores. Dicebant etiam, quod e tellure sua quoque cœlum stelliferum videatur: & quod Stella reliquis major appareat illis versus occidentem, dictum e cœlo, quod illa sit noster Sol.

134. Postmodum aperiebatur mihi visus, ut aliquantum spectare possem in ipsam Tellurem; & apparebant prata plura, ac sylvæ cum arboribus foliaceis; tum lanigeræ oves. Postea videbam aliquot incolas, qui ex viliore sorte erant, amicti vestitu pœne quali rustici in Europa. Visus etiam est Vir cum sua muliere; hæc apparebat pulchra statura, & gestu decoro; Vir similiter; sed quod mirabar, ille ambulabat magnificus, gressu quasi fastuoso; sed mulier vicissim gressu humili: dicebatur ab angelis, quod talis mos in illa Tellure sit, & quod viri, qui tales, amentur, quia usque boni sunt. Dictum porro, quod non liceat illis plures uxores habere, quia id contra leges. Mulier quæ visa, ante pectus habebat latum indumentum, post quod se abscondere potuit, quod ita factum erat, ut inserere brachia posset, ac illo se induere, & sic abire; id quoad inferiorem partem subduci potuit, & subductum & corpori applicatum apparuit instar pectoralis, quale fœminis nostræ Telluris: sed idem etiam inserviebat viro pro indumento, visum quod sumeret id a muliere, & applicaret tergo suo, & solveret inferiorem partem, quæ sic defluebat ad pedes sicut toga, & ita ambulabat vestitus. Quæ visa sunt in Tellure illa, non visa sunt oculis corporis mei, sed oculis spiritus mei, & spiritus potest videre illa quæ in Tellure sunt, quando id datur a Domino.

135. Quoniam scio, quod dubitaturi sint, num usquam possibile sit, quod homo oculis spiritus sui possit videre aliquid in tellure tantum distante, licet dicere quomodo res se habet: Distantiæ in altera vita non sunt sicut distantiæ in Tellure; distantiæ in altera vita se habent prorsus secundum status interiorum cujusvis; qui in simili statu sunt, illi simul sunt in una societate & in uno loco; omne præsens ibi est ex similitudine status, & omne distans ex dissimilitudine ejus; inde erat, quod juxta illam tellurem essem, cum a Domino perductus sum in statum similem statui spirituum & incolarum ibi; & quod tunc præsens loquerer cum illis: inde patet, quod Tellures in mundo spirituali non distent sicut in mundo naturali, sed modo apparenter secundum

1521. 3195. 3341. 3636. 4415. 9548. 9684. 10809. Quod Divinum Verum procedens a Domino appareat in Cœlis & Lux, n: 3195. 3222. 5400. 8644. 9399. 9548. 9684. Quod Lux illa illuminet angelorum ac spirituum & visum & intellectum: n: 2776. 3138. Quod Lux cœli etiam illuminet intellectum hominis, n: 1924. 3138. 3167. 4408. 6608. 8707. 9126. 9399. 10569.

secundum status vitæ incolarum & spirituum ibi: status vitæ est status affectionum quoad amorem & fidem. Quod spiritus possit videre illa quæ in Tellure sunt, seu quod idem, homo quoad spiritum, licet exponere, quomodo etiam hæc res se habet; Spiritus non possunt, nec Angeli suo visu videre quicquam quod in mundo; illis enim lux mundi seu solaris est velut densa caligo; sicut homo visu sui corporis nec videre potest quicquam quod in altera vita, ei enim lux coeli est, velut densa caligo: sed usque Spiritus & Angeli, quando Domino beneplacet, possunt videre illa quæ in mundo per oculos hominis; sed hoc non concedit Dominus apud alios, quam quibus dat Dominus loqui cum spiritibus & angelis, & esse simul cum illis: per meos oculos datum est illis videre illa quæ in mundo, & tam manifeste sicut ego; tum etiam audire homines mecum loquentes: contigit aliquoties, quod aliqui amicos suos, quos habuerunt in vita corporis, per me viderint ita præsentes prorsus sicut prius, & obstupuerunt; viderunt etiam suos maritos & infantes, & voluerunt dicere quod adessent & viderent eos, utque referrem de suo statu in altera vita; sed dicere illis & revelare, quod sic visi, mihi interdictum erat, etiam ex ea causa, quod dixissent me insanire, aut cogitavissent deliria animi esse, quia notum mihi fuit, quod tametsi ore dicerent, usque corde non crederent, dari spiritus, ac mortuos resurrexisse & esse inter spiritus, & hos videre & audire posse per hominem. Quando primum mihi apertus fuit visus interior, ac illi qui in altera vita per oculos meos viderunt mundum, & quæ in mundo erant, ita obstupefacti sunt, ut dicerent hoc miraculum miraculorum esse, & affecti sunt novo gaudio, quod sic communicatio daretur terræ cum coelo, ac coeli cum terra; ast hoc gaudium persistebat per menses; sed postquam familiare factum est, nunc nihil mirantur. Instructus sum, quod Spiritus & Angeli apud alios homines ne hilum videant quæ in mundo, sed modo percipiant cogitationes & affectiones eorum, apud quos sunt. Ex his constare potuit, quod homo ita creatus sit, ut cum vivit in mundo inter homines, simul etiam viveret in coelo inter angelos, & vicissim, sic ut Coelum & Mundus apud hominem simul essent & unum agerent, & scirent homines quid in Coelo, & Angeli quid in mundo; & cum homines decedunt, transirent sic e Regno Domini in Terris in Regnum Domini in Coelis, non sicut in aliud, sed sicut in idem, in quo etiam fuerunt cum vixerunt in corpore; sed quia homo ita corporeus factus est, sibi Coelum clausit.

136. Ultimo loquutus sum cum Spiritibus qui ex illa Tellure de variis in nostra Tellure, imprimis de eo quod Scientiæ hic sint quæ non alibi, ut Astronomica, Geometrica, Mechanica, Physica, Chymica, Medica, Optica, Philosophica; & præterea Artes, quæ non alibi cognitæ, ut Naves construendi, Metalla fundendi, scribendi super chartis, & eadem vulgandi typis, & sic communicandi cum aliis in Tellure, etiam conservandi in posteritatem millium annorum, & quod ita factum sit cum Verbo quod a Domino, & quod ideo Revelatio constanter manens sit in nostra Tellure.

137. Tandem mihi ostensum est Infernum illorum qui ab illa Tellure, illi qui

qui inde visi terrebant quam maxime; monstrosas eorum facies non describere ausim. Visæ etiam ibi Magæ, quæ diras exercent artes; hæ indutæ apparebant viridi, & incutiebant horrorem.

De Secunda Tellure in Cœlo Astrifero, & de ejus Spiritibus & Incolis.

138. Postea ductus sum a Domino ad Tellurem in Universo, quæ distabat a nostra Tellure longinquius quam Prima illa, de qua nunc actum est; quod distaret longinquius, patescebat ex eo, quod illuc quoad spiritum meum perductus sim per binos dies: erat illa Tellus ad sinistrum, prior autem ad dextrum. Quia longinquitas in mundo spirituali non est ex distantia loci, sed ex differentia status, ut supra dictum est, quapropter ex mora progressionis illuc, quæ erat duorum dierum, concludere potui, quod status interiorum apud illos, qui est status affectionum & inde cogitationum, tantum differret a statu interiorum, qui est apud spiritus e nostra Tellure. Quoniam perlatus sum illuc quoad spiritum per mutationes status interiorum, datum est observare ipsas mutationes successivas, antequam illuc perventum est: Factum est hoc cum vigil eram.

139. Quando illuc perventum est, non visa est Tellus, sed visi Spiritus ex illa Tellure; nam, ut prius quoque dictum, Spiritus cujusvis Telluris apparent circa suam Tellurem, ex causa quia simili genio sunt cum indigenis, nam ex illis sunt, utque inserviant illis. Visi sunt spiritus illi admodum alte supra caput, & inde me pervenientem perspexerunt: sciendum, quod qui in altera vita in alto stant, perspicere possint illos qui infra sunt, & quo in altiori, eo latius, & quod non modo possint perspicere illos, sed etiam loqui cum illis. Observabant inde, quod non ex eorum Tellure essem, sed e longinquo aliunde; quapropter me inde alloquuti sunt, interrogando de variis, ad quæ etiam respondere datum est; & inter alia narrabam illis ex qua Tellure essem, & qualis ea esset: & postea dicebam de Telluribus in Mundo nostro solari: & tunc quoque de spiritibus Telluris seu Planetæ Mercurii, quod illi pervagentur ad plures Tellures ad comparandas sibi cognitiones rerum variarum; cum id audiebant, dicebant quod etiam illos apud se viderint.

140. Dicebatur mihi ab Angelis e nostra Tellure, quod illius Telluris Incolæ & Spiritus referrent in Maximo Homine Aciem Visus, & quod ideo in alto appareant; & quod etiam sint acie admodum perspicaci. Quia id referebant, & quia perspicaciter videbant quæ infra erant, inter loquendum etiam illos comparabam Aquilis, quæ alte volant, ac perspicaciter & late circumspiciunt: sed ad hæc indignati sunt, putantes quod crederem illos Aquilis similes quoad rapinam, & sic quod mali essent; sed respondebam, quod non assimilarem illos Aquilis quoad rapinam, sed quoad aciem visus.

141. Inte-

141. Interrogati sunt de Deo quem colerent, ad quod respondebant, quod colerent Deum visibilem & invisibilem, Deum visibilem sub Humana forma, ac Deum invisibilem non sub aliqua forma; & compertum est ex loquela eorum, & quoque ex ideis cogitationis eorum mecum communicatis, quod Deus visibilis esset Ipse noster Dominus, & quoque Ipsum vocabant Dominum. Ad hæc respondere datum est, quod etiam in nostra Tellure colatur Deus invisibilis & visibilis, & quod Deus invisibilis dicatur Pater, & visibilis Dominus; sed quod uterque unum sint, sicut Ipse docuit, dicendo, quod speciem Patris nunquam viderint, at quod Pater & Ipse unum sint, & quod qui videt Ipsum videat Patrem, & quod Pater in Ipso & Ipse in Patre sit; consequenter quod utrumque id Divinum in una Persona sit. Quod illa Ipsius Domini verba sint, videatur Johan: Cap: v: 37. Cap: x: 30. Cap: xiv: 7. 9. 10. 11.

142. Postmodum videbam alios spiritus ex eadem Tellure, qui apparebant in loco infra illos, cum quibus etiam loquebar; sed illi erant idololatræ, colebant enim idolum ex saxo, simile homini sed non pulchro: sciendum est, quod omnes qui in alteram vitam veniunt, in principio cultum habeant similem cultui suo in mundo, sed quod successive ab illo removeantur; causa quod ita fiat, est quia omnis cultus manet implantatus interiori vitæ hominis, e qua non removeri & eradicari nisi successive potest. Cum id visum, dicere illis dabatur, quod non oporteat adorare mortuum sed vivum; ad quod respondebant, quod sciant quod Deus vivat & non saxum, sed quod cogitent de Deo Vivo, cum intuentur saxum simile homini, & quod aliter ideæ cogitationis suæ non possint figi ac determinari ad Deum invisibilem; tunc illis dicere datum est, quod ideæ cogitationis possint figi & determinari ad Deum invisibilem, cum ad Dominum, qui est Deus visibilis in cogitatione sub Humana forma; & sic quod homo possit conjungi Deo invisibili cogitatione & affectione, proinde fide & amore, cum conjungitur Domino, non autem aliter.

143. Quærebantur spiritus, qui ex alto visi sunt, num in Tellure vivant sub imperiis Principum aut Regum; ad hæc respondebant, quod nesciant quid imperia, & quod vivant sub se, distincti in gentes, familias, & domos: quærebantur, num sic securi, dicebant quod securi, quoniam una familia alteri nihil invidet, & nihil derogare vult: indignati quod talia quærerentur, sicut insimularentur hostilitatis, aut alicujus tutelæ contra prædones; quid magis opus est, ajebant, quam habere victum & amictum, & sic contenti & quieti sub se habitare.

144. Porro interrogati de Tellure sua dicebant, quod illis prata sint, floreta, sylvæ plenæ arboribus fructiferis, & quoque lacus in quibus pisces; quodque aves coloris cærulei cum aureis pennis; & quod animalia majora & minora; inter minora memorabant, quæ dorsum elevatum instar camelorum in nostra Tellure haberent; & tamen quod non vescantur carne eorum sed solum carne piscium; & præterea fructibus ex arboribus, & leguminibus ex terra. Dicebant porro, quod non habitent in exstructis domibus,

domibus, ſed in Lucis, in quibus inter frondes faciunt ſibi tecta pro imbre & pro æſtu ſolis.

145. Interrogati ſunt de Sole ſuo, qui eſt Stella coram oculis ex noſtra Tellure, dicebant quod ille appareat igneus, ad viſum non major quam Caput hominis: ab angelis mihi dicebatur, quod Stella, quæ illis Sol, inter minores eſſet, non procul diſtans ab Æquatore cœli.

146. Viſi ſunt ſpiritus, qui ſimiles ſibi cum homines in ſua tellure fuerunt; erant facie non abſimili faciei hominum noſtræ Telluris, præter quod Oculi eorum parvi eſſent, & quoque Naſus parvus: hoc quia videbatur mihi ut aliquantum deforme, dicebant quod parvi oculi & parvus naſus illis pulchritudo ſint. Fœmina viſa eſt, induta toga, in qua roſæ varii coloris: quærebam unde in tellure illa ſibi parant veſtes, reſpondebant, quod legant ex herbis talia quæ contexunt in fila; & quod fila dein ſtatim componant duplici ac triplici ordine, ac humectent aqua glutinoſa, & ſic conſiſtentiam inducant; colorando illam telam poſtea ex ſuccis herbaceis. Oſtenſum quoque eſt, quomodo parant fila; ſedent deſupinatæ in ſolio, & per digitos pedum convolvunt illa, & convoluta trahunt ad ſe, & ſubigunt per manus.

147. Dicebant etiam, quod in illa Tellure Maritus ſolum unam uxorem habeat, & non plures; & quod procreent liberos ad numerum decem uſque ad quindecim. Addebant, quod etiam inveniantur ibi ſcorta, ſed quod illæ poſt vitam corporis, cum fiunt ſpiritus, ſint magæ, & conjiciantur in infernum.

De Tertia Tellure in Cœlo Aſtrifero, deque ejus Spiritibus & Incolis.

148. APparebant ſpiritus e longinquo, qui non appropinquare volebant, cauſa erat, quia non ſimul potuerunt eſſe cum ſpiritibus noſtræ Telluris, qui circum me tunc erant; inde appercepi, quod ex alia Tellure eſſent; & poſtea mihi dictum eſt, quod ex Tellure quadam in Univerſo; ſed ubi illa Tellus, non mihi indicatum eſt. Spiritus illi nolebant prorſus cogitare de ſuo corpore, ne quidem de aliqua re corporea & materiali, ſecus ac ſpiritus e noſtra Tellure; inde erat, quod non appropinquare vellent: ſed uſque poſt remotionem aliquorum ſpirituum noſtræ telluris, propius accedebant, & mecum loquebantur. Verum tunc ſentita eſt anxietas, oriunda ex colliſione ſphærarum; ſphæræ enim ſpirituales circumdant omnes ſpiritus & ſpirituum ſocietates *(cc)*, & quia emanant ex vita affectionum & inde cogitationum, ideo ubi contrariæ affectiones ſunt, fit colliſio, & inde anxietas. Narrabant noſtræ Telluris ſpiritus, quod nec illi auſint ad illos approximare, quoniam cum approximant, non modo anxietate corripiuntur, ſed etiam apparent ſibi ſicut ligati quoad manus & pedes ſerpentibus, e quibus non ſolvi poſſunt, priuſquam recedunt; quod ita appareat, cauſam ducit

ex Correſpondentia; nam noſtræ Telluris ſpiritus in Maximo Homine referunt ſenſum Externum, ita Senſuale corporeum, & hoc ſenſuale repræſentatur in altera vita per ſerpentes *(xx)*.

149. Quia Spiritus illius Telluris tales ſunt, ideo apparent coram oculis aliorum ſpirituum non ſicut alii in perſpicua forma humana, ſed ſicut nubes, plerique inſtar nubis nigricantis, cui candidum humanum inſperſum eſt; ſed dicebant, quod intus candidi ſint, & quod cum angeli fiunt, nigricans illud vertatur in pulchrum cæruleum; quod etiam mihi oſtendebatur. Interrogabam num in tali idea de corpore ſuo etiam fuerint, cum vixerunt homines in mundo; dicebant quod homines telluris ſuæ nihili faciant corpora ſua, ſed modo ſpiritum in corpore, quia ſciunt hunc victurum in æternum, at corpus periturum: ajebant etiam, quod plures in tellure ſua credant, ſpiritum corporis ab æterno fuiſſe, infuſum corpori dum concepti; ſed addebant, quod nunc ſciant non ita eſſe, & quod pæniteat illos in tali falſa opinione etiam fuiſſe.

150. Cum quærerem num vellent videre aliqua in noſtra Tellure, & quod id poſſet fieri per meos oculos, (vide ſupra n: 135.) ſed reſpondebant primum quod non poſſent, dein quod non vellent, quoniam non alia forent quæ viſuri quam terreſtria & materialia, a quibus cogitationes, quantum poſſunt, removent. Sed uſque repræſentabantur coram illis magnifica Palatia, ad ſimilitudinem eorum quæ in noſtra Tellure apud Reges & Principes ſunt; nam talia coram ſpiritibus repræſentari poſſunt, & cum repræſentantur apparent prorſus ſicut forent; verum Spiritus ex illa Tellure nihil illa æſtimabant, vocabant illa ſimulacra marmorea: & tunc narrabant, quod apud eos magnificentiora ſint, & quod illa eſſent Ædes eorum ſacræ, non ex lapide ſed ex ligno. Quum illis dicebatur, quod ea uſque eſſent terreſtria, reſpondebant quod non eſſent, ſed cœleſtia, quia cum illas inſpiciunt non ideam terreſtrem ſed cœleſtem habent; credentes quod etiam viſuri ſimilia in Cœlo poſt mortem.

151. Repræſentabant tunc ſacras ſuas Ædes coram ſpiritibus noſtræ Telluris, qui dicebant quod magnificentiora non viderint; & quoniam mihi etiam viſæ ſunt, ideo deſcribere eas poſſum: conſtruuntur ex arboribus non cæſis, ſed in nativo ſuo ſolo creſcentibus; dicebant, quod in Tellure illa eſſent arbores admiranda proceritate & altitudine; illas a ſuis initiis diſponunt in ordines, ut ſint in porticus & in ambulacra, & ramos earum a teneris aptant & parant per ſectiones & putationes, ut dum creſcunt, conſertent ſe & conjungant pro Ædis conſtruendæ ſolo & pavimento, & ad latera ſe elevent pro parietibus, ac ſuperne inflectant ſe in arcus pro tecto; inde conſtruunt Ædem admiranda arte, elevatam alte ſuper terram; in quam etiam aſcenſum parant per continuos ramos arborum exporrectos & firmiter connexos. Inſuper exornant

(xx) Quod Senſuale externum hominis in mundo ſpirituali repræſentetur per ſerpentes, quia id in infimis eſt, & reſpective ad interiora apud hominem jacet humi & quaſi ſerpit; & quod inde illi vocati ſint ſerpentes, qui ex ſenſuali illo ratiocinati ſunt, n: 195. 196. 197. 6398. 6949.

ornant Ædem illam extra & intra variis modis per applicationes frondium in formas: ita ædificant integros lucos. Sed quales sunt illæ Ædes intus, non videre datum est, solum dictum, quod lux solis eorum intromittatur per aperturas inter ramos, ac passim transmittatur per chrystalla, per quæ lux variegatur in colores quasi iridis circum parietes, imprimis in colores cæruleos & aurantios, quos præ reliquis amant. Hæc sunt illorum Architectonica, quæ præferunt Palatiis magnificentissimis nostræ Telluris.

152. Dicebant porro, quod incolæ non habiteat in altis, sed super terra in humilibus casis, ex causa quoniam alta sunt pro Domino qui in Cœlo, & humilia pro hominibus qui in terra: etiam casæ eorum mihi ostensæ sunt, erant oblongæ, intus juxta parietes Lectus continuus, in quo cubant unus post alterum; in parte opposita ostio est locus sinuatus in rotundum, ante quem mensa, ac post illam focus, ex quo illuminatur tota illa camera: in foco illo non est ignis ardens, sed est lignum luminosum, quod ex se tantum luminis effundit, quantum flamma focalis; ajebant quod ligna illa ad vesperas appareant sicut in illis esset ignis prunosus.

153. Dicebant, quod non vivant societates, sed domus per se; & quod societates sint quando conveniunt ad cultum; & quod tunc infra Ædem ambulent qui docent, ac reliqui in porticibus ad latera; & quod in conventibus illis sint iis gaudia interiora, ex conspecta Æde, & ex cultu in illa.

154. De Cultu Divino dicebant, quod agnoscant Deum sub Humana forma, ita Dominum nostrum; nam quicunque Deum universi sub Humana forma agnoscunt, acceptantur a Domino nostro & ducuntur, reliqui non duci possunt, quia cogitant absque specie. Addebant, quod incolæ telluris eorum instruantur de rebus cœli per commercium aliquod immediatum cum angelis & spiritibus, in quod facilius quam alii a Domino induci possunt, quia ex cogitatione & affectione sua rejiciunt corporea. Quæsivi, quid fit cum illis, qui apud eos mali sunt; dicebant, quod in Tellure sua non liceat improbum esse; at si quis male cogitat & male facit, quod increpetur a spiritu quodam, qui ei denuntiat mortem, si in illis persistit; & quum persistit, quod moriatur per deliquium; & quod eo modo homines illius telluris conserventur a contagiis malorum. Quidam etiam talis spiritus ad me missus est, mecum loquens sicut cum illis; is insuper induxit regioni abdominis mei aliquid doloris, dicens quod sic faciat illis qui male cogitant & male faciunt, & quibus denuntiat mortem si persistant. Dicebant, quod graviter puniantur illi qui sancta prophanant: & quod antequam venit spiritus punitor, appareat illis in visione rictus leonis latus, lividi coloris, qui videtur quasi velle deglutire caput, & divellere id a corpore, inde horror occupat eos: spiritum punitorem vocant diabolum.

155. Quia desiderabant scire, quomodo cum Revelatione se habet in nostra Tellure, dicebam quod id fiat per scripturam & prædicationem ex Verbo, & non per immediatum commercium cum spiritibus & angelis; & quod scriptura possit typis vulgari, ac ab universis cætibus legi & comprehendi, & sic vita emendari: mirabantur valde, quod talis ars, ignotissima alibi, detur:

sed comprehendebant, quod in hac Tellure, ubi corporea & terrestria tantum amantur, Divina e Cœlo non aliter possint influere & recipi; & quod discriminosum foret illis loqui cum angelis.

156. Apparent spiritus illius Telluris superne in plano Capitis versus dextrum: omnes spiritus dignoscuntur ex situ respective ad corpus humanum; quod fit, quia universum cœlum correspondet omnibus hominis *(f)*; hi spiritus se tenent in illo plano, & ad illam distantiam, quia correspondentia illorum non est cum externis apud hominem, sed cum interioribus. Actio illorum est in sinistrum Genu, supra & infra paulum, cum quadam vibratione perquam sensibili; quod signum est, quod correspondeant *Conjunctioni Naturalium & Cælestium.*

De Quarta Tellure in Cœlo Astrifero, deque ejus Spiritibus & Incolis.

157. PErductus sum adhuc ad aliam Tellurem quæ in Universo extra Mundum nostrum Solarem, quod factum est per mutationes status mentis meæ, ita quoad spiritum; nam, ut prius aliquoties dictum est, spiritus non aliter perducitur e loco in locum quam per mutationes status interiorum ejus, quæ mutationes apparent ei prorsus sicut promotiones e loco in locum seu sicut profectiones: perstabant illæ mutationes continue per decem horas circiter, antequam pervenirem a statu vitæ meæ ad statum vitæ illorum; ita antequam quoad spiritum meum illuc productus sum. Ferebar versus orientem, sinistrorsum, & videbar sensim elevari a plano horizontali: etiam observare dabatur perspicue progressionem & promotionem a priori loco, usque tandem ut non apparerent amplius illi a quibus discessi: ac interea cum spiritibus, qui una mecum erant, de variis loquutus sum. Quidam Spiritus etiam nobiscum erat, qui dum in mundo vixit, Antistes & Prædicator fuerat, & quoque Scriptor valde patheticus: ex idea de illo in me putabant spiritus comites, illum fore Christianum corde præ reliquis; nam in mundo capitur idea, & judicatur ex prædicatione & scriptis, & non ex vita si hæc non exstat, & si aliquid vitæ non concordantis apparet, usque excusatur; nam idea seu cogitatio & perceptio de aliquo trahit omnia in partes sui.

158. Postquam animadverti me esse in Cœlo Astrifero quoad Spiritum longe extra mundum nostri Solis; hoc enim animadverti potest ex mutationibus status & inde apparente progressione continua, quæ erat, pæne decem horarum; tandem audivi Spiritus loquentes juxta aliquam Tellurem, quæ postea etiam mihi visa est: ad quos cum appropinquavi, post aliquam colloquutionem, dicebant, quod ad illos quandoque hospites aliunde veniant, qui loquuntur cum illis de Deo, & confundunt ideas cogitationis eorum: monstrabant etiam viam per quam veniunt, ex qua perceptum, quod essent

essent ex spiritibus e nostra Tellure: interrogabantur tunc in quo confunderent, ajebant per id quod dicant credendum esse in Divinum distinctum in tres Personas, quas usque vocant unum Deum; & cum explorant ideam cogitationum eorum, sistitur illa sicut Trinum non continuum sed discretum, & apud quosdam sicut tres Personæ inter se loquentes, unus ad alterum, & apud quosdam ut bini assidentes, unus prope alterum, & tertius audiens illos & ab illis vadens; & tametsi unamquamvis Personam vocant Deum, & de unaquavis aliam ideam habent, usque dicunt Unum Deum: questi valde, quod per id confundant eos, quod cogitent tres & dicant unum, cum tamen cogitandum sit sicut dicitur, & dicendum sicut cogitatur. Spiritus, qui in mundo antistes & prædicator fuerat, & quoque mecum erat, tunc etiam explorabatur, qualem ille ideam de uno Deo & tribus Personis haberet, repræsentabat tres Deos, at illos unum per continuum; sed sistebat Trinum hoc Unum ut invisibile quia Divinum; & cum hoc sistebat, perceptum est quod tunc modo cogitaret de Patre & non de Domino, & quod idea ejus de Deo invisibili non alia esset quam sicut de natura in suis primis, ex qua resultabat quod intimum naturæ ei fuerit suum Divinum, & sic quod inde facile perduci posset ad agnoscendum naturam pro Deo. Sciendum est, quod idea cujusvis de quacunque re in altera vita sistatur ad vivum, & quod per id exploretur unusquisque, qualis ei cogitatio & perceptio de rebus fidei est; & quod idea cogitationis de Deo sit principalis omnium; nam per illam, si genuina, conjunctio fit cum Divino, & inde cum Cœlo. Interrogati dein qualem illi ideam haberent de Deo, respondebant quod non concipiant Deum invisibilem, sed Deum visibilem sub Humana forma; & quod hoc non modo sciant ex interiore perceptione, sed etiam ex eo quod apparuerit illis ut Homo; addentes, quod si secundum quorundam advenarum ideam conciperent Deum ut invisibilem, ita absque forma & quali, nequaquam possent cogitare de Deo, quoniam invisibile tale non cadit in ideam cogitationis. His auditis, dicere illis dabatur, quod bene faciant quod cogitent de Deo sub Humana forma, & quod multi ex nostra Tellure similiter cogitent, imprimis cum de Domino; & quod antiqui non aliter cogitaverint; narrabam tunc de Abrahamo, de Lotho, de Gideone, deque Manoacho & ejus uxore, & quid de illis memoratur in nostro Verbo, quod nempe viderint Deum sub Humana forma, & visum agnoverint pro Creatore Universi, & vocaverint Jehovam, & hoc quoque ex interiore perceptione: sed quod hodie interior illa perceptio in Orbe Christiano perierit, ac modo remaneat apud simplices qui in fide.

159. Antequam hæc dicta sunt, crediderunt quod etiam noster comitatus esset inter illos qui vellent confundere eos per ideam Trium de Deo, quapropter his auditis gaudio affecti sunt & dixerunt, quod a Deo, Quem tunc vocabant Dominum, etiam missi sint qui docent eos de Ipso, & quod non admittere velint advenas qui perturbant eos, imprimis per tres Personas in Divinitate, quoniam sciunt quod Deus unus sit, proinde quod Divinum unum, & non ex Tribus unanimum, nisi velint cogitare de Deo sicut de

Angelo,

Angelo, in quo Intimum vitæ est quod invisibile ex quo cogitat & sapit, & Externum vitæ quod visibile sub humana forma ex quo videt & agit, & Procedens vitæ quod est sphæra amoris & fidei ab illo, nam ab unoquovis Spiritu & Angelo procedit sphæra vitæ, ex qua ad distantiam noscitur *(cc)*; & quoad Dominum, quod Procedens vitæ ab Ipso sit Ipsum Divinum quod implet Cœlos & facit illos, quia procedit ex Ipso Esse vitæ Amoris & Fidei; dicebant, quod sic non aliter possint percipere Trinum & Unum simul. His auditis dicere dabatur, quod talis idea de Trino & simul Uno concordet cum idea Angelica de Domino; & quod sit ex ipsa Doctrina Domini de Se Ipso; nam docet quod Pater & Ipse unum sint, quod Pater in Ipso & Ipse in Patre; quod qui videt Ipsum videat Patrem; ac qui credit in Ipsum credat in Patrem & cognoscat Illum; tum quod Paracletus, quem vocat Spiritum veritatis, ut & Spiritum Sanctum, procedat ab Ipso, & non loquatur a Se sed ab Ipso, per quem intelligitur Divinum procedens. Porro, quod idea de Trino & simul Uno concordet cum Esse & Existere vitæ Domini cum fuit in mundo; Esse vitæ Ipsius fuit Ipsum Divinum, nam conceptus est a Jehovah; & Esse vitæ cujusvis est a quo concipitur; Existere vitæ ex illo Esse est Humanum in forma; esse vitæ cujusvis hominis quod ei a patre, vocatur Anima, & existere vitæ inde vocatur Corpus; Anima & Corpus unum hominem constituunt; similitudo inter utrumque est sicut inter id quod est in Conatu & quod est in Actu inde, est enim actus conatus agens, & sic duo unum: Conatus in homine vocatur Voluntas, & conatus agens vocatur actio; Corpus est instrumentale per quod Voluntas quæ est principale agit, ac instrumentale & principale in agendo unum sunt; ita Anima & Corpus: talem ideam de anima & corpore habent Angeli in Cœlo; inde sciunt, quod Dominus Humanum suum fecerit Divinum ex Divino in Se quod fuit Ipsi Anima ex Patre. Fides etiam recepta ubivis in Christiano Orbe nec dissentit, nam illa docet, "*Quamvis Christus est Deus & Homo, usque tamen non est duo, sed unus Christus; imo est prorsus unus & unica Persona; quia sicut Corpus & Anima sunt unus homo, ita quoque Deus & Homo est unus Christus (yy).* Quia talis unio fuit, seu tale Unum in Domino, ideo non modo quoad animam, sed etiam quoad corpus, quod in mundo glorificavit, resurrexit, secus ac ullus homo; de quo etiam instruit discipulos, dicens, "*Palpate Me & videte, nam Spiritus Carnem & Ossa non habet, sicut Me videtis habere*" *(zz)*. Hæc bene intellexerunt Spiritus illi, nam talia cadunt in intellectum Spirituum Angelicorum; addebant tunc, quod Soli Domino sit potestas in Cœlis, & quod Cœli sint Ipsius; ad quæ respondere datum est, quod etiam id sciat Ecclesia in nostra Tellure ex Ipsius Domini ore antequam ascendit

(yy) Ex Athanasii symbolo.

(zz) Quod homo statim post mortem resurgat quoad spiritum; & quod ille sit in humana forma, & quod sit homo quoad omnia & singula, n: 4527. 5006. 5078. 8939. 8991. 10594. 10597. 10758. Quod homo resurgat tantum quoad spiritum, & non quoad corpus, n: 10593. 10594. Quod Solus Dominus etiam quoad Corpus resurrexerit, n: 1729. 2083. 5078. 10825.

ascendit in Coelum, dixit enim tunc "*Data est Mihi omnis potestas in Caelo & in Terra.*"

160. Postea loquutus sum cum Spiritibus illis de sua Tellure; nam hoc sciunt omnes Spiritus, quando memoria eorum naturalis seu externa aperitur a Domino; hanc enim secum habent e mundo, sed non aperitur nisi ex beneplacito Domini. Dicebant tunc Spiritus de Tellure sua, e qua erant, quod, cum illis venia datur, appareant incolis Telluris suæ, ac loquantur cum illis sicut homines; & quod id fiat per id quod mittantur in memoriam suam naturalem seu externam, & inde cogitationem in quali fuerunt cum vixerunt in mundo, & quod incolis tunc aperiatur visus interior seu visus spiritus illorum, ex quo illi videntur: addebant, quod incolæ non aliter sciant, quam quod sint homines suæ telluris, & quod tunc primum appercipiant quod non sint, quando ex oculis eorum subito auferuntur. Dicebam illis, quod similiter in nostra Tellure antiquis temporibus factum sit, sicut coram Abrahamo, Sarah, Lotho, Incolis Sodomæ, Manoacho & ejus uxore, Joschua, Maria, Elisabetha, ac in genere coram Prophetis: & quod Dominus similiter apparuerit, & qui viderunt non sciverint aliter quam quod homo telluris esset, antequam Se revelavit. Sed quod hodie hoc raro fiat, ex causa ne homines per talia cogantur ad credendum, nam fides coacta, qualis est quæ intrat per miracula, non inhæret, & quoque damno foret illis apud quos fides per Verbum in statu non coacto implantari potest.

161. Spiritus qui in mundo fuerat Antistes & Prædicator, prorsus non credebat quod aliæ Tellures darentur quam nostra, ex causa quia cogitaverat in mundo, quod Dominus solum in hac Tellure natus sit, & nulli absque Domino salus; quapropter redactus est in similem statum, in quem rediguntur spiritus quando apparent in Tellure sua sicut homines, de quo mox supra, & sic missus est in Tellurem illam, ut non modo videret eam, sed etiam loqueretur cum incolis ibi: quo facto, dabatur etiam communicatio inde mecum, ut similiter viderem incolas, & quoque aliqua super Tellure illa: (videatur supra n: 135) Apparebant tunc quatuor Genera hominum, sed unum genus post alterum successive; primum visi sunt homines vestiti; dein nudi colore humano carneo: postea nudi sed corpore inflammato: demum nigri.

162. Cum Spiritus qui fuerat Antistes & Prædicator, erat apud illos qui vestiti erant, apparebat fæmina perquam bella facie, induta veste simplici, tunica pendente a tergo decenter, inducta etiam super brachia; tegumentum capitis ejus pulchrum erat in forma serti ex floribus: Spiritus ille visa ea virgine delectabatur valde, & loquebatur cum illa, & quoque prehendebat ejus manum; sed quia illa appercipiebat quod spiritus esset, & non ex illa Tellure, proripiebat se ab illo: postea apparebant ei a dextro plures aliæ fœminæ, quæ pascebant oves & agnos, quos tunc ducebant ad canalem potatorium, in quem aqua deducta erat per fossulam ex aliquo lacu; illæ similiter vestitæ erant, manibus tenentes baculos pastoritios, per quos ducebant oves & agnos ad potum; dicebant quod oves illuc vadant quo baculis suis monstrant: Oves, quæ visæ, erant grandes, caudis lanigeris, latis & protensis.

Facies fœminarum visæ sunt propius, erunt plenæ & pulchræ. Viri etiam visi sunt, eorum facies erant colore humano carneo, sicut in nostra Tellure; sed cum differentia, quod inferior pars faciei eorum loco barbæ esset nigra, & nasus plus niveo colore quam carneo. Postea Spiritus, qui ut dictum, in mundo fuerat prædicator, perducebatur ulterius, sed invito, quia adhuc in cogitatione illius fœminæ, qua delectabatur, erat, quod patebat ex eo quod usque aliquid umbræ ex illo appareret in priori loco; veniebat tunc ad illos qui Nudi erant: hi visi sunt bini & bini ambulantes una, erant maritus & uxor, cincti velamine circum lumbos, ac quodam tegmine circum caput: Spiritus ille, cum apud hos erat, perducebatur in statum, in quo fuit in mundo cum vellet prædicare, & tunc dixit, quod coram illis vellet prædicare Dominum crucifixum, sed dicebant quod non vellent audire tale, quia nesciunt quid hoc, & quod sciant quod Dominus vivat: ajebat tunc, quod prædicare vellet Dominum vivum, sed hoc quoque recusabant, dicentes quod apperciperent in loquela ejus non cœleste, quia multum propter se, sui famam & honorem, & quod audiant ex ipso sono loquelæ num ex corde, vel non; & quia talis, quod non docere eos posset; quapropter tacebat: fuerat in mundo, cum vixit, maxime patheticus, sic ut perquam movere potuerit auditores ad sanctum; sed patheticum illud fuerat arte acquisitum, ita a se & e mundo, & non e cœlo.

163. Dicebant porro, quod perceptionem habeant, num Conjugiale sit apud illos ex sua gente qui nudi sunt; & ostendebatur quod id percipiant ex idea spirituali de Conjugio, quæ mecum communicata erat talis, ut similitudo interiorum esset formata per conjunctionem boni & veri, ita amoris & fidei, & quod ex illa conjunctione defluente in corpus existat amor conjugialis; nam omnia quæ animi sunt, sistuntur in aliqua specie naturali in corpore, ita in specie amoris conjugialis, cum interiora duorum se mutuo amant, & quoque ex amore illo desiderant velle & cogitare unus sicut alter, ita quoad interiora quæ mentis simul esse & conjungi; inde affectio spiritualis quæ mentium fit naturalis in corpore, ac induit se sensu amoris conjugialis: affectio spiritualis quæ mentium est affectio boni & veri, ac conjunctionis eorum, nam omnia mentis, seu cogitationis & voluntatis, se referunt ad verum & bonum. Dicebant etiam, quod prorsus non conjugiale detur inter unum virum & plures uxores, quoniam conjugium boni & veri, quod est mentium, non dabile est quam inter binos.

164. Deinde veniebat Spiritus, de quo supra, ad illos qui erant nudi sed corpore inflammato: & ultimo ad illos qui nigri, quorum aliqui erant nudi, aliqui vestiti: sed hi & illi alibi in eadem Tellure habitabant: spiritus enim momento potest duci in dissita Telluris, quoniam non progreditur & fertur sicut homo per spatia sed per mutationes status, vide supra n: 125. 127 *(ss)*.

165. Demum loquutus sum cum spiritibus illius Telluris de fide incolarum nostræ Telluris de Resurrectione, quod non possint concipere, quod homines statim post mortem in alteram vitam veniant, & tunc appareant ut homines quoad faciem, corpus, brachia, pedes, & quoad omnes sensus externos & internos;

internos; & adhuc minus quod vestibus tunc sint induti; & quod mansiones & habitacula illis sint; & hoc solum ex causa, quia plerique ibi ex sensualibus quæ sunt corporis cogitant, ac ideo credunt nihil esse quæ non vident & tangunt: & quod pauci eorum subduci a sensualibus externis queant ad interiora, & sic elevari in lucem cœli, in qua talia percipiuntur: inde est, quod de Anima seu Spiritu suo non aliquam ideam hominis habere possint, sed ideam sicut de vento, aere aut pneumate nullius formæ, in quo tamen aliquid vitale: hæc causa est, quod non credant se resurrecturos quam in fine mundi, quem ultimum Judicium vocant, & tunc quod corpus tametsi collapsum in pulverem & dissipatum in omnes ventos, reducendum sit & conjungendum Animæ suæ seu spiritui suo: addebam, quod hoc permittatur illis credere, quoniam non aliter capere possunt, qui ex sensualibus externis, ut dictum est, cogitant, quam quod anima seu spiritus ejus non possit vivere homo in humana forma, nisi recipiat id corpus quod circumtulit in mundo; quare nisi diceretur id resurgere, Doctrinam de Resurrectione & de Vita æterna ut incomprehensibilem e corde rejicerent. Sed usque illa cogitatio de Resurrectione secum id utile habet, quod credant vitam post mortem, ex qua fide sequitur, quod cum jacent ægroti in lecto, & non ex mundanis & corporeis, ita non ex sensualibus, ut prius, cogitant, tunc credant se statim post obitum victuros; loquuntur etiam tunc de cœlo, ac de spe vitæ ibi statim post mortem remotive a Doctrinali de Ultimo Judicio: narrabam porro, quod aliquoties miratus sim, quod quando illi qui in fide sunt loquuntur de vita post mortem, deque suis qui obeunt vel obiverunt, & tunc non simul cogitant de Ultimo Judicio, credant illos victuros aut vivere homines statim post obitum; sed hæc idea, ut primum influit cogitatio de Ultimo Judicio, mutatur in ideam materialem de terrestri suo corpore, quod iterum conjungendum suæ animæ sit: nesciunt enim, quod unusquisque homo sit spiritus quoad interiora sua, & quod ille sit qui vivit in corpore & in singulis ejus, & non corpus ex se; & quod spiritus cujusvis sit, ex quo corpus formam suam humanam habet, consequenter qui principaliter homo est, & in simili forma, sed invisibili coram oculis corporis, at visibili coram oculis spirituum: inde etiam, cum aperitur visus spiritus hominis, quod fit per remotionem visus corporis, apparent Angeli ut homines: ita Angeli apparuerunt antiquis, de quibus in Verbo. Loquutus etiam sum aliquoties cum Spiritibus, quos, cum vixerunt homines in mundo, novi, quærendo num velint reindui terrestri suo corpore, sicut cogitaverunt prius, quo audito ad solam ideam conjunctionis ejus longe aufugerunt, perculsi stupore, quod in mundo ex cæca fide absque omni intellectu ita cogitaverint.

166. Præterea in Tellure illa visa sunt eorum habitacula, quæ erant Domus humiles in longum productæ, cum fenestris a lateribus secundum numerum mansionum seu camerarum in quas erant divisæ; tectum erat rotundum; & janua utrinque in extremitate; dicebant quod exstructæ essent ex humo, & tectæ cespitibus; & quod fenestræ ex filis gramineis, ita contextæ, ut lux transpareret. Infantes quoque visi sunt, dicebant quod vicini ad illos veniant,

imprimis propter infantes, ut in consortio sint cum infantibus aliis sub conspectu & auspicio parentum. Apparebant etiam agri tunc albescentes ex messe pæne matura; ostensa sunt semina seu grana istius messis, quæ similia erant granis tritici Chinensis: ostensi etiam sunt panes ex illis, qui parvi in frustis quadratis. Præterea etiam apparebant campi graminei cum floribus ibi; & quoque arbores cum fructibus qui similes malogranatis; tum arbusta, quæ non vites, sed usque ferentia baccas, ex quibus vinum præparant.

167. Sol ibi, qui nobis stella, apparet ibi flammeus, magnitudine fere quartæ partis nostri Solis; Annus illis est 200 dierum circiter, ac Dies 15 horarum respective ad tempus dierum in nostra Tellure: ipsa Tellus inter minimas est in Cœlo astrifero, vix 500 milliarium Germanicorum in circumferentia: hæc dixerunt Angeli ex comparatione facta cum talibus in nostra Tellure, quæ in me seu in mea memoria videbant; concludebant illa per ideas angelicas, per quas illico sciuntur mensuræ spatiorum & temporum in justa ratione respective ad spatia & tempora alibi: ideæ angelicæ quæ spirituales, in talibus immensum excedunt ideas humanas, quæ naturales.

De Quinta Tellure in Cœlo Astrifero, deque ejus Spiritibus & Incolis.

168. PErductus sum iterum ad aliam Tellurem, quæ extra Mundum nostrum solarem in Universo erat, & hoc quoque per mutationes status pæne duodecim horis continuatas. In comitatu mecum erant Spiritus & Angeli ex nostra Tellure plures, cum quibus in via seu progressione illa loquebar: ferebar nunc oblique sursum & oblique deorsum, continue versus dextrum, quod in altera vita est versus meridiem; modo in duobus locis videbam Spiritus, & in uno cum illis loquebar. In via seu in progressione illa observare dabatur, quam immensum esset cœlum Domini quod pro angelis & spiritibus; ex non habitatis enim concludere dabatur, quod tam immensum esset, ut si darentur plures myriades Tellurum, & in qualibet tanta multitudo hominum quanta in nostra, quod usque habitatio foret pro illis in æternum, & nusquam impleretur: hoc concludere potui ex comparatione facta cum extensione cœli quod circum nostram Tellurem & pro illa, quæ extensio erat tam parva respective, ut non æquaret unam myriadis myriadum partem extensionis non habitatæ.

169. Cum Spiritus Angelici, qui ab illa Tellure, venerunt in conspectum, alloquebantur nos, quærentes quinam essemus, & quid vellemus, dicebamus quod peregrinationis causa, & quod illuc delati, & ne timeant a nobis: timebant enim quod essemus ex illis qui perturbant eos de Deo, de Fide, & de similibus, propter quos in illam plagam ad Tellurem suam se contulerunt, fugientes eos quocunque possent. Interrogati per quæ perturbant, respondebant per ideam Trium, & per ideam Divini absque Humano, in Deo, cum tamen

tamen sciunt & percipiunt quod Deus sit Unus, & quod sit Homo. Perceptum tunc quod illi qui perturbarunt eos, & quos fugerunt, fuerint ex nostra Tellure; tum ex eo quod ex nostra Tellure sint qui ita circumvagantur in altera vita ex studio & jucundo peregrinationis quod contraxerunt in mundo; in aliis enim Telluribus non tales peregrinationes sunt: compertum dein est, quod essent Monachi, qui ex studio convertendi gentes in nostro Orbe peregrinati sunt: quapropter dicebamus eis, quod bene faciant quod fugiant illos, quia intentio illorum non est docere, sed lucrari & dominari; & quod per varia primum captare animos studeant, sed dein subjicere illos sibi ut servos. Præterea, quod bene faciant, quod non patiantur ideam suam de Deo a talibus perturbari. Porro dicebant, quod etiam confundant illos per id, quod dicant se oportere fidem habere ac credere quæ dicunt: at quod responderint illis, quod non sciant quid Fides seu quid sit credere, quum in se percipiunt quod ita sit; erant e Regno cœlesti Domini, ubi omnes ex interiore perceptione sciunt vera, quæ apud nos vocantur fidei; sunt enim in illustratione a Domino; secus ac illi qui in Regno spirituali sunt. Quod spiritus angelici illius Telluris ex Regno cœlesti essent, videre etiam dabatur ex flammeo, ex quo ideæ eorum; lux enim flammea est in Regno cœlesti, & lux candida in Regno spirituali. Qui e Regno cœlesti sunt, illi cum sermo est de Veris, non plus dicunt quam ita ita, vel non non, & nusquam ratiocinantur de illis num ita sit vel non ita sit; illi sunt, de quibus Dominus dicit, "*Sermo vester erit ita ita, non non, quod ultra est ex malo est*;" inde est quod spiritus illi dixerint, quod non sciant quid sit fidem habere seu credere; considerant hoc, sicut si aliquis diceret ad socium, qui oculis suis videt domos aut arbores, quod fidem habere debeat seu credere quod sint domus ac arbores, cum clare videt quod ita sit: tales sunt qui e Regno cœlesti Domini sunt, & tales erant hi spiritus angelici *(aaa)*. Dicebamus illis, quod pauci in nostra Tellure sint qui interiorem perceptionem habent, ex causa quia in juventute sua discunt vera & non faciunt illa: sunt enim binæ facultates homini, quæ vocantur Intellectus & Voluntas; qui non ultra quam in memoriam & inde aliquantum in Intellectum admittunt vera, & non in vitam, hoc est, in voluntatem, illi quia in nulla illustratione aut interiori visu a Domino possunt esse, dicunt quod credenda sint seu quod fides habenda, & quoque ratiocinantur de illis num vera sint vel non, imo nec volunt ut percipiantur aliquo visu interiori seu quadam illustratione per intellectum; ita dicunt, quia vera apud illos sunt absque luce e cœlo, & illis, qui absque luce e cœlo vident, falsa

(aaa) Quod Cœlum in duo Regna distinctum sit, quorum unum vocatur Regnum cœleste, alterum Regnum spirituale, n: 3887. 4138. Quod Angeli in Regno cœlesti innumerabilia sciant & immensum sapiant præ angelis in Regno spirituali, n: 2718. Quod Cœlestes Angeli non cogitent & loquantur ex fide prout Angeli spirituales, sed ex perceptione interna, quod ita sit, n: 202. 597. 607. 784. 1121. 1387. 1398. 1442. 1919. 7680. 7877. 8780. Quod Angeli cœlestes de veris fidei modo dicant ita ita, aut non non, at quod Angeli spirituales ratiocinentur num ita sit vel non ita sit, n: 202. 337. 2715. 3246. 4448. 9196.

possunt apparere ut vera, ac vera ut falsa: inde plures ibi tanta occupavit cæcitas, ut tametsi homo non faciat vera, seu vivat secundum illa, usque dicant eum per solam fidem posse salvari, sicut quod homo non foret homo ex vita & secundum illam, sed ex scientia talium quæ fidei absque vita. Postea loquebamur cum illis de Domino, de amore in Ipsum, de amore erga proximum, deque regeneratione; dicendo, quod amare Dominum sit amare præcepta, quæ ab Ipso, quod est, ex amore vivere secundum illa *(bbb)*. Quod amor erga proximum sit velle bonum & inde facere bonum Concivi, Patriæ, Ecclesiæ, Regno Domini, non propter se ut videatur vel ut mereatur, sed ex affectione boni *(ccc)*. De Regeneratione, quod illi qui regenerantur a Domino, & immittunt vera illico in vitam, in interiorem perceptionem de illis veniant; at quod illi qui recipiunt vera primum in memoria, & dein volunt illa & faciunt illa, sint qui in fide sunt; nam ex fide, quæ tunc vocatur conscientia, agunt. Hæc dixerunt se percipere quod ita sit, proinde etiam quid fides. Loquutus sum cum illis per ideas spirituales, per quas sisti & comprehendi possunt talia in luce.

170. Hi Spiritus, cum quibus nunc loquutus sum, erant a parte septentrionali suæ Telluris: dein perductus sum ad alios, qui erant a parte occidentali; hi quoque volentes explorare quinam essem & qualis, statim dicebant, quod apud me nihil nisi quam malum esset, cogitabant quod sic deterrerer a proprius accedendo; apperceptum, quod ita ad omnes, qui adveniunt, primum dicant: sed respondere dabatur, quod sciam bene quod ita sit, & quod apud illos similiter nihil nisi quam malum sit, ex causa quia omnis nascitur in malum, & ideo quicquid ab homine, spiritu, & angelo ut a suo seu proprio venit, non est nisi quam malum, quoniam omne bonum, quod apud unumquemvis, est a Domino: inde appercipiebant, quod in veritate essem, & admittebar ad loquendum cum illis: tunc ostendebant mihi suam ideam de malo apud hominem, & de bono a Domino, quomodo ab invicem separantur; ponebant unum juxta alterum, pœne ut contigua, sed usque distincta, at quasi vincta ineffabili modo, ita ut bonum duceret malum & frænaret illud, ut non liceret ei agere ex lubitu, & quod bonum sic flecteret malum, quo vellet, præterquam quod malum id resciret: ita sistebant dominium boni super malum, & simul statum liberum. Deinde interrogabant, quomodo Dominus appareat apud Angelos e nostra Tellure, dicebam quod appareat in Sole ut Homo, circumdatus ibi Igneo solari, ex quo est omnis Lux angelis in Cœlis, & quod Calor qui procedit inde sit Divinum Bonum, & quod Lux quæ inde sit Divinum Verum, utrumque ex Divino Amore, qui est Igneum apparens circum Dominum in illo Sole: sed quod Sol ille modo Angelis in Cœlo appareat, & non spiritibus qui infra sunt, quoniam hi remotiores sunt

(bbb) Quod amare Dominum sit vivere secundum præcepta Ipsius, n: 10143. 10153. 10310. 10578. 10648.

(ccc) Quod amare proximum sit facere bonum, justum & rectum in omni opere & in omni functione ex affectione boni, justi & recti, n: 8120. 8121. 8122. 10310. 10336. Quod vita amoris erga proximum sit vita secundum præcepta Domini, n: 3249.

sunt a receptione boni amoris & veri fidei, quam angeli qui in cœlis (vide supra n: 40). Quod quæsiverint de Domino, & de Ipsius apparentia coram Angelis a nostra Tellure, dabatur illis, quoniam tunc placuit Domino se præsentem sistere apud illos, ac in ordinem redigere illa quæ ex spiritibus malis ibi deturbata sunt, de quibus conquesti sunt; ut hæc viderem, causa etiam erat quod illuc perductus sim.

171. Visa tunc est Nubes obscura versus ortum ex alto descendens, quæ in descendendo apparebat per gradus lucida & in Humana forma, tandem Hæc in Jubare flammeo, circum quod stellulæ ejusdem coloris: sic Dominus præsentem se stitit apud Spiritus cum quibus loquebar. Ad præsentiam tunc congregabantur ab undique omnes Spiritus qui ibi, ac cum venerunt, separabantur boni a malis, boni ad dextrum & mali ad sinistrum, & hoc illico sicut sua sponte; & qui ad dextrum, ordinabantur secundum quale boni, & qui ad sinistrum secundum quale mali, apud illos; qui boni erant, relicti sunt, ut Societatem cœlestem inter se formarent; mali autem conjecti sunt in inferna. Postea videbam, quod flammeum illud Jubar descenderet in inferiora terræ ibi satis profunde, & tunc illud apparebat nunc in flammeo vergente ad lucidum, nunc in lucido vergente ad obscurum, & nunc in obscuro; & dicebatur mihi ab Angelis, quod apparentia illa sit secundum receptionem veri a bono, ac falsi a malo, apud illos qui inferiora terræ illius incolunt, & prorsus non quod Jubar flammeum tales varietates subiret; dicebant etiam quod inferiora terræ illius incolerentur tam a bonis quam a malis, sed probe separati, ob causam ut mali regerentur per bonos a Domino; addebant, quod boni per vices inde eleventur in Cœlum a Domino, & loco illorum alii succedant, & sic jugiter. In descensu illo separabantur similiter boni a malis, & redigebantur omnia in ordinem: mali enim per varias artes & astutias se intulerunt ibi in domicilia bonorum, ac infestaverunt illos; ob quam causam illa Visitatio. Nubes illa, quæ in descendendo apparebat per gradus lucida & in Humana forma, & dein ut Jubar flammeum, erat Societas Angelica, in cujus medio Dominus. Inde scire dabatur, quid intelligitur per Domini verba, ubi de Ultimo Judicio, apud Evangelistas, "*Quod Venturus sit cum Angelis in nubibus cæli cum gloria & virtute*".

172. Postea visi sunt spiritus Monachales, qui nempe fuerunt Monachi peregrinatores seu Missionarii in mundo, de quibus supra dictum est, & quoque visa est Turba spirituum, qui erant ex illa Tellure, plerique mali, quos in sui partes traxerunt & seduxerunt: hi visi sunt ad plagam orientalem illius Telluris, e qua abegerunt bonos qui se ad septentrionale latus Telluris, de quibus prius, contulerunt: illa turba una cum suis seductoribus in unum collecta est ad aliquot millia, & separata, mali ex illa conjecti sunt in inferna. Cum uno spiritu Monacho dabatur etiam loqui, & quærere quid faceret ibi, dicebat ut illos doceret de Domino; quid porro, de Cœlo & Inferno; quid porro, de Fide omnium quæ dicturus; quid porro, de Potestate remittendi peccata, ac aperiendi & claudendi Cœlum; explorabatur tunc quid sciret de Domino, de veris fidei, de remissione peccatorum, de salvatione hominis, ac

de cœlo & inferno, & compertum est, quod vix aliquid sciret, & quod esset in obscuro & in falso de omnibus & singulis, & quod solum insideret ei lucrandi & dominandi cupiditas, quam in mundo contraxit, & inde secum tulit; quare dicebatur ei, quod quia ex illa cupiditate usque illuc peregrinatus est, & quia talis est quoad doctrinam, non aliter potuisset quam apud spiritus illius Telluris auferre lucem cœlestem, & inferre tenebras inferni, & sic efficere quod infernum apud illos dominaretur, & non Dominus. Præterea astutus erat in seducendo, sed stupidus quoad illa quæ cœli: is quia talis erat, dein conjectus est in infernum. Ita spiritus illius Telluris ab illis liberati sunt.

173. Spiritus illius Telluris inter alia quoque dicebant, quod advenæ illi, qui ut dictum est, erant spiritus Monachi, omni studio persuaserint ut in societate simul viverent, & non separati & solitarii: spiritus enim & Angeli habitant & cohabitant similiter ut in mundo; qui congregati habitaverunt in mundo, etiam congregati in altera vita habitant, & qui separati in domos & familias, etiam separati ibi habitant; hi Spiritus in tellure sua, cum ibi vixerunt homines, habitaverunt separati, domus & domus, familiæ & familiæ, & sic gentes & gentes, & inde nesciverunt quid esset habitare in societate simul: quare cum dicebatur illis, quod advenæ illi ita persuaderent ob causam ut imperarent seu dominarentur super illos, & quod non aliter possent subjicere illos sibi & facere illos servos; respondebant, quod prorsus nesciant quid sit imperare & dominari; quod fugiant ad solam ideam imperii & dominatus, animadvertebam ex eo, quod unus ex illis, qui nos comitabatur retro, cum ostenderem illi urbem, in qua habitabam, ad primum aspectum ejus aufugeret, & amplius non visus.

174. Tunc loquutus sum cum Angelis, qui apud me erant, de Dominiis, quod duo genera dominii sint, unum amoris erga proximum, & alterum amoris sui; & quod dominium amoris erga proximum sit inter illos qui separati in domos, familias, & gentes habitant; at dominium amoris sui inter illos qui in societate simul habitant: inter illos qui separati in domos, familias & gentes vivunt, dominatur ille qui Pater gentis est, & sub illo Patres familias, & sub his Patres cujusvis domus: Pater gentis dicitur, ex quo familiæ, & ex familiis domus; sed omnes illi dominantur ex amore, sicut Patris erga liberos, docet illos quomodo vivent, benefacit illis; & quantum potest ex suo illis dat; & nusquam in animum ejus venit subjicere illos sibi ut subditos aut sicut famulos, sed amat ut obediant illi sicut filii patri suo; & quia hic amor crescit in descendendo, ut notum est, ideo Pater gentis ex interiori amore agit quam ipse pater ex quo filii proxime sunt: tale etiam dominium est in cœlis, quoniam tale dominium est Domini; est enim dominium Ipsius ex Divino Amore erga universum genus humanum. At dominium amoris sui, quod oppositum est dominio amoris erga proximum, incepit cum homo se abalienavit a Domino; nam quantum homo Dominum non amat & colit, tantum se amat & colit, & tantum quoque amat mundum: ex necessitate tunc, ut tuti essent, contulerunt se gentes cum familiis

&

& domibus in unum, & iniverunt Regimina sub variis formis; quantum enim ille amor crevit, tantum increverunt omnis generis mala, sicut inimicitiæ, invidiæ, odia, vindictæ, sævitiæ, doli, contra omnes qui se opponebant; a proprio enim, in quo sunt qui in amore sui, non aliud scaturit quam malum, nam proprium hominis non est nisi quam malum, & proprium quia malum, non recipit bonum e cœlo; inde amor sui, dum est regnans, est pater omnium talium malorum *(ddd)*: & quoque ille amor talis est, ut quantum ei laxantur fræna, ruat, usque tandem ut unusquisque talis dominari velit super omnes alios in universo terrarum orbe, & unusquisque velit possidere omnia aliorum bona; imo nec hoc satis est, dominari vult super universum cœlum; ut constare potest ex hodierna Babylonia. Hoc nunc est dominium amoris sui, a quo tantum differt dominium amoris erga proximum, quantum Cœlum ab Inferno. Sed quantumvis dominium amoris sui tale est in societatibus, seu in Regnis & Imperiis, usque tamen datur dominium amoris erga proximum etiam in illis; apud eos, qui sapientes sunt ex fide & amore in Deum, hi enim amant proximum: quod hi etiam in Cœlis habitent distincti in gentes, familias, & domos, tametsi in societatibus simul, sed secundum affinitates spirituales, quæ sunt boni amoris & veri fidei, alibi, ex Divina Domini Misericordia, dicetur.

175. Postea interrogabam Spiritus illos de variis quæ in Tellure, e qua erant; primum de Cultu eorum Divino, & de Revelatione; de Cultu dicebant, quod Gentes cum familiis suis quovis trigesimo die ad unum locum conveniant, & audiant prædicationes; & quod Prædicator tunc e Pulpito aliquantum e terra elevato doceat illos Vera Divina, quæ ducunt ad bonum vitæ. De Revelatione ajebant, quod illa fiat tempore matutino in statu medio inter somnum & vigiliam, quando in luce interiore, nondum interpolata a sensibus corporeis & a mundanis sunt; & quod tunc audiant Angelos Cœli loquentes de Veris Divinis, ac de vita secundum illa; & quod cum in vigiliam veniunt, appareat illis Angelus in veste alba ad lectum, qui tunc subito ab oculis illorum disparatur; & quod inde sciant, quod ex Cœlo sint quæ audiverunt: ita internoscitur Visio Divina a visione non Divina, nam in visione non Divina Angelus non apparet: addebant quod tali modo Revelationes fiant apud Prædicatores eorum, quandoque etiam apud alios.

176. Ad

(ddd) Quod hominis proprium, quod trahit a parentibus, non sit nisi quam densum malum, n: 210. 215. 731. 874. 876. 987. 1047. 2307. 2318. 3518. 3701. 3812. 8480. 8550. 10283. 10284. 10286. 10731. Quod hominis proprium sit amare se præ Deo, & mundum præ cœlo, & nihili facere proximum respective ad se, nisi modo propter se, ita semet, sic quod sit amor sui & mundi, n: 694. 731. 4317. 5660. Quod ex amore sui & mundi, dum prædominantur, omnia mala, n: 1307. 1308. 1321. 1594. 1691. 3413. 7255. 7376. 7480. 7488. 8318. 9335. 9348. 10038. 10742. Quæ sunt contemtus aliorum, inimicitia, odium, vindicta, sævitia, dolus, n: 6667. 7372. 7373. 7374. 9348. 10038. 10742: & quod ex his malis omne falsum, n: 1047. 10283. 10284. 10286.

176. Ad interrogationem de domibus eorum, dicebant, quod illæ humiles sint, ex lignis, cum tecto plano, circum quod limbus obliquatus deorsum; & quod anterius ibi habitent Maritus & Uxor, in contiguo proximo liberi, post ancillæ & famuli. De Cibo dicebant, quod bibant lac cum aqua; & quod lac illis sit ex vaccis, quæ lanigeræ sicut oves. De vita eorum dicebant, quod ambulent nudi, & quod nuditas illis non pudori sit: tum quod conversationes illorum sint cum illis qui intra familias.

177. De Sole illius telluris narrabant, quod ille appareat incolis flammeus; quod tempus annuum illis sit 200 dierum; & quod dies æquet 9 horas nostri temporis; quod ex diuturnitate dierum nostræ telluris in me percepta concludere potuerunt: & porro, quod illis vernum & æstivum perpetuum sit, & inde quod campi floreant, & arbores fructus ferant perenniter: causa quod ita sit, est quia Annus eorum tam brevis est, æquans modo tempus 75 dierum nostri anni; & ubi anni tam breves sunt, ibi non frigus moratur hyeme, nec æstus ætate, unde vernat humus continue.

178. De Desponsationibus & Conjugiis in illa Tellure referebant, quod Filia circa ætatem ejus nubilem teneatur domi, nec liceat ei exire usque ad diem quo maritanda; & quod tunc perducatur ad domum quandam connubialem, quo etiam plures aliæ adolescentulæ, quæ nubiles, deductæ sunt, ac ibi ponantur post tabulatum usque ad mediam corporis eorum partem elevatum; apparentes sic nudæ quoad partem pectoralem & faciem: & quod tunc Juvenes illuc veniant, ut sibi eligant aliquam in uxorem; & cum Juvenis videt quandam sibi conformem, ad quam animus ejus illum trahit, manu illam prehendit; si illa tunc sequitur, ducit illam in domum præparatam, & fit ejus uxor: ex faciebus enim vident, num animis conveniant, nam facies cujusvis ibi est index animi, nihil simulat & mentitur. Ut omnia decenter fiant, & absque lascivia, post puellas virgines sedet vir senex, & ad latus mulier vetula, & observant. Talia loca sunt plura, ad quæ adolescentulæ ducuntur; & quoque stata tempora, ut juvenibus sit electio; si enim non in uno loco puellam sibi convenientem vident, abeunt in alium; & si non eo tempore, sequenti redeunt. Porro dicebant, quod Maritus modo unam uxorem habeat, & nusquam plures, quia hoc contra ordinem Divinum.

FINIS.

